

Giới thiệu Bạo Nữ Thuần Phu

Truyện Bạo Nữ Thuần Phu của tác giả Mị Dạ Thủy Thảo thuộc thể loại ngôn tình. Cô được miêu tả có tính tình hơi nóng nảy, lại là người yêu thích tự do, tuy nhiên không chút đồ kỵ nào.

Ngoài ra cô còn là đại tỷ hắc đạo, thiết quyền vô địch, trứ danh tứ phương.

Cô ghét nhất là phiền toái, cho nên, cuộc sống của cô vô cùng đơn thuần, ngay thẳng.

Chẳng qua, có người nói cô quá bạo lực, có người nói cô rất khủng bố, có người nói, ai cưới được cô người đó chính là anh hùng nha.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bạo nữ hái hoa

“Lão đại, đủ rồi, chúng ta đi thôi, cảnh sát sẽ đến đây.” Một tiểu muội đang kéo một cô gái áo hồng

“Cảnh sát là cái thá gì, cho dù là quân đội hoàng gia đến, cũng không có người dám đụng đến chị mày đâu, mày sợ cái gì, mau, mau diệt hết đám này cho chị, đám tiểu tử này cũng dám ở trong địa bàn của chị đây gây chuyện, đúng là ngại cuộc sống quá dài.” Nói xong, cô gái chạy vọt đi, tiểu muội kia lập tức đuổi theo, cô là trợ thủ đắc lực của lão đại, không thể đứng ở một bên giống bọn tiểu đệ xem diễn được

Không phải cô không muốn giúp lão đại đánh người, mà là dựa vào địa vị hiện tại bây giờ làm hành động này quá mất mặt, xem đi, bên cạnh rất nhiều tiểu đệ, tiểu muội đang dùng ánh mắt khác thường nhìn họ, trong giới hắc đạo bọn họ là người có địa vị tối cao, thế nhưng lại ở trong quán bar cùng một đám tiểu tử không hiểu chuyện đánh nhau, cái này mà bị truyền ra, sẽ thành lấy lớn ăn hiếp nhỏ, mất mặt chết được.

Có điều, người mất mặt không phải là cô, mà chính là vị đại tỷ tính tình thô bạo, vô pháp vô thiên, cô cũng không hiểu, vì sao mỗi lần đánh nhau, lão đại đều xung phong dẫn đầu đi trước chứ trời, xem kia, lão đại nhà người ta mỗi lần đánh nhau đều cho bọn tiểu đệ xung phong trước còn mình quan sát.

“A!” Một tiếng hét thảm vang lên, nam nhân bị một nữ nhân mặc áo hồng quăng đến bên tường

“Hảo, hảo, hảo, lão đại quá lợi hại, lão đại cố lên!” Bọn tiểu đệ xung quanh gào hét, tuy rằng xem lão đại đánh nhau, mà bọn họ chỉ ngây ngốc đứng một bên, có chút là lạ, nhưng là ai làm cho đây là bọn họ lão đại mệnh lệnh đâu, cho nên, bọn họ cũng chỉ cũng may trên tinh thần duy trì bọn họ lão đại rồi.

.....“Ầm!” Tiếng va chạm khác vang lên, nam nhân cuối cùng cũng bị nữ nhân kia đánh ngã, mà lúc này, cảnh sát đẩy cửa xông vào, khách nhân xung quanh bắt đầu chạy tán loạn

Đây là một cái quán bar, tên là “Hỏa bar”, là một trong những sản nghiệp của Hoả bang, hôm nay Hỏa Viêm nhiệt huyết dâng trào đến đây thị sát, nhưng không ngờ bắt gặp một bang phái khác đến gây sự, hơn nữa cũng lâu rồi Hoả Viêm chưa giãn gân cốt liền xông lên, lại không cho bọn tiểu đệ nhúng tay, nên mới có một màn vừa rồi.

“Ai, là ai dám ở nơi này náo loạn.” Một đoàn cảnh sát vọt vào, trong tay còn cầm cảnh côn, đội trưởng cảnh sát nhìn một đám người nằm la liệt dưới đất, mới ở trong quán bar quát tháo.

Cảnh sát lúc nào cũng đến khi chuyện đã giải quyết xong, chẳng lẽ là thói quen?!

“Bọn náo loạn đều nằm ở đó hết, các người mau áp giải chúng đi hết đi.” Hỏa Viêm đứng dậy, không có kiên nhẫn lắm, bọn tép riu này chỉ có chút vậy mà dám dương oai, cô không có dùng nhiều sức đã nằm vật xuống đất hết rồi, ai, con người bây giờ thể chất cũng kém đi nhiều rồi, cũng không biết rèn luyện.

“Cô là ai?” Nghe khẩu khí cuồng ngạo này, đội trưởng cảnh sát mở to hai mắt nhìn kỹ, không ngờ lại là một mỹ nữ áo hồng gọi cảm chết người.

Hắn cảm thấy bộ vị nào đó đang hưng phấn, mà đám người theo phía sau hắn cũng chú ý đến cô gái này.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Phòng nghỉ gặp gỡ

“Cô là ai?”

“Ngay cả tôi cũng không biết thì làm cảnh sát làm gì, muốn hù dọa ai, mau về hỏi lão đại chúng bây, xem cô ta có biết Hoà Viêm tôi là ai không!” Khuôn mặt vẫn cuồng ngạo, Hòa Viêm không hề sợ hãi cái gì mà nô lệ của dân, ngoại trừ thân phận bang chủ của hắc bang ra, cô còn là quân giáo do bộ đội đặc chủng quốc gia mời về huấn luyện, có thể nói thượng cấp của thượng cấp của tên này không chừng là hạ sĩ quan dưới trưởng cô

“Hòa Viêm? A! bang chủ Hoà bang!” Tên cảnh sát đó vừa nghe tên của Hoà Viêm lúc đầu nghi hoặc, lát sau lại trừng mắt lớn không thể tin nhìn Hòa Viêm, không nghĩ tới hôm nay hắn có thể may mắn nhìn thấy lão đại Hòa bang trong truyền thuyết, hoà bang chủ tên là Hòa Viêm!

Đám cảnh sát đằng sau nghe thấy tiếng kêu sợ hãi của hắn, đồng loạt kinh hãi, mà khách nhân trong quán bar rất kinh ngạc nhìn Hòa Viêm!

Chỉ cần là người có địa vị, khi nghe hai chữ Hòa Viêm này, cũng biết cô đại biểu cho thế lực hắc đạo, mặc kệ là hắc đạo hay bạch đạo, cơ hồ không thể không nể mặt mũi Hoà bang chủ.

[Hòa Viêm là giáo quan mà bộ đội đặc chủng mời về huấn luyện, thân phận bí mật]

“Hừ, xem ra cũng có chút hiểu biết đấy.” Hòa Viêm phát tay, người tràn đầy ngạo khí nói.

“Ha ha, Hòa lão đại, chúng tôi không biết ngài ở trong này, bằng không làm sao dám xông đến chứ, chúng tôi đi ngay đây, ngài chơi vui vẻ.” Đội trưởng Cảnh sát xấu hổ cười, nói xong mang người muốn rời đi.

“Chậm đã!” Hòa Viêm lên tiếng ngăn cản, khiến đám người muốn đi lập tức đứng lại, ai nấy đều khần trương nhìn Hòa Viêm, lúc bọn họ vừa chính thức trở thành cảnh sát, thượng cấp đã từng nói, nếu về sau không cẩn thận đụng phải người Hòa bang, thì cười một cái rồi đi vòng, ngàn vạn không được chọc vào, bằng không chính mình ăn khổ.

“Hòa lão đại, ngài còn có chuyện gì cần sai bảo?” Tuy rằng đối phương là một tiểu nữ nhân, nhưng đám cảnh sát vẫn cảm thấy mình đối mặt với một người còn khủng bố hơn một đại nam nhân nhiều.

“Đã đến đây, tôi không thể để các người đi tay không về được, cái này chẳng phải tar l ch Hoà bang tôi chiêu đãi khách nhân không tốt sao, cho nên, bọn phế vật nằm trên đất, các người hảo hảo xử lý cho tốt, tôi tặng không đấy.” Hòa Viêm chỉ ngón tay ngọc vào đám người không biết sợ trời sợ đất nằm trên sàn.

Nói xong, mọi người ở đây không biết là nên khóc hay cười, cô đã xoay người đi về phòng nghỉ của mình, phía sau lão đại Hòa Viêm là phó bang chủ Ngô Hà.

.....“Có người! Là ai? Đi ra!” Hòa Viêm đẩy cửa thì cảm giác bên trong có người, nhưng cô cất tiếng cũng không ai thèm trả lời, có điều, quét một vòng bên trong cô cũng biết nguyên nhân rồi.

Hòa Viêm cau mày nhìn cái giường duy nhất trong phòng nghỉ.

Kinh ngạc, Hòa Viêm không ngờ phòng nghỉ vốn thuộc sở hữu của mình lại có một nam nhân nằm trong đó, hoặc nên nói là nam hài mới đúng!

“Cô ra ngoài trước đi, đừng để ai vào đây.” Hòa Viêm đầu cũng không quay nói với Ngô Hà.

“Vâng!” Ngô Hà cười mờ ám, nhìn ánh mắt của lão đại cô cũng biết lão đại tìm thấy gì đó gây hứng thú rồi, cô cũng có thể thoải mái vài ngày, bằng không mỗi ngày đều phải đánh nhau với lão đại, cô không nhanh đi gặp Diêm Vương mới lạ.

Ài, người người đều cho rằng cô làm phó bang chủ Hoà bang rất là oai phong, nhưng người ta không nhìn sau lưng đó là một màn huyết lệ a, lão đại tính tình nóng nảy không kiên nhẫn, hơn nữa lòng hiếu kỳ mạnh, Hoà Viêm bình thường cần quấy không kiêng kỵ, mà cô lại là người đứng mũi chịu sào

..... Ngô Hà đi rồi, trong phòng chỉ còn lại Hòa Viêm cùng tên nam nhân đang ngủ kia

Trong phòng không có bật đèn nên hơi tối, Hòa Viêm bước lại gần giường sau đó cúi đầu, nhìn nam nhân đang nằm trên đó.....

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tinh không văn dương

Edit: Julia

Càng nhìn, Hỏa Viêm nhẫn mày càng chặt, cô sờ mặt mình, sau đó mạnh mẽ néo gương mặt nam nhân đang nằm ngủ kia

Nam nhân chết tiệt này có làn da non mịn hơn cả cô, thật không thể tha thứ mà.

“Đau!” Nam nhân đang say giấc nồng cảm giác được đau đốn, trong vô thức lộ ra tia oán giận.

Hỏa Viêm cẩn thận đánh giá nam nhân này, khuôn mặt đáng yêu chết người khiến cô không đoán ra được tuổi của anh, mà cái người mang khuôn mặt trẻ con đang nhũ mày, càng như thế càng tăng sự đáng yêu ở anh, giống như một đứa bé trai đang hồn dỗi vậy.

Tóm lại một câu, nam nhân này chỉ có thể dùng từ đáng yêu để hình dung, chứ không còn từ nào có thể hình dung chuẩn xác hơn nữa.

Hỏa Viêm có chút tò mò nhìn đôi mắt vẫn cứ nhắm chặt kia, không biết đôi mắt đó như thế nào, có phải cũng đáng yêu không

“Cô là ai?” Hình như bị Hỏa Viêm nhìn chăm chăm vào gây khó chịu, nữ nam đang ngủ cuối cùng cũng mở đôi mắt ra nhìn. .... Quả nhiên, so với trong tưởng tượng còn đáng yêu hơn mà, chẳng qua, trong đôi mắt kia còn tỏa ánh tia ôn nhu.

“Anh là ai? Vì sao ở đây?” Tuy rằng, nhìn anh thoát nhìn vô hại, nhưng cũng không đại biểu cho việc Hỏa Viêm sẽ bị anh mê hoặc

Tay Hỏa Viêm đặt lên cổ anh, tay chạm vào da thịt non mềm khiến trái tim Hỏa Viêm đập nhanh, nhưng nó cũng không gây khó khăn nếu Hỏa Viêm muốn bẻ gãy cổ anh.

“Xin chào tôi tên Tinh Không Văn Dương, rất vui được gặp cô.” Nghe người khác hỏi tên mình, Tinh Không Văn Dương cực kỳ tự nhiên giới thiệu bản thân.

Sau đó, sau khi giới thiệu xong, anh cũng tỉnh táo đánh giá cô gái trước mặt này.

Đẹp quá, giống như lửa!

Đây là cảm giác đầu tiên của Tinh Không Văn Dương, cô gái trước mặt nhũ mày lại, hai mắt toả ra luồng sáng nhiệt, mũi cao, môi có chút bạc khiến người cảm thấy trên người cô đầy hương vị của một cánh mày râu mới có

Hơn nữa, Tinh Không Văn Dương bây giờ mới để ý, hình như cô đang ghé nửa người lên người anh

“Cô, cô mau đứng lên.” Tinh Không Văn Dương nói lắp, anh chưa từng tiếp xúc thân mật như vậy với cô gái nào đâu

”Tinh Không Văn Dương? Anh họ Tinh Không?” Cái họ thật kỳ quái, cô nhớ hình như cũng có một gia tộc họ này, ánh mắt Hỏa Viêm nhìn Tinh Không Văn Dương càng thêm kỳ quái, anh không phải là người gia tộc đó chứ?

“Tôi là, cô, cô đứng lên trước được không, chúng ta nam nữ thụ thụ bất thân, cô đừng có sát lại gần như thế.” Tinh Không Văn Dương động vài cái muốn Hỏa Viêm đứng lên, nhưng Hỏa Viêm vẫn dè dặt anh không muốn đứng lên.

“Cha anh là Tinh Không Tư Dư?”

Tinh Không gia tộc là một gia tộc cực kỳ thần bí, rất ít người biết đến gia tộc này, thần bí là vì giang hồ đồn đại Tinh Không gia tộc có một bảo tàng lưu lại từ thời thượng cổ, không ai biết là cái gì, hơn nữa người ngoài không thể lấy được, ngoài ra gia tộc này bị nói là vì tổ huấn của cái gia tộc này.

Tinh Không gia tộc mỗi đời chỉ có một nam, hơn nữa đều rất thiện lương, mọi người đều biết nam tử Tinh Không gia đều lấy cái tên quá ư ‘thiện lương’, cơ hồ 30% tiền từ thiện đều do nam tử Tinh Không gia bỏ ra, hơn nữa gia chủ mỗi đời Tinh Không gia đều ngồi lên cái ghế chủ tịch từ thiện, được thể nhân bản tưng không ngớt.

“Cô biết cha tôi?” Tinh Không Văn Dương kinh hi nhìn Hỏa Viêm, tựa hồ quên mất tư thế mờ ám của hai người.

Hỏa Viêm nhìn Tinh Không Văn Dương kích động như vậy, tay đặt trên cổ anh đòi xuống.

Tuy rằng không biết vì sao anh lại ở đây, nhưng Hỏa Viêm có thể xác định anh sẽ không gây bất lợi gì cho cô.

“Sao anh lại ở đây?”

“..... A, đây là nơi nào?” Tinh Không Văn Dương mở to hai mắt nhìn Hỏa Viêm, Hỏa Viêm bị ánh mắt đơn thuần của anh làm cho ngại ngùng, sau đó đột nhiên có chút tức giận muốn đánh người

“Nga, đau!” Hỏa Viêm muốn làm gì là làm cái đó, cho nên, cô muốn đánh ai thì sẽ đánh ngay, cho nên một cái cốc trứng đầu Tinh Không Văn Dương.

“Sao anh lại ngốc thế hả, ngay cả nơi này là chỗ nào cũng không biết còn dám bước vào” Hỏa Viêm nghĩ, có ngày anh sẽ bị người bắt đi bán vì cái sự ngu ngốc của chính anh.

“Tôi.....”

Tôi rất ngốc sao.

“Tôi, tôi ngốc quá đi, tôi thật sự không biết đây là đâu, tôi chỉ nhớ mình bị mấy người bạn kéo đến đây chơi, uống rất nhiều rượu, bạn bè tôi đang chơi rất vui, tôi muốn đi toilet, nên mới đi ra, nhưng tôi không tìm được toilet, sau đó liền đến nơi này, sau đó, phát hiện một cái giường rất thoải mái, cho nên.....”

Nói tới đây, Tinh Không Văn Dương mới nghĩ ra, xét cho cùng, anh ở đây là do cái tính mơ mơ hồ hồ của mình hại, cũng không biết chuyện gì xảy ra, từ nhỏ anh đã mắc chứng lạc đường.

Nếu ra ngoài không có ai đi cùng, 100% lạc đường là cái chắc.

“Cho nên, anh mới ngủ trên giường tôi?”

“Tôi không biết đây là giường cô, thực sự xin lỗi.” Tinh Không Văn Dương có chút ngượng ngùng, không nghĩ tới mình lại xông vào phòng con gái người ta, đây là lần đầu tiên anh vào phòng của một cô gái đó.

Nói đến đây cũng có chút ngượng ngùng, anh năm nay đã 30, nhưng vì có một khuôn mặt quá trẻ con nên thoát nhìn như thanh niên 20 vậy, cho nên, con gái theo đuổi anh toàn là mấy tiểu muội muội 20 không, mà nữ nhân thành thực, chín chắn lại xem anh như tiểu đệ đệ, chỉ là anh không thấy phiền gì, bởi vì hơn 30 rồi anh cũng không có bạn gái, mà cũng không có cảm xúc đặc biệt gì với con gái, mỗi ngày chỉ làm công tác từ thiện này nọ.

Nói xong, Tinh Không Văn Dương đang muốn đứng dậy, nhưng lại phát hiện cô vẫn áp anh ở dưới thân!

“Vị tiểu thư này, cô có thể đứng lên được không?” Tinh Không Văn Dương là suy nghĩ rất đơn giản, trong đầu chỉ có thể suy nghĩ một chuyện thôi, chỉ cần có chuyện gì mới thì lập tức quên đi chuyện cũ ngay.

“Không thể!” Không hề nghĩ ngợi, Hòa Viêm trực tiếp cự tuyệt, sau đó bàn tay nắm chặt khuôn mặt non mềm của Tinh Không Văn Dương.

Tinh Không Văn Dương sững sốt, không biết làm sao, cũng không hiểu cô gái ăn mặc bốc lửa này sao lại trả lời như vậy, chẳng lẽ cô không biết đè lên người một người đàn ông là chuyện không lễ phép sao?!

Tinh Không Văn Dương không biết nên dùng từ gì để hình dung tình cảnh hiện giờ của mình nữa.

“Vì sao?”

“Bởi vì, tôi muốn.....” Bởi vì Hòa Viêm muốn trêu đùa Tinh Không Văn Dương, cũng không có muốn đi làm cái chuyện ngu ngốc gì kia, nhưng càng nhìn lông mi cong vút của Tinh Không Văn Dương, còn có làn da non mịn này nữa, hai mắt đen láy kia, Hòa Viêm kim lòng không được cúi đầu, muốn nếm thử xem hương vị của nam nhân này có khác những nam nhân khác không, đáng yêu như thế..... Đúng là!

“Cô lỗ cô lỗ.....”

Nghe được tiếng này hai người đồng thời sững sốt, vừa nãy Hòa Viêm kim lòng không được muốn làm vậy, mà ngay cả Tinh Không Văn Dương đơn thuần cũng bị hơi thở của Hòa Viêm mê hoặc, nhưng mà làm cho người ta xấu hổ chính là đột nhiên vang lên tiếng bụng đói kêu, phá hỏng mỹ cảnh mờ ám trong phòng

“Thực xin lỗi.” Tinh Không Văn Dương ngượng ngùng nói, không ngờ mình đói bụng mà cái bụng đã biểu tình rồi, a, mà vừa nãy hai người họ đang làm gì vậy? Cô muốn hôn anh sao?

Hòa Viêm ảo não đánh một quyền xuống bên giường, cái giường phát ra tiếng kêu kẹt, Tinh Không Văn Dương mở to mắt nhìn khuôn mặt hắc ám của Hòa Viêm.

Cái cô gái này tựa hồ có chút đáng sợ a.....“Anh đói bụng?” Giọng Hòa Viêm mang theo tia tức giận, cô không ngờ trong tình cảnh này rồi mà anh còn làm cô mất hứng.

“Àn.” Tinh Không Văn Dương thành thực gật gật đầu, lúc trưa anh đang ăn cơm thì bị bạn kéo ra ngoài, mãi đến bây giờ cũng chưa ăn cái gì hết, chỉ có uống chút rượu đương nhiên sẽ đói rồi.

Hòa Viêm thấy anh gật đầu, lại có cảm giác muốn đánh anh một trận, rất hoài nghi sao anh có thể giữ được sự đơn thuần này vậy, giống như một đứa trẻ.

“Đi thôi, tôi dẫn anh đi ăn cơm!” Dù sao cô cũng chưa ăn cơm, vừa nãy mới vận động kịch liệt như vậy, bây giờ cũng nên đi ăn gì đó đã, hơn nữa cô không chịu nổi khi nhìn khuôn mặt đơn thuần bị đói này của Tinh Không Văn.

“Cám ơn.” Tinh Không Văn Dương nở một nụ cười thật đẹp, Hòa Viêm nhìn mà thất thần.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Đánh nhau thì đi chỗ khác

Edit: Julia

“Lão đại!” Mới bước ra khỏi cửa phòng, một hàng người đã đứng chờ bên ngoài, hơn nữa vừa nhìn thấy Hỏa Viêm đồng loạt cúi đầu kêu lão đại.

“Ân, ai chưa ăn cơm? Cùng đi ăn cơm nào.” Hỏa Viêm là người không câu nệ tiểu tiết, hơn nữa, cô xuất thân từ hắc bang nên cực kỳ thẳng tính

“Vâng!” Tất cả mọi người theo thói quen tuân lệnh Hỏa Viêm, hơn nữa, bọn họ rất sùng bái vị lão đại này, đánh nhau giỏi, có dũng có mưu, lại đủ nghĩa khí, quả thực chính là nhân vật truyền kỳ trong giới hắc đạo.

Tiếp đó, mọi người đi theo sau Hỏa Viêm cùng Tinh Không Văn Dương, mà Tinh Không Văn Dương lại ngoác nhìn đám tiểu đệ đi phía sau mình và Hỏa Viêm, anh không ngờ cô gái xinh đẹp này lại là đại ca xã hội đen, vậy tình hình bây giờ của anh có phải rất nguy hiểm không?

Tinh Không Văn Dương kinh ngạc đến nỗi không nghe thấy tiếng gọi của đám bạn. ....

“Anh không ăn à?” Ngồi ở trong một cái quán nhỏ ven đường, Hỏa Viêm nhìn Tinh Không Văn Dương còn đang ngoác, không phải anh đói bụng à, sao còn không ăn? Chẳng lẽ không thích đồ ăn ven đường?

Hỏa Viêm hoài nghi nhìn Tinh Không Văn Dương, nếu anh nói anh ghét, cô sẽ đánh anh ngay lập tức, hừ, nam nhân phải giáo huấn qua mới ngoan ngoãn được

“Tôi ăn, chỉ là, tôi còn chưa biết tên cô, cô cho tôi biết cô tên gì được không?”

“Tôi. ....” Hỏa Viêm vừa định nói thì bị một đám người xen ngang.

“Uy, nhóc con, đêm nay có thời gian không, chúng ta ra ngoài chơi thể nào?” Một giọng nói cực kỳ dâm loạn vang lên đằng sau Hỏa Viêm.

Hỏa Viêm không có quay đầu, chỉ ra dấu cho mọi người dừng đứng lên

Đám tiểu đệ của Hỏa Viêm phân ra ngồi bốn phía, đám người nọ cũng không có để ý qua, bằng không có cho hấn gan lớn cũng không dám nói lời thiếu sống muốn chết như vậy

Hỏa Viêm ngăn trở mọi người lại, sau đó quay đầu nhìn kẻ vừa mới nói chuyện

Ba nam nhân, vừa nhìn là biết không phải người tốt, có điều ở trong mắt Hỏa Viêm ba kẻ này là đồ ngốc

Hỏa Viêm thầm cảm than, không ngờ hôm nay lại có nhiều kẻ không có mắt như vậy, mới tiền một đám lại có một đám đưa tới cửa.

“Mày. ....” Hỏa Viêm muốn mở miệng nói, thì có người khác lên tiếng trước

“Các người muốn làm cái gì?” Tinh Không Văn Dương đứng lên chắn trước mặt Hỏa Viêm!

Hỏa Viêm, toàn bộ tiểu đệ Hỏa bang đều kinh ngạc nhìn Tinh Không Văn Dương!

Trời đất, lại có một nam nhân đứng chắn trước mặt Hỏa Viêm, Hỏa Viêm thế nhưng lại núp sau lưng một nam nhân!

Có lộn không trời, hôm nay mặt trời mọc hướng Tây à! Ngay cả Hỏa Viêm còn cảm thấy kinh ngạc, từ nhỏ đến lớn, chưa từng có ai đến bảo hộ cô, bởi vì cô mạnh mẽ đến mức không cần người bảo vệ, mà này nam nhân này lại đứng trước mặt cô, khuôn mặt ngây thơ của trẻ con kia không chút nào sợ hãi, một loại cảm giác quái dị lan toả trong lòng Hỏa Viêm.

“Tiểu tử, thế nào, muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân a, mày còn không xem lại bộ dáng của mày đi, còn muốn muốn. .... A, đau đau đau, bỏ tay ra. ....” Nam nhân nhìn qua Tinh Không Văn Dương, sau đó khinh thường cười nhạo anh, sau đó lại muốn dùng cái bàn tay bẩn thỉu đập vào khuôn mặt Tinh Không Văn Dương, mà Tinh Không Văn Dương còn chưa kịp phản ứng thì Hỏa Viêm đã ra tay.

Chỉ thấy Hỏa Viêm từ sau lưng Tinh Không Văn Dương vươn tay ra bắt lấy cổ tay của tên kia, hơi dùng lực một chút, tên đó đã la oai oái lên.

“Nam nhân vô dụng!” Hỏa Viêm khinh thường khế quát một câu, sau đó thoải mái đem nam nhân đó ném ra ngoài!

Ngoại trừ bọn tiểu đệ của Hỏa Viêm ra, mọi người đều kinh ngạc nhìn Hỏa Viêm, trong đó đương nhiên cũng có Tinh Không Văn Dương.

Cái cô gái này là trời sinh có thần lực sao? Bỗng nhiên, Tinh Không Văn Dương có một dự cảm không tốt, anh nghĩ mình nếu bị cô gái này đánh mỗi ngày. .... Vội lắc đầu, Tinh Không Văn Dương không cho mình suy nghĩ những điều không tốt, mà lúc này, Hỏa Viêm đã xử lý hai tên còn lại kia.

“A! A!” Tiếng ba người kêu lên, Hỏa Viêm kinh ngạc quay đầu lại, nhìn thấy Tinh Không Văn Dương ngã xuống đất!

Nụ cười có chút quái dị, Hỏa Viêm nhú mày nhìn Tinh Không Văn Dương đang đứng lên.

Trong lúc đánh nhau, cô rất nguy hiểm, cho nên, những người biết cô bình thường khi cô đánh nhau sẽ không đến gần đâu, lần này xem ra anh xui xẻo rồi, có điều, nhìn Tinh Không Văn Dương đứng lên, Hỏa Viêm cảm thấy năng lực chịu đòn của anh rất tốt, bằng không cũng sẽ không nhanh như vậy mà đứng lên được, mà mấy tên đồng dạng bị đánh ngã kia bây giờ không biết sống chết thế nào.

“Không có việc gì chứ?” Hỏa Viêm bước đến kiểm tra Tinh Không Văn Dương một vòng.

“Khụ khụ khụ, cô, cô.....” Tinh Không Văn Dương trừng lớn đôi mắt đáng yêu, thấy Hỏa Viêm, anh cảm giác xương cốt trên người đều bị lệch hết, mà anh chẳng qua là muốn nói cho Hỏa Viêm biết, con gái mà đánh nhau là chuyện không tốt chút nào. Nhưng may mắn là anh không có nói ra nói ra, bằng không, anh không chỉ bị thương như vậy đâu!

“Đừng.....”

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phũ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Đêm kinh hoàng

Edit: Julia

“Lúc tôi đánh nhau, anh đừng có đứng sấp lại gần, mắt công bị tôi đánh trúng thì đừng có oán đấy.” Hỏa Viêm lạnh lùng cảnh cáo Tinh Không Văn Dương.

“Cô biết đánh nhau sao?” Tinh Không Văn Dương kinh ngạc hỏi, cũng quên mất tình cảnh lúc này bị bọn tiểu đệ bao vây.

Hỏa Viêm quái dị nhìn Tinh Không Văn Dương đang hỏi nghiêm túc.

“Đánh nhau là chuyện rất vui vẻ, anh có muốn thử cùng tôi không?”

Nói xong Hỏa Viêm cố ý dùng sức vỗ vai Tinh Không Văn Dương, mà Tinh Không Văn Dương lúc này vừa ngã chưa đứng vững, hơi lung lay một chút, trên mặt có chút xấu hổ, anh đường đường là một người đàn ông mà lại giống như con gái đúng thật có chút kỳ lạ.

“Không cần, đánh nhau không tốt, cho nên, không nên đánh, quân tử động khẩu không nên động thủ nha...Ngô!” Tinh Không Văn Dương vừa mới đứng vững lại một lần nữa bị đánh ngã, này hô hấp có chút khó khăn!

Mà Hỏa Viêm đứng ở một bên xoa tay phải, vừa này cô dùng tay phải đánh vào bụng Tinh Không Văn Dương, bởi vì cô ghét nhất có người thuyết giáo trước mặt cô, như vậy cô sẽ nổi điên, mà nổi điên rồi cô sẽ đánh người trước mặt một phát.

Cô đã 29 tuổi, đã thành thực, cũng có suy nghĩ riêng của mình, không cần người thuyết giáo, cô sống vì mình, tự do tự tại, thử hỏi, trên thế gian này có bao nhiêu người có cuộc sống tùy tâm tùy ý như cô?

“Ngô Hà, lấy xe cho tôi, tôi muốn về nhà.” Hỏa Viêm không thèm để ý đến lời Tinh Không Văn Dương nói, nhắc tình mấy người còn ưu mê, để có người tình đi lấy xe cho cô, nháo loạn như vậy, còn ăn không vô, tốt nhất là nên về nhà.

“Dạ!” Ngô Hà lĩnh mệnh mà đi.

Tinh Không Văn Dương khuôn mặt đầy thống khổ nhìn cô, trong ba mươi năm này đây là lần đầu tiên anh gặp phải chuyện bi thảm như vậy.

Một lúc sau, một chiếc xe quân dụng Hummer chạy đến, hấp dẫn không ít ánh mắt mọi người!

Hỏa Viêm lên xe.

“Quăng anh ta lên.” Hỏa Viêm ngồi ở trong xe chỉ vào Tinh Không Văn Dương, sau đó, bọn tiểu đệ lập tức đem Tinh Không Văn Dương lên xe.

Cô lái xe nghênh ngang mà đi, bọn tiểu đệ ở phía sau chỉ có thể ngưỡng mộ nhìn theo, lão đại thật suýt, thật khó nha, ngay cả cường thường nam nhân mà cũng đẹp mắt như vậy!

Mà trên xe, Tinh Không Văn Dương vô cùng thống khổ nha, cho dù anh giả dựa thế nào mọi người đều xem như không thấy.

(Bạn đang đọc truyện Bạo nữ thuần phụ – Mị Dạ Thủy Thảo được edit tại Âm Dương Cung, chúc các bạn có những phút giây đọc truyện vui vẻ ^^)

Xe của Hòa Viêm dừng lại ở gần một bãi cát, Hòa Viêm vốn định về nhà, nhưng đột nhiên nảy ra một chủ ý, mang người đàn ông đang ai oán này đến đây.

“Đây là đâu?” Giọng Tinh Không Văn Dương có chút rầu rĩ, sao anh cảm giác mình lên nhầm thuyền giặt, giống như bị bắt cóc ấy.

“Là nơi giết người diệt khẩu.” Hòa Viêm xoay người nhìn Tinh Không Văn Dương, nụ cười quá xinh đẹp đủ giết chết trái tim con người ta.

Cho dù là ban đêm, Hòa Viêm xinh đẹp khiến người ta thấy như đang ở ban ngày

Mà Tinh Không Văn Dương vốn đang thống khổ lại nghe Hòa Viêm hù dọa, liền bật cười, hơn nữa, là nụ cười sáng ngời. ....

“Cười cái gì?” Thấy Tinh Không Văn Dương cười Hòa Viêm thấy khó hiểu, lại kinh ngạc hỏi, tận lực khiến bản thân vì nụ cười của anh mà trái tim ấm áp.

“Tuy rằng nhìn cô hung dữ như vậy nhưng lại đáng yêu nha.” Tinh Không Văn Dương dùng khẩu khí nói chuyện của người lớn nói với đứa nhỏ áp dụng lên người Hòa Viêm, lúc này khi thấy cô đánh nhau, đột nhiên anh cảm thấy cô thật đáng yêu, một tiểu cô nương bạo lực như thế rất đáng yêu nha.

“Hung dữ? Anh nói tôi hung dữ?” Hòa Viêm tự động bỏ đi hai từ ‘đáng yêu’ kia, mà nhón người về phía trước, cùng Tinh Không Văn Dương chen chúc ở ghế sau, hung ác nhìn Tinh Không Văn Dương, tuy rằng cô biết mình rất hung dữ nhưng không thích người khác nói thẳng ra như thế.

Hòa Viêm nắm cổ áo Tinh Không Văn Dương, mặt cô sát gần mặt anh.

“Hung dữ nhưng đáng yêu nha.” Nụ cười của Tinh Không Văn Dương đơn thuần, hơn nữa, anh còn vò tay xoa đầu Hòa Viêm, như là đang an ủi cô đừng buồn, mà không nhìn ánh mắt hung bạo của cô.

“Anh!” Mà Hòa Viêm vốn đang tức giận nhưng bởi động tác của Tinh Không Văn Dương mà hết giận, Hòa Viêm như phát hiện ra kỳ tích, đối với hành động của anh cô không hề phản cảm tí nào, ngược lại lại có loại cảm giác hưởng thụ!

“Ngủ ngốc, anh đang làm cái gì!” Đây Tinh Không Văn Dương ra, Hòa Viêm lập tức lùi ra, nhưng ánh mắt lại nhìn Tinh Không Văn Dương không rời, anh thoát nhìn không giống với....

“Anh mấy tuổi?” Đây là vấn đề mà cô mới nhìn mặt anh là muốn hỏi.

“30.” Cười, tuy rằng chỗ kia bị thương vẫn còn đau đớn, nhưng Tinh Không Văn Dương vẫn cười.

Anh là người đơn thuần nên thế giới của anh cũng đơn thuần theo, anh tin rằng xã hội này không có đen tối, bởi vì thế giới của anh vốn không có bóng tối, hơn nữa, thế giới của anh sẽ không bị bóng tối nhúng chìm đâu.

“Thật sự?” Nhíu mày, Hòa Viêm nghe câu trả lời có vẻ phần hoài nghi, khuôn mặt này có nói là 13 cũng tin! 30? Đúng là khiến người ta ghen tị mà!

“Thật sự.” Tinh Không Văn Dương gật đầu.

“Anh.....” Hòa Viêm định hỏi tiếp thì bị tiếng điện thoại đánh gãy.

Hòa Viêm nhíu mày nhìn Tinh Không Văn Dương cố sức xoay người, sau đó thò tay vào túi quần lấy điện thoại.

“A lô, tôi là Tinh Không Văn Dương.” Nhìn thấy là tên bằng hữu, cho nên Tinh Không Văn Dương khách khí nói, đây là cách anh giao tiếp với bằng hữu, cố tạo vẻ ngoài ôn hoà hữu lễ, mà đây cũng là cách anh bảo vệ thế giới đơn thuần của mình.

“Văn Dương, cậu ở đâu vậy, bọn mình tìm khắp quán bar cũng không thấy cậu, cậu ở đâu, mọi người rất lo lắng cho cậu đấy, cậu không có sao chứ, cậu mà có chuyện gì, bá phụ không giết bọn mình mới là lạ, cậu ở đâu, mau nói đi, Văn Dương?” Đầu bên kia truyền đến tiếng một nam nhân.

“Cậu đừng sốt ruột, tớ không sao, tớ không có ở quán bar, mọi người về trước đi, lát nữa tớ sẽ về nhà.” Văn Dương trấn an đôi phương, đang muốn ngồi dậy, nhưng vết thương nhói đau, chỉ có thể nhíu mày, dù vậy tiếng kêu đau đớn cũng phát ra

Bởi vậy, Hòa Viêm có thể đoán ra, tên Tinh Không Văn Dương này rất biết quan tâm, tuy có chút mơ hồ, nhưng mà lại hay quan tâm đến người khác.....

“Cậu không có ở quán bar, vậy cậu ở đâu? Chừng nào thì về nhà, cậu không có việc gì chứ? Có muốn tớ đến đón không?” Nam nhân này ngay sau đó lại hỏi rất nhiều vấn đề, nhưng không có ai trả lời, bởi vì dưới ánh mắt kinh ngạc của Tinh Không Văn Dương, Hòa Viêm cướp lấy cái điện thoại mấy vạn kia ném ra ngoài.

Sau đó, Hòa Viêm mở cửa xe, không quan tâm Tinh Không Văn

Dương toàn thân đau nhức, lời anh xuống xe, lấy cái túi đằng sau cốp xe ra, Tinh Không Văn Dương nghiêng ngả đi theo đằng sau cô, bàn tay ấm áp nhỏ bé đó cứ vậy nắm lấy bàn tay to của anh, một loại cảm giác quái dị nổi lên.

“Cùng tôi uống rượu.” Hỏa Viêm kéo Tinh Không Văn Dương ngồi ở trên bờ cát, sau đó lấy mấy chai rượu trong túi ra ném cho Tinh Không Văn Dương.

Tinh Không Văn Dương bị động tiếp được, sau đó còn có chút bất đắc dĩ nhìn Hỏa Viêm đã mở chai rượu ra, động tác cực kỳ lưu loát, xinh đẹp tiêu sái, suất khí mười phần, hành động này không giống như một nữ nhân chút nào, nhìn cô thật giống bạn tốt của anh.

Mà nhìn chai rượu của mình, Tinh Không Văn Dương chỉ cười, sau đó cũng mở ra và uống, nói thật, anh không thích uống rượu, nhưng hôm nay cảm thấy rất vui nên uống đặc biệt ngon

“Anh không phải nam nhân a, nào có ai uống như vậy, anh phải uống như vậy nè.” Hỏa Viêm nhìn đến động tác của Tinh Không Văn

Dương, có chút không kiên nhẫn nắm tay anh, đổ rượu như đổ nước vào miệng anh

Hỏa Viêm không thích gò bó lắm, tính cách cô nhìn như rất lạc quan, nhưng thật ra hòa bạo mười phần, năng giống như một ngọn lửa, không chỉ thiêu đốt chính mình, còn thiêu đốt người khác!

“Khụ, khụ, khụ!” Tinh Không Văn Dương rốt cục không chịu nổi cách đối đãi của Hỏa Viêm, ho khan, sau đó phản kháng tránh cái tay muốn chuốc rượu mình của Hỏa Viêm, cô muốn mưu sát anh à?

Bởi vì rượu nồng, mắt Tinh Không Văn Dương có chút ướt át, hơn nữa, anh lại dùng ánh mắt này nhìn Hỏa Viêm, điều này làm cho Hỏa Viêm im đập loạn xạ.

Hỏa Viêm không khống chế được nhào người về phía trước, cúi đầu,, mắt thấy sẽ hôn lên môi Tinh Không Văn Dương. ....

“Khụ, khụ, khụ!” Tiếng ho khan vang lên, Tinh Không Văn Dương vội xoay mặt sang một bên, ho khan kịch liệt.

Mà Hỏa Viêm ảo não đánh một quyền xuống đất cát, đã lần thứ hai, nam nhân chết tiệt này làm cô mất hứng.

Hừ, cô không tin không hôn được anh.

Mạnh mẽ, Tinh Không Văn Dương đang ho khan cảm giác có người đang đè lên người anh, sau đó trong phút chốc, môi anh bị một bờ môi mềm mại chặn lại, sau đó, tiếng ho khan cũng biến mất theo!

Mà Hỏa Viêm vừa hưởng thụ đôi môi mềm mại vừa ngửi hương vị nam giới toả ra, trong mắt ánh lên tia lửa tình, nóng bỏng nhìn đôi mắt vì kinh ngạc của Tinh Không Văn Dương mà mở to..

Thật lâu về sau, Tinh Không Văn Dương đối với nụ hôn đầu tiên này mà canh cánh trong lòng, tuy rằng rất tốt, nhưng anh luôn cho rằng Hỏa Viêm là vì không phục mới hôn anh, hơn nữa, môi anh bị cô cắn nát.

“Hừ, tôi không tin không hôn được anh.” Đây là câu nói đầu tiên sau khi Hỏa Viêm hôn Tinh Không Văn Dương, mà Tinh Không Văn Dương kinh ngạc nhìn cô một hồi lâu, sau đó ho khan đứng dậy.

Bờ biển, dưới ánh sao trời, nụ hôn đầu tiên của hai người, lãng mạn, nhưng không lãng mạn. .... Mà một ngọn lửa bao quanh cả người

.....

“Vi sao lại hôn tôi?” Bởi vì mới nãy ho khan không ngừng lại bị hôn, nên giọng Tinh Không Văn Dương có chút khàn khàn, đặc biệt trong đêm tối, càng tăng thêm một cổ dự hoặc.

Hỏa Viêm nhúu mày mạnh mẽ đặt đè lên người Tinh Không Văn Dương.

“Tôi muốn hôn anh đó, không được sao?” Hỏa Viêm ngang ngược nói, ánh mắt hơi liếc nhìn Tinh Không Văn Dương, đây là lần đầu tiên cô gặp phải một nam nhân như vậy, ôn thuận như nước, lại đáng yêu mơ hồ khiến người ta mỉm cười, nói là đơn thuần, nhưng càng tiếp xúc lại có một cảm giác quái lạ trời dấy

“Cô, sao cô có thể làm vậy!” Tinh Không Văn Dương bất mãn hỏi Hỏa Viêm, đây là nụ hôn đầu tiên của anh sao có thể tùy tiện như thế được, hơn nữa, ở trong lòng anh, anh muốn đem nụ hôn đầu tiên dành tặng cho cô gái mà anh yêu kia!

Nhưng mà bây giờ lại bị cô gái bá đạo này cướp lấy, lại dùng một cái lý do không đạo lý như vậy, cả đêm nay anh đi nằm phòng, bị đánh, bị chuốc rượu, giờ...

Bỗng nhiên, Tinh Không Văn Dương cảm giác mình chịu ủy khuất, đêm nay là đêm tệ nhất mà, chỉ là, vì sao anh lại có cảm giác ngọt ngào nhỉ? Hơn nữa, nụ hôn kia, cảm giác ngọt ngào này, thực sự rất khó quên, chính là, chỉ là sao cô lại phải hôn anh?

Bỗng nhiên, ánh mắt vốn đẹp đẽ của Tinh Không Văn Dương nhàn nhạt ưu thương. ....

Giống như tình yêu, chỉ đau thương, buồn vui vì người trong lòng mà thôi

“Có cái gì không thể, tôi muốn làm cái gì thì làm cái đó đấy, ai dám nói không thể, hừ, hơn nữa, tôi hôn anh, cảm giác rất tệ sao? Sao anh lại có biểu tình này, là đang vũ nhục kỹ thuật hôn của tôi ư, nếu bị người khác thấy, sẽ chê tôi kém cỏi.” Càng nói, Hỏa Viêm nhìn Tinh Không Văn Dương bằng đôi mắt nguy hiểm, cô không biết vì sao anh lại bày ra cái biểu tình này, chẳng lẽ mình hôn không được tốt?

“Cô, cô, nào có đạo lý như vậy a, cô, cô là đang khi dễ tôi!” Tinh Không Văn Dương bị lời nói bá đạo của Hỏa Viêm dọa đến nỗi nói năng lộn xộn, cái cô gái, tư tưởng không giống người bình thường tí nào.

“Tôi khi dễ anh thì sao nào, chẳng lẽ tôi hôn anh là khi dễ anh sao, nếu tôi làm động tác khác, liền thành đại nghịch bất đạo.”

“Cái khác? Cô còn muốn làm gì tôi?” Tinh Không Văn Dương cho rằng Hỏa Viêm còn muốn đánh anh, cho nên, anh giãy dụa muốn lui về phía sau.

Mà hành động này của Tinh Không Văn Dương khiến Hỏa Viêm còn cho rằng anh không thích cô hôn anh, còn muốn chạy trốn, nhất thời, mắt bốc lửa.

Nam nhân này thật không có hiểu biết! Như vậy, cô phải giáo huấn anh một chút, để anh biết Hỏa Viêm cô cũng không phải là người dễ dàng bị ghét bỏ!

Một quyền đánh trúng Tinh Không Văn Dương đang lui về phía sau, nhất thời, Tinh Không Văn Dương cảm giác đau đớn, hai tay ôm bụng lại.

Đối với việc khống chế lực đạo, Hỏa Viêm thập phần thuần thục, cho nên, vừa nãy một quyền đánh Tinh Không Văn Dương, cô chỉ dùng chưa tới hai phần thực lực, mà gần thế này, cũng đủ khiến cho Tinh Không Văn Dương, một người không có võ phải đau đớn một hồi.

Nữ nhân bạo lực! Tinh Không Văn Dương ở trong lòng kêu thảm, nhưng lại cắn chặt môi không cho mình phát ra tiếng kêu!

Bởi vì, không biết vì sao, anh không muốn để Hỏa Viêm nghe tiếng kêu đau của anh, không muốn chính mình phải yếu thế trước mặt cô, lần đầu tiên, Tinh Không Văn Dương ở trước mặt Hỏa Viêm, có loại cảm giác của một nam nhân đối với nữ nhân.

Mà khi cô nhìn Tinh Không Văn Dương vì đau mà không phát ra tiếng, biểu tình trên mặt Hỏa Viêm quái dị, sau đó trở nên hung ác, cô cúi đầu, lần nữa hôn Tinh Không Văn Dương.

Nụ hôn lần này, không giống như nụ hôn trước mà có vẻ ôn nhu dịu dàng, khiến Tinh Không Văn Dương trợn to hai mắt rồi chậm rãi nhắm lại, mãi đến khi phát ra tiếng rên rỉ, Hỏa Viêm mới rời khỏi đôi môi bị mình chà đạp.

“Đừng có cắn môi, tôi không thích, còn có, đau thì la lên, nhịn gì mà nhịn, tôi không thích nhìn bộ dạng cố kìm nén của anh!” Hỏa Viêm nói không khách khí đánh tinh Tinh Không Văn Dương đang chìm trong mộng lung thanh tỉnh lại!

Cô gái này! Cái cô gái này! Làm sao có thể! Quả thực chính là, quả thực chính là..... Tinh Không Văn Dương không biết nên dùng từ nào để nói hành vi của Hỏa Viêm.

Tảo bạo, bạo lực, ác liệt, bá đạo, cái cô gái này tính cách quả thực chính hư hết chỗ nói mà!

Toàn thân Tinh Không Văn Dương đều đau, nhưng mà anh giãy dụa muốn đứng lên, anh muốn cách xa cô gái này, bằng không, nhất định anh sẽ bị cô đánh chết.

“Anh muốn làm gì?” Đôi mắt như hổ báo nhìn Tinh Không Văn Dương chằm chằm.

“Tôi, tôi muốn đi, tôi không muốn ở đây, cô, rất, rất.....” Tinh Không Văn Dương nói nửa ngày, cũng không biết nói gì cho phải, phần nộ nhìn Hỏa Viêm.

Mà Hỏa Viêm còn dùng đôi mắt nguy hiểm nhìn anh, sau đó đứng lên, túm lấy tay Tinh Không Văn Dương, lôi anh đến xe, ngay lúc anh không để ý mà đẩy anh vào trong xe, đặt anh ngồi ở ghế sau!

“Nam nhân này, anh không biết tốt xấu mà, đã như vậy cũng đừng trách tôi!” Nói xong, Hỏa Viêm hung hăng cắn lên môi Tinh Không Văn Dương, lần này, nụ hôn không chút nhu tình tí nào, cô bây giờ rất giận, bởi vì, nam nhân này là người đầu tiên muốn chạy trốn khỏi cô.

Chỉ là, muốn trừng phạt một người cũng không thể làm ở đây, bởi vì, cô không nghĩ, hai người có thể ở đây...

Hỏa Viêm thô bạo chuyển từ cắn thô bạo chuyển sang nhẹ nhàng, mà Tinh Không Văn Dương dần không giãy dụa nữa mà phối hợp với Hỏa Viêm, hai người hôn thiên nhiên!

Rốt cục, không biết là ai bắt đầu trước, quần áo hai người xốc xếch, lộ ra da thịt mê người.

Dục vọng là bản tính của con người, thuận theo bản tính mới là con người, hơi thở giữa hai người ngày càng kích thích, hai người dần dần bị dục vọng khống chế.

Có điều, lại xuất hiện một vấn đề nhỏ, lúc ấy, hai người quá mức kích tình, Tinh Không Văn Dương không cẩn thận đụng vào đầu, sau đó bởi vì đau đớn mới thanh tỉnh lại, vốn có chút kinh hãi muốn đứng dậy, lại bị Hỏa Viêm hữu lực ngăn trở, sau đó lại là một cái hôn nồng nhiệt, hôn tới khó mà thanh tỉnh!

Hỏa Viêm luôn muốn làm việc gì thì làm việc đó, làm sao có thể lúc mình đang khơi mào dục vọng, để người không thuận theo tâm mình rời đi?

Lần đầu tiên Tinh Không Văn Dương bị khơi lên dục vọng dù muốn ngừng cũng không được, nhiệt tình Hỏa Viêm toả ra thiêu đốt anh, hai người tứ chi găt gao dây dưa cùng nhau, hơi thở gấp gấp hoà vào nhau, động tác kích tình khiến người ta khó mà nhịn

Không biết qua bao lâu, không biết bao nhiêu lần phát tiết, bên trong xe rốt cục an tĩnh trở lại, hai người trong tình trạng kiệt sức mơ mơ màng màng lâm vào giấc ngủ

Sáng sớm hôm sau, ánh mặt trời chiếu qua cửa xe, tiếng thủy triều vang lên, cùng bầu trời xanh.

Hỏa Viêm đầu tiên là giật giật tứ chi tê cứng, bởi vì không gian nhỏ hẹp, cô và Tinh Không Văn Dương cứ như vậy mà ôm nhau qua cả một đêm.

Mà theo động tác của Hỏa Viêm, Tinh Không Văn Dương cũng mở hai mắt, so với Hỏa Viêm chết lặng anh còn thắm hơn nhiều, bây giờ anh cảm thấy đau đầu, tay đau, chân đau, toàn thân đều đau, cảm giác như bị xe xán qua vậy!

“Anh tỉnh?” Thấy anh mở mắt ra, Hỏa Viêm nhìn anh kêu đau, có chút

sung sướng nói, đêm qua cô cảm giác rất tuyệt, chỉ là hơi kém một ít.

“Cô, cô, tôi, tôi.....” Kinh ngạc trừng mắt, Tinh Không Văn Dương dần dần nhớ tới chuyện đêm qua!

“Cái gì cô, cô chứ, anh là của tôi, anh muốn nói gì thì nói thẳng ra đi, đừng có phiền toái như vậy.” Nói xong, Hỏa Viêm ngồi dậy, Tinh Không Văn Dương theo động tác của cô ngồi dậy

“Cô, cô và tôi, thế nào, đã xảy ra quan hệ, làm sao có thể.....” Tinh Không Văn Dương đã nói năng có chút lộn xộn, sao anh lại hoang đường như vậy, xảy ra quan hệ với một cô gái! Nay nên làm thế nào cho phải?

“Có cái gì không thể, chúng ta đều là người trưởng thành, không cần kinh ngạc thành bộ dáng kia.” Đối với Tinh Không Văn Dương đang kinh ngạc, Hỏa Viêm có chút không kiên nhẫn, phản ứng của anh sao giống như con gái không biết sự đời vậy

“Cô.....”

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phũ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Nhớ lại chuyện thâm thúy vời

Edit: Julia

“Có cái gì không thể, chúng ta đều là người trưởng thành, đẹp ngay cái bộ dáng kinh ngạc đó đi.”

“Cô, cô, tôi rõ ràng là không muốn làm loại chuyện này mà a! Cô, cô đây là cường, cường, bạo!” Tinh Không Văn Dương cũng không nghĩ ra được từ nào tốt hơn từ này, chỉ cần nhớ đến chuyện hôm, là anh sẽ nghĩ ngay đến từ này

Đầu tiên là bị đánh, sau đó là bị dụ hoặc, chính là cái loại dụ hoặc không phản kháng được này, cuối cùng là hồ đồ nhấn chìm trong bể dục vọng, trong sạch 30 năm gìn giữ giờ mất rồi, hơn nữa, vẫn là cho một nữ nhân bạo lực.

Nghĩ đến đây, Tinh Không Văn Dương cảm giác thân thể của mình còn đau, mà hết thấy đều do nữ nhân này gây ra.

“Cường! Bạo! Không phải hôm qua anh cũng rất hưởng thụ sao? Sao lại nói là do tôi bắt buộc anh!” Hỏa Viêm bắt đầu bốc hỏa, nam nhân này làm sao vậy, dám dùng bộ dạng uỷ khuất này nói cô cường bạo anh!

“Không..... Không phải, cô khi dễ tôi, cô....Cô còn đánh tôi...” Bị Hỏa Viêm dọa sợ, giọng nói của Tinh Không Văn Dương đứt quãng, sau đó anh cúi đầu, anh thật sự có chút sợ cái nắm đấm của Hỏa Viêm!

“Hừ, tôi cường bức anh thì thế nào, có bản lĩnh anh đánh tôi đi, nếu không, thì câm miệng, anh là đàn ông con trai khóc gì mà khóc, muốn bị đánh à?” Tinh Không Văn Dương bị bộ dáng tức giận của Hỏa Viêm dọa cho sợ, nói năng lung tung!

Tuy rằng bình thường cô luôn khi dễ người, nhưng chuyện đêm qua xem như là hai bên tình nguyện, sao bây giờ lại biến thành cô dùng sức mạnh cưỡng ép, nam nhân này, quả thật đáng đánh đòn mà!

“Tôi..... Tôi..... Cô..... Ô!” Tinh Không Văn Dương run chỉ tay vào Hỏa Viêm, mà Hỏa Viêm ghét người ta chỉ tay vào mặt, một quyền đánh vào

khuôn mặt đáng yêu kia.

Mà Tinh Không Văn Dương che mặt kêu ô ô, anh cảm giác mùi máu trên người mình.

Có điều, nhìn Hỏa Viêm tức giận t, Tinh Không Văn Dương đột nhiên ý thức được một vấn đề!

Vừa nãy anh nói cái gì, thật ngu ngốc mà, sao anh lại nói như vậy!

“Cái đó, thực xin lỗi.” Che miệng, Tinh Không Văn Dương nói xin lỗi Hỏa Viêm, vừa nãy chắc anh bị choáng đầu, mới có thể nói ra những lời xấu hổ như thế, anh là đàn ông sao có thể nói lời như vậy với cô, cái này chính là không muốn chịu trách nhiệm, nhất định là cô hiểu lầm, cho nên, mới tức giận như vậy.

Đôi khi, người tốt có, mà hiểu lầm cũng có.

“Anh nói cái gì?” Hỏa Viêm có chút hoài nghi có phải mình đánh nam nhân này hỏng luôn rồi không, sao lại nghe được lời xin lỗi của anh!

“Tôi nói, thật xin lỗi.” Tinh Không Văn Dương lặp lại lần nữa, hơn nữa còn mỉm cười nói, chẳng qua, anh cười như vậy, làm cho máu tươi từ miệng chảy ra, màu đỏ tươi khiến Hỏa Viêm nheo mắt!

“Vì sao muốn nói xin lỗi?” Cau mày, Hỏa Viêm không rõ anh bị sao, vừa nãy ưỡn khuất, sao giờ thành dạng này, giống như mang theo chút áy náy xin lỗi!

“Vừa nãy tôi nói vậy là do kích động quá, vốn, vốn, tôi dự định giữ cái kia cho đến khi kết hôn, lại không nghĩ rằng. .... Sau đó, ủa, cô hiểu ý tôi chứ?” Nói xong, Tinh Không Văn Dương ngẩng đầu chờ mong nhìn Hỏa Viêm.

Khoé miệng Hỏa Viêm giật giật, tiếng nắm tay nghe rõ rột!

Cô ghét nhất là người cần nài, có chuyện gì nói thẳng không phải tốt sao, phải đoán nữa, chỉ số thông minh cao của cô không rảnh dùng cho chuyện này đâu!

“Muốn nói gì nói mau, đừng vô nghĩa!” Hỏa Viêm cắn răng nói, nếu anh còn dám nói lời vô nghĩa, nắm đấm này sẽ dạy lại cho anh cách nói chuyện.

“Được, được, được, tôi nói, cô đừng tức giận, ý của tôi là tôi là một đàn ông, chuyện này phải do tôi phụ trách, cô không cần tức giận, tôi sẽ không chối bỏ trách nhiệm, chỉ cần cô nguyên ý, giờ tôi có thể cưới cô ngay, vừa nãy tôi nói bậy bạ, cô đừng có để trong lòng, tôi không phải là người không chịu trách nhiệm, cô hãy tin tôi.” Tinh Không Văn Dương cấp vội đem ý của mình nói ra, không cần nói anh nhất gan, mà nắm đấm của cô gái này không dễ chịu mấy đâu.

Chẳng qua, anh không ngờ rằng, anh giải thích rõ vậy mà cô vẫn nắm anh như thường.

“A!” Lần này nắm đấm đánh vào mũi Tinh Không Văn Dương, máu tươi liền chảy.

Tinh Không Văn Dương ôm cái mũi cùng miệng, ai oán nhìn Hỏa Viêm, trong mắt là không tiếng động lên án!

Anh đã nói thế rồi sao còn bị đánh! Cái này không có thiên lý mà, hơn nữa, quan trọng nhất là anh muốn kết hôn với cô, vậy cuộc sống sau này của anh sẽ như thế này ư, trời ạ, nghĩ đến đây Tinh Không Văn Dương nhất thời thấy quạ đen bay đầy đầu.

“Anh rất giỏi, tôi nói cho anh biết, Hỏa Viêm chưa bao giờ cần người phụ trách, càng không cần nói là một người nam nhân, chuyện ngày hôm qua nói trắng ra chỉ là 419*, tôi không cần anh phụ trách, cho nên, thu hồi lại tôn nghiêm của anh đi, bây giờ là thời đại nào rồi mà còn phụ trách, anh cho rằng con gái là kẻ mềm yếu à, lúc nào cũng đợi đàn ông các người phụ trách, anh dám nhắc đến vấn đề phụ trách với tôi, đúng là con heo vô dụng, tức chết mà, anh mau rút đi, bằng không tôi sẽ đánh anh thành đầu heo.”

*419: For one night (tình một đêm)

Nghe luận điệu của Tinh Không Văn Dương, Hỏa Viêm càng thêm tức giận, cô không thích nhất là đàn ông tự cho mình là đúng, nam nhân cùng nữ nhân lên giường, trừ phi là bị bắt buộc, bằng không là ngang hàng, hai người đều cần tình ái; Hai người mà nguyên ý, mới gọi là lưỡng tình tương nguyện!

Nếu thực sự muốn phụ trách, chỉ có tên ngốc này, muốn phụ trách chỉ có thể là chính mình! Người khác? Hừ, chê cười!

Cô Hỏa Viêm là nữ nhân độc lập, chuyện chọc chết người khác không thiếu, nhưng cô chưa từng vì cái nhìn của người khác mà miễn cưỡng chính mình, mà đối với vấn đề nam nữ, Hỏa Viêm trực tiếp dùng quan điểm của mình để nói.

Nam cùng nữ, trời sinh ngang hàng, mặc kệ là địa vị hay năng lực, đương nhiên bao gồm một số vấn đề riêng tư, ví dụ như chuyện liên quan đến vấn đề phụ trách.

Tư tưởng của Hỏa Viêm, nữ nhân cần nam nhân phụ trách mới là kẻ ngu xuẩn, hơn nữa, nam nhân nguyên ý phụ trách lại càng thêm ngốc, nữ nhân vì sao phải để cho người khác phụ trách? Chẳng lẽ nữ nhân không có năng lực phụ trách sao?

Nam nữ ngang hàng? Loại chuyện này chưa cần nói đến vấn đề ngang hàng, như vậy không có chân chính ngang hàng.

“Cô, cô.....” Không thể tin được nghe Hỏa Viêm nói vậy, Tinh Không Văn Dương cảm thấy chính mình thực ỳ khuất, anh nói sai gì rồi sao? Vì sao bị đánh luôn là anh?

Mặc kệ anh nghĩ thế nào khi thân thể đối mặt với nguy hiểm theo bản năng lẩn tránh, mở cửa xe, Tinh Không Văn Dương nhảy xuống xe, né tránh một quyền Hỏa Viêm đánh tới

Chỉ là, quần áo xóc xếch, Tinh Không Văn Dương sẩy chân ngã trên mặt đất, tư thế chật vật vô cùng.

Hỏa Viêm thấy thế, toàn bộ con giận biến sạch, hơn nữa còn có ý cười.

Bộ dạng này của Tinh Không Văn Dương thực sự quá đáng yêu, giống như con chó nhỏ lạc đường, cực kỳ tội nghiệp kích trúng tình yêu của Hỏa Viêm

Chỉ là, Hỏa Viêm có ít tình yêu quá, chỉ là không dùng hai chân đá anh, cho nên, Hỏa Viêm nhìn Tinh Không Văn Dương xong, liền lên xe, lái xe rời đi.

Phía sau Tinh Không Văn Dương chật vật quỳ rạp trên mặt đất, mặt đã sưng đỏ lên, quần áo hỗn độn lộ ra dấu vết kích tình, vài giọt máu tươi theo lỗ mũi chảy xuống bờ cát.....

Đây là tình hình tách ra sau khi Tinh Không Văn Dương cùng Hỏa Viêm lần đầu tiên gặp nhau.....

Tinh Không Văn Dương từng nói một câu: Ngày đó với tôi là ác mộng, nhưng là ác mộng tuyệt vời không quên được!

Lái xe, Hỏa Viêm trực tiếp về tới biệt thự cạnh bờ biển, đêm qua ở trong xe ngủ eo mỗi lưng đau, bây giờ cô muốn nhảy lên giường đánh một giấc, nhưng mà, nghĩ đến đêm qua, cùng với khuôn mặt đáng yêu hiện lên trong đầu, tinh tế ngấm lại, cảm giác đêm qua rất tốt, nhất là biểu cảm của nam nhân kia.

“Lão đại, ngài đã trở lại, tối hôm qua đùa vui không?” Hỏa Viêm vừa xuống xe, liền đụng phải Ngô Hà, Ngô Hà cười mờ ám hỏi.

“Phái người đến bãi biển tìm nam nhân kia, sau đó đưa anh ta về, đừng có nhiều lời, chị mày đang muốn nghỉ ngơi, còn nữa hôm nay đừng có làm phiền” Nói xong, Hỏa Viêm liền vào phòng, về tới phòng mình, ngay cả đám hạ nhân không dám ăm ỉ làm phiền đến cô, bởi vì, không ai muốn bị đánh!

.....

Lại nói Tinh Không Văn Dương bên này!

Sau khi Hỏa Viêm lái xe đi rồi, Tinh Không Văn Dương không cử động nổi, bởi vì cả người đau nhức không thôi, cho nên, anh như đã điều nằm ở đó, bất tri bất giác ngủ say.

Tinh Không Văn Dương tin rằng, ngủ là chuyện tốt nhất.

Cho nên, hôm qua nằm ở trên giường lớn của Hỏa Viêm không phải là chuyện kỳ quái gì.

“Tiểu tam, nam nhân mà lão đại nói có phải là hần không?” Một nam nhân hỏi nam nhân bên cạnh.

“Tiểu Tứ, mày xem hần còn sống không? Tuy rằng lão đại rất ít say tay đánh chết người, nhưng mày xem thử xem, ngay cả động cũng không động, mày nói xem có phải lão đại bảo chúng ta đến nhặt xác không?”

Nam nhân gọi là tiểu Tam suy nghĩ, chỉ vào Tinh Không Văn Dương nằm trên cát.

“Hần là còn sống đi, mày xem hần còn thở kia.” Hai người đến gần, thấy Tinh Không Văn Dương thở nhẹ.

“Xem ra lão đại còn để lại một hơi, nói như vậy chúng ta không cần nhặt xác, nhưng chuyện này cũng phiền toái, bởi vì lão đại bảo chúng ta đem người về, nhưng là hần ngay cả động cũng không động, chúng ta đem hần về thế nào đây?” Tiểu Tứ oán giận, tựa hồ đối với người không chết, hần cảm giác thật đáng tiếc.

“Cái này đơn giản thôi, xem tao nè.” Tiểu Tam đi lại, ngồi xổm trước mặt Tinh Không Văn Dương, cùng ngón tay chọc chọc anh

Tinh Không Văn Dương giật giật, nhưng vẫn không có tỉnh lại.

Tiểu Tam dùng sức chọc chọc, Tinh Không Văn Dương từ từ mở hai mắt, chẳng qua một giây sau lại nhắm lại, còn phất tay như phôi ruồi.

Tiểu Tam khó thở, hai tay nắm bả vai Tinh Không Văn Dương lắc lắc, lần đầu tiên hần đụng phải người như vậy, ra cái dạng này mà còn ngủ!

“Đứng lên, đứng lên, không đứng lên tao sẽ đánh mày!” Tiểu Tam kêu gào, nói chuyện như thế không hề là tiểu đệ của là Hỏa Viêm, ngay cả uy hiếp cũng nói giống nhau.

Lần này, dưới sự cố gắng của tiểu Tam, Tinh Không Văn Dương rốt cục mở hai mắt đáng yêu ra.

“Tôi thành như vậy rồi, anh còn muốn đánh tôi?” Mở miệng câu đầu tiên, Tinh Không Văn Dương nói như vậy, bởi vì anh bây giờ rất nhạy cảm với mảy

lời này, hơn nữa, anh cảm giác toàn thân đau đớn

Tiểu Tam sững sốt, lập tức phản ứng lại, nam nhân này hôm qua không phải bị đánh thảm thể này chứ, không có biện pháp, lão đại bọn họ đúng là rất khủng bố, tính tình hòa bạo, nắm đấm cường hãn, ngay cả bọn họ làm tiểu đệ cũng theo phản xạ mà chạy trốn, chỉ cần nhìn thấy lão đại phát hỏa là chạy ngay, bằng không, bị đánh thành đầu heo chỉ có thể oán mình chạy chậm quá.

“Đứng lên đi, lão đại phân phó bọn tao phải đưa mày về.” Tiểu Tứ bước đến nói.

“Lão đại? Lão đại các người là ai?” Tinh Không Văn Dương có chút kỳ quái, xưng hô lão đại như thế sao cảm giác đó không phải là người tốt.

Chẳng lẽ có người muốn bắt cóc anh?

“Mày không biết lão đại bọn tao?” Tiểu Tam kinh ngạc nhìn Tinh Không Văn Dương, chẳng lẽ là bọn họ tìm lầm người?

Mà một bên tiểu Tứ ở một bên suy nghĩ hồi lâu mới nói: “Ngày hôm qua mày đi với một nữ nhân?” Trừ bỏ lúc đánh nhau, bình thường bọn họ rất ít khi nói tên.

“Àn, sao anh biết?”

“Vậy không sai, bọn tao đưa mày về, nhà mày ở đâu.”

.....

Ước chừng 40 phút sau, Tinh Không Văn Dương về tới nhà mình, một biệt thự trong khu biệt thự xa hoa, nhà Tinh Không Văn Dương, trừ bỏ một đồng người hầu cũng không có người khác, cha mẹ anh đều là người rất có tiếng trong giới từ thiện.

Tinh Không Văn Dương xuống xe, tiểu Tam cùng tiểu Tứ liền lái xe đi, lưu lại Tinh Không Văn Dương khập khiễng đi về biệt thự.

Đến khi người hầu nhìn thấy, lập tức chạy đến đỡ anh vào trong nhà, sau đó lại là một phen ép buộc, mời bác sĩ, tẩy trùng, băng bó, bôi thuốc, từng chút một cuối cùng nghỉ ngơi, đờ đẫn mất hết 4 giờ!

Sau đêm qua mạng Tinh Không Văn Dương đi quán bar, đám bạn tốt kéo tới hỏi thăm, một phen tra khảo xong mới chịu đi, mà Tinh Không Văn Dương cũng được tự do, nặng nề ngủ.

Chỉ là trong mộng, anh mơ thấy nữ nhân bạo lực kia, thân thể cô toả ra luồng nhiệt nóng rực, làm cho người ta cảm giác ấm áp.....

Ba ngày sau.

Thương thế của Tinh Không Văn Dương tốt lên, tuy rằng còn vết hôn chưa mất, nhưng cảm giác đau đớn giảm đi rất nhiều, vết thương ở miệng Tinh Không Văn Dương cũng liền lại.

“Thiếu gia, hôm nay ngài có muốn ra ngoài không?” Lão quản gia nhà Tinh Không quan tâm hỏi Tinh Không Văn Dương, từ ba ngày trước thiếu gia một thân đầy vết thương trở về, ông là người chăm sóc thiếu gia từ khi ngài còn nhỏ, cũng không biết là ai lại nhẫn tâm đánh thiếu gia thiện lương bị thương nặng như thế, nhưng hỏi thiếu gia, thiếu gia cái gì cũng không nói, rất quật cường.

“Tôi muốn ra ngoài đi dạo một chút, lát nữa về.” Tinh Không Văn Dương ở nhà ngày người ba ngày, trừ bỏ ăn thì ngủ, thật sự rất nhàm chán, hơn nữa, quan trọng nhất là, thường nhìn thấy hình ảnh nữ nhân bạo lực kia trong đầu, điều này làm cho anh vừa kinh vừa sợ, anh có loại dự cảm, những ngày nhân nhả sắp kết thúc.

Nghĩ đến đây, Tinh Không Văn Dương có chút hoảng hốt đi ra ngoài biệt thự, phía sau là ánh mắt lão quản gia quan tâm nhìn anh

.....

Mà ba ngày này, Hỏa Viêm không muốn sống cuộc sống nhân nhả tí nào, đây cũng là lý tưởng của cô

Trừ bỏ ăn cùng ngủ, ngày thường Hỏa Viêm thích nhất chính là đánh nhau, chẳng qua, càng đánh võ thuật càng cao, địa vị vì thế tăng cao, người bên cạnh không ai nguyện ý đánh nhau cùng cô nữa, bởi vì không ai muốn trở thành bao cát

“Lại đây.” Hỏa Viêm nắm nắm đấm trừng mắt một tiểu đệ.

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuận Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bạo nữ lái Hummer cứu người

Edit: Julia

Biệt thự của Hỏa Viêm, trong phòng luyện võ.

“Lại đây.”

“Lão đại, van cầu chị, chị bỏ qua cho em đi, nhiều người như vậy nằm trên mặt đất, cũng phải có một người dọn dẹp chứ, bằng không sẽ ảnh hưởng đến tâm tình không phải sao?” Tiểu đệ nói xong liền lui về phía sau mấy bước, cũng không biết lão đại làm sao nữa, mấy ngày này chỉ cần đụng đám tiểu đệ là chẳng có ai sống sót dưới ma chương của lão đại, toàn bộ đều là bị đánh nằm sấp xuống, sau đó nâng đi!

“Muốn chị mày nói lần thứ 3 à, có lại không?” Nắm đám giờ lên, Hỏa Viêm uy hiếp tiểu đệ đang muốn chạy.

“Không cần, không cần, tiểu nhân làm sao dám, lão đại, chị có thể nhẹ một chút. .... A!” Chân muốn lui về phía sau, nhưng bị buộc phải bước lên, hấn sợ rằng còn lè mề nữa thì Hỏa Viêm sẽ bước nhanh đến cho một quyền, mà tiểu đệ dùng tay chắn, nhưng vẫn chậm một bước, bị Hỏa Viêm đánh trúng quang vinh trở thành tiểu đệ cuối cùng nằm trên mặt đất!

“Ai!” Hỏa Viêm nhìn một đồng người nằm trên mặt đất không đứng dậy nổi, đám tiểu đệ, tiểu muội này ngày càng vô dụng, bị cô đánh mấy quyền đã ngã rạp, phải bắt tội nó thao luyện thật tốt.

Càng nghĩ càng phiền chán, Hỏa Viêm liếc nhìn đám này, sau đó sai bước đi dạo.

Tùy ý đá người gần mình nhất, Hỏa Viêm ra lệnh: “Dọn dẹp một chút, về sau phải rèn luyện nhiều, nếu còn vô dụng thế nữa, lần sau chị bây sẽ đánh tại đây đến bệnh viện nằm luôn.” Nói xong, Hỏa Viêm ra bãi đỗ xe, leo lên một chiếc Hummer chạy ra khỏi biệt thự.

Mà phía sau mọi người xác định lão đại đã đi rồi, hoan hô đứng lên, chẳng qua tư thế khác nhau, có chút quái dị.

.....

Hỏa Viêm ở trên đường lớn lái xe nghênh ngang vô cùng, không ai dám cùng cô đua xe, bởi vì, mọi người biết sinh mệnh đều quý giá.

Mà ngay lúc Hỏa Viêm muốn rẽ sang chỗ khác, thì thấy bên hồ nhỏ, có thân ảnh vô cùng quen thuộc bị người truy đuổi.

Tiếng phanh xe chói tai vang lên, Hỏa Viêm không hề nghĩ ngợi nhảy xuống xe, chạy về phía hồ, người chung quanh bởi vì hành động quá lưu loát của cô mà kinh ngạc

.....

“Các người muốn làm cái gì?” Bất tri bất giác chạy đến phía sau quán bar, Tinh Không Văn Dương cũng không biết vì sao mình lại đến đây, mà lúc anh muốn rời khỏi đây, thì bị đám người chặn trước mặt.

“Mày là Tinh Không Văn Dương đúng không?” Người tới một thân hắc y, khẩu khí hung ác, thoạt nhìn không phải người tốt.

“Tôi là Tinh Không Văn Dương, các người tìm tôi có việc gì?” Tinh Không Văn Dương nói xong liền lui về phía sau một bước, đơn thuần như anh cũng nhìn ra mấy người này không phải người tốt, nhưng trong ngõ nhỏ thực an tĩnh, ngay cả người cũng không có, cho nên, Tinh Không Văn Dương đành phải buông tha chuyện kêu cứu, ngược lại tính kế xem nên làm sao để chạy thoát

Lại nói, đổi mặt chuyện như vậy, Tinh Không Văn Dương cũng không phải gặp lần đầu tiên, trước kia có vệ sĩ đi theo, nhưng lần này ra ngoài không có mang theo người, cho nên, mới bị dồn đến chỗ này.

Mà sở dĩ thường xuyên gặp chuyện như vậy, cũng là bởi vì thân phận của anh, nhà từ thiện

“Ngoan ngoãn theo bọn tao, bằng không bọn tao sẽ không khách khí.” Nam nhân, cũng chính là bọn cướp nói xong liền xông tới bắt Tinh Không Văn Dương, mà Tinh Không Văn Dương nhìn hành động của đối phương, liền chạy về phía sau!

Cha nói nhất định không để người xấu đạt đồ tốt, bằng không bọn họ sẽ vét hết tiền tài cứu trợ cho nhiều người! Lúc Tinh Không Văn Dương 7 tuổi, cha Tinh Không Văn Dương nói với anh, mà anh nhớ kỹ điều này suốt hơn 20 năm.

Đề người xấu đoạt đồ tốt, người chịu tội là người tốt.

“Đừng chạy.” Mấy nam nhân phía sau thấy Tinh Không Văn Dương muốn chạy, lập tức đuổi theo.

Chạy vài bước, thân thể còn không có khôi phục hoàn toàn, anh nhận ra mình sắp bị bọn chúng đuổi kịp, có chút sốt ruột, tốc độ nhanh hơn chút, chỉ một cái sẩy chân thể là ngã xuống đất.

Mà ngay tại lúc như mảnh treo chuông, một thân ảnh rực lửa chạy tới, tốc độ nhanh như ánh lửa!

.....

Khom người đỡ lấy Tinh Không Văn Dương, Hỏa Viêm khiêu khích đám nam nhân đuổi tới

“Muốn chết thì lưu lại, không muốn chết liền rút.” Hỏa Viêm không khách khí nói, cũng giống như tên cô, cô giống như ngọn lửa tùy thời đốt chết người.

“Hảo nữ nhân cuồng vọng, tao thấy mày không muốn sống nữa rồi, hôm nay bọn tao bắt mày đi luôn, xem. .... A!” Nam nhân vốn đang kêu gào bị một quyền của Hỏa Viêm đánh đi ra ngoài, không tiếng động ngã trên tường, mấy nam nhân còn lại, sắc mặt ngưng trọng nhìn Hỏa Viêm.

Về phần Tinh Không Văn Dương đột nhiên nhớ đến phim hoạt hình xem hồi nhỏ, không nhớ tên, chỉ nhớ có chi tiết siêu nhân bay xuống cứu Địa Cầu sắp bị hủy diệt, sau đó thể nhân đều dùng ánh mắt cảm kích nhìn cứu tinh, Tinh Không Văn Dương nghĩ, có lẽ ánh mắt bây giờ của anh chính là tràn ngập cảm kích.

Đột nhiên, Tinh Không Văn Dương cảm thấy cái cô gái này tuy rằng thật bạo lực, nhưng là cũng thật đáng yêu.

Nhìn đối phương vọt đến, Hỏa Viêm kéo Tinh Không Văn Dương sang một bên, sau đó liền động thân vọt tới, chỉ vài quyền, đám nam nhân kia ngã rạp xuống đất hết, mà lần này, Tinh Không Văn Dương cũng học thông minh không có tiến lên, chỉ đứng im nhìn Hỏa Viêm đã đánh xong bước lại chỗ anh.

“Ách. .... Cô tên gì?” Vốn muốn nói cảm ơn, nhưng mà, Tinh Không Văn Dương đột nhiên nhớ tới ngay cả tên cô, anh cũng không biết, cảm giác có chút ngưng ngừng, hơn nữa, mấy ngày trước bọn họ còn thân mật như vậy. .... Mà mình mấy ngày này đối với cô nhớ mãi không quên. ....

Tinh một đêm đó luôn xuất hiện trong đầu anh

“Hỏa Viêm” Không nghĩ tới đây là điều anh hỏi đầu tiên, Hỏa Viêm cho rằng đối phương sẽ nhào tới đánh cô, dù sao mấy ngày trước cô đánh người ta thành đầu heo mà, nếu thật sự anh đánh cô, cô sẽ không khách khí đánh anh bay ra ngoài vũ trụ.

“Hỏa Diễm!” Đôi mắt tròn to vì kinh ngạc, Tinh Không Văn Dương không nghĩ tới sẽ có người có tên như vậy, hiển nhiên, anh nghe nhầm tên cô.

“Hỏa Viêm, Viêm trong ngoạn lửa cao thấp.” Hỏa Viêm kiên nhẫn lặp lại một lần, sau đó có cảm giác kỳ quái, tâm tình nóng nảy mấy ngày nay đột nhiên bình ổn

“Nga, cảm ơn cô đã cứu tôi.” Hỏa Viêm, tên nghe đã thấy lửa, đúng là giống cô thật, nhiệt tình như lửa. .... Khụ khụ, lại nghĩ vậy rồi, sao anh cứ có suy nghĩ thế này.

“Sao anh lại ở đây?” Thấy Tinh Không Văn Dương tựa hồ lâm vào trầm tư, Hỏa Viêm nghi hoặc hỏi.

“Vết thương của tôi tốt hơn, nên muốn đi dạo.” Nghe Hỏa Viêm hỏi, Tinh Không Văn Dương rất tự nhiên trả lời, nhưng nói xong anh mới giật mình nhớ lại, anh bị thương như vậy có quan hệ rất lớn đến cô gái trước mặt này. ....

Mà Hỏa Viêm cũng ý thức được điểm này, chỉ là, cô nhủ mày, sau đó kéo Tinh Không Văn Dương đến bãi đỗ xe.

Mà Tinh Không Văn Dương nhìn Hỏa Viêm không có sinh khí, cũng không có biểu cảm không vui gì, cho nên thờ phào đi theo Hỏa Viêm, căn ab3n không nghĩ đến cô dẫn anh đi đâu.

“Tí tách, tí tách. ....” Đi đến chỗ Hỏa Viêm đậu xe, đủ loại còi ô tô vang lên, tạo thành bản gia hưởng khiến người ta phiền chán

Hỏa Viêm cau mày nhìn xe yêu bị đám xe kia vây quanh, hoá ra vừa rồi gấp quá, Hỏa Viêm đậu xe ở giữa đường!

Lôi Tinh Không Văn Dương đi, Hỏa Viêm ở trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người đến trước xe yêu, tiếng còi ô tô vang lên liên tục, Hỏa Viêm tiêu sái lái xe đi, Tinh Không Văn Dương xấu hổ, anh không nghĩ tới Hỏa Viêm sẽ đậu xe ở đây, nhưng là, điều này khiến anh nghĩ đến một vấn đề, sao Hỏa Viêm lại cứu anh?

Chẳng lẽ là duyên phận? Ha ha a, Tinh Không Văn Dương cười ngây ngô, hai người họ xem ra rất có duyên với nhau, hơn nữa, Hỏa Viêm đậu xe ở đây là muốn cứu anh. .... Một loại cảm động không tên xuất hiện.

Nhưng mà, ngay sau đó một loại cảm giác kinh sợ lẫn át mất.

Sau khi Tinh Không Văn Dương lên xe Hỏa Viêm, đầu tiên là một tiếng khinh thường hừ nhẹ, sau đó liền nhìn chiếc Hummer bị Hỏa Viêm điều khiển, một tiếng rít nhẹ quay tròn sau đó xông ra ngoài theo hướng khác, nhất thời toàn bộ ngã tư đường đại loạn, nhất là hướng mà Hummer chạy qua, mọi người kinh hoàng lái xe tránh hết.

“A!” Bên trong xe Tinh Không Văn Dương thét chói tai, chiếc Hummer lấy tốc độ mạnh mẽ xông ra.

Những chiếc xe khác kinh hoàng nhường lối, mà Hỏa Viêm lấy kỹ thuật lái xe cao siêu thoát khỏi vòng vây!

Xe một đường chạy bay, cuối cùng dừng trước một kiến trúc kỳ lạ

Cửa xe mở ra, Tinh Không Văn Dương chạy đến ven đường nôn khan, cô lái xe quá điên cuồng, lần trước ngồi trên xe cô, cũng tốc độ này nhưng không nhanh đến thế, xem ra lần này gặp phải vua tốc độ thật sự rồi!

“Nam nhân vô dụng, cái này cũng không chịu nổi, lần sau tôi mang anh đi đua xe, để anh biết cái gì là kích thích, anh sẽ cảm thấy cái này không là gì cả.” Hòa Viêm thấy bộ dạng thống khổ của Tinh Không Văn Dương không an ủi thì thôi, đã vậy còn rất vui vẻ khi thấy người gặp họa.

“Tôi, khụ khụ. .... Cô, lái xe rất nhanh, tôi không muốn. ....” Sắc mặt của Tinh Không Văn Dương rất trắng, nói chuyện cũng không rõ ràng, luôn bị tiếng ho khan đánh gãy.

“Được rồi, anh dong dài quá, tôi mang anh đi chơi.” Tinh Không Văn Dương nói chưa hết, Hòa Viêm tiến tới túm cổ anh, kéo anh vào toà kiến trúc kỳ lạ kia, mà tên toà kiến trúc đó là “Đô thị yêu tinh”.

.....

Đẩy cánh cửa quái dị giống như cửa động, Hòa Viêm cùng Tinh Không Văn Dương đi vào, cửa tự động đóng, che hết tầm mắt bên ngoài!

“Hòa Viêm, tôi có thể gọi như vậy không?”

“Vô nghĩa, gọi cũng đã gọi rồi, hỏi làm gì!” Hòa Viêm nhìn anh với đôi mắt nhìn kẻ điên, Tinh Không Văn Dương có chút xấu hổ.

“Ha ha, đây là đâu?” Tinh Không Văn Dương mỉm cười hỏi, tuy rằng Hòa Viêm nói chuyện không khách khí chút nào, nhưng lúc này đúng là anh hỏi điều vô nghĩa.

“Là nơi không tệ.” Hòa Viêm tùy ý đáp, vốn hôm nay cô muốn đến đây, đây là một trong những sản nghiệp của cô, chỉ hơi đặc sắc một chút thôi!

“Sao lại không có người ở đây?” Đi vào cũng hơn 1 phút, Tinh Không Văn Dương trừ bỏ nhìn đường hầm như son động ra cũng chẳng thấy bóng ma nào, chẳng lẽ nơi này không phải nơi công cộng sao?

“Đừng có gấp, lập tức sẽ thấy.” Hòa Viêm nói như vậy thực sự làm cho người ta kinh ngạc.

Tinh Không Văn Dương nghe vậy cũng chả buồn hỏi, mà là cẩn thận quan sát cảnh sắc xung quanh.

Tĩnh tâm lại, nơi này tuyệt đối là một nơi khiến người ta có cảm giác mới mẻ, giống như một son động tự nhiên, bên trong có đủ loại thực vật hi hữu, chẳng qua thêm chút thứ do bàn tay con người làm ra, còn có thể thấy những mẫu điêu khắc.

Tinh Không Văn Dương rất hiếu kỳ đây là nơi nào.

Rất cục, ước chừng lại qua một phút sau, Tinh Không Văn Dương thấy được người đầu tiên.

Chính là! Tinh Không Văn Dương mở to hai mắt, không dám tin nhìn người trước mặt, anh ta chỉ mặc một chút lá cây trên người!

Chẳng lẽ anh vào bộ lạc của người nguyên thủy?

“Lão đại, không ngờ chị lại đến, lần này chị chọn ai?” Giọng nam tử mang theo yêu mị, có kinh hi có sợ hãi, công việc của anh ta ở đây là tiếp khách.

Không nói gì, mà lắc lắc đầu, trực tiếp mang theo Tinh Không Văn Dương đi vào!

Sau đó Tinh Không Văn Dương liền nhìn thấy một cảnh mà cả đời khó mà quên được!

“Trời ạ!” Tinh Không Văn Dương mở to hai mắt, thực sự hoài nghi chính mình có phải đến viễn cổ rồi không!

Này quá điên cuồng, có lẽ chưa ai ngờ được nơi có nền văn minh tiên tiến này lại tồn tại một nơi thế này đây!

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đô thị yêu tinh so đấu

Edit: Julia

Khác với lúc vào, nhìn quanh một lượt đại sảnh, có rất nhiều người ăn mặc theo phong cách nguyên thủy!

Hơn nữa, khiến người ta phải kinh ngạc là một nửa người ở đây chỉ dùng lá cây che nửa người dưới, còn những người ăn mặc mát mẻ với phục sức rất

chi bình thường, tất cả tụ tập với nhau nhảy múa điên cuồng.

“Này, này, này. . . . .” Tinh Không Văn Dương chỉ vào đám người trước mặt không nói nên lời, anh không biết hình dung sự kinh ngạc lúc này của mình như thế nào đây

“Đi, chúng ta đi nhảy.” Hỏa Viêm cời áo khoác tùy ý ném một bên, sau đó kéo Tinh Không Văn Dương đang ngây ngốc hòa vào đám người.

Tinh Không Văn Dương kháng cự, nhưng bị Hỏa Viêm đánh một quyền vào bụng cũng chỉ có thể nghe lời mà thôi, cả người nghiêng ngã bị Hỏa Viêm kéo đi.

“Nhảy!” Hỏa Viêm đứng cạnh Tinh Không Văn Dương hô to, bởi vì tiếng nhạc rất lớn, muốn nói chuyện thì phải hét lên, bằng không đối phương không nghe thấy.

Mà theo tiếng hô của Hỏa Viêm, tiếng nhạc dần lớn, về phần Tinh Không Văn Dương đang muốn bỏ đi thì kinh ngạc nhìn Hỏa Viêm nhảy

Anh giống như nhìn thấy một ngọn lửa đang nhảy múa! Khiến anh cũng muốn thử cái loại cảm giác điên cuồng này, chậm rãi, chậm rãi, Tinh Không Văn Dương bắt đầu nhảy, sau đó càng lúc càng hăng, dần chìm vào trong tiết tấu điên cuồng

“A, a, a!” Mọi người xung quanh đều hét to, phát tiết hết cảm xúc của mình.

. . . . .

Mà Hỏa Viêm tuy rằng đang nhảy điên cuồng nhưng vẫn chú ý đến Tinh Không Văn Dương, mà khi cô nhìn thấy Tinh Không Văn Dương chảy cả mồ hôi vì nhảy, đột nhiên cô cảm thấy người đàn ông này thật đáng yêu.

Chỉ là phát hiện Tinh Không Văn Dương đáng yêu không phải chỉ có một mình cô!

Một nữ nhân, mặc váy ngắn, mặc nội y cùng màu đang nhảy bên cạnh Hỏa Viêm. Bắt đầu giáp sát Tinh Không Văn Dương, trong mắt mang theo tia quyến rũ, mà đối tượng được chú ý còn đang nhảy nhót điên cuồng.

Cô ta không nói gì, căn bản là trong này quá ồn nói cũng chả ai nghe được, liền trực tiếp dùng bộ ngực đầy đặn của mình dựa vào Tinh Không Văn Dương, trong ánh mắt tràn đầy dụ hoặc, đây là một lời mời dụ tình, vì trong sân nhảy này có rất nhiều người làm hành động như thế.

Mà khi Tinh Không Văn Dương cảm giác được cái gì đó ấm áp dựa vào mình thì mới phát hiện cô ả lẳng lơ này.

Cái cô gái này muốn làm cái gì? Tinh Không Văn Dương có chút không hiểu nhìn cô ta, mà thân thể còn tự động lui lui về phía sau một bước, anh không thích sự đụng chạm này.

Còn cô ả kia chẳng những mặc kệ sự kháng cự của Tinh Không Văn Dương ngược lại càng sát lại gần hơn nữa, chẳng qua anh chưa kịp tránh thì hỏa Viêm đã ra tay.

Hỏa Viêm vừa nắm chặt cánh tay Tinh Không Văn Dương, vừa nhìn cô ả kia nở nụ cười khinh bỉ, không ngờ cũng có người có ánh mắt giống cô.

Cô ả kia nhử mày nhìn Hỏa Viêm, sau đó lại làm như không có gì nhìn Tinh không Văn Dương cười:“Chàng trai, đây là chị cậu à? Lớn như vậy rồi mà còn dẫn theo người nhà ra ngoài chơi.”

Oanh một tiếng, cô ả này thành công khơi lên lửa giận của Hỏa Viêm

Quả thực là không thể tha thứ, cô phải giáo huấn cô ta mới được.

Hỏa Viêm nghĩ thế cũng giờ nắm đầm lên

“Đừng!” Tinh Không Văn Dương kịp thời bắt lấy cánh tay Hỏa Viêm, ngăn cô đánh người.

Mắt Hỏa Viêm đỏ lên, quay đầu nhìn cái người ngăn cô lại.

“Đừng, đánh người không tốt.” Tinh Không Văn Dương sống chết giữ chặt tay Hỏa Viêm

“Trời ạ, cô là con gái đừng có hung hăng như thế, coi chừng không già được đây.” Cô ả kia vốn sợ hãi nhưng thấy Tinh Không Văn Dương đã kiềm được Hỏa Viêm, liền không biết sống chết nói.

“MD, buông tay, anh không buông tôi sẽ đánh anh.” Hỏa Viêm tức giận, thô tục mắng chửi, sau đó nhân lúc Tinh Không Văn Dương không đề phòng mà xoay người giữ cánh tay anh lại, tay khác nắm thành nắm đấm nhắm vào cô ả kia.

Phút chốc mọi ánh mắt trong sân nhảy đều hướng về phía họ

Mà âm nhạc cũng lặng lẽ ngừng lại, một số bảo an khác cũng thấy tình hình ở đây, vốn không muốn xen vào, vì việc nhỏ này cứ để mấy vị khách này tự giải quyết với nhau, nơi này vốn chính là thiên đường tự do, không ai can thiệp vào việc, ngay cả khi họ muốn làm tình ngay tại đại sảnh cũng thế, nhưng

mà, lần này lại khác lão đại đang chơi trong này, lại gặp phải chuyện như thế, bọn họ không can thiệp vào sao? Chẳng qua, không phải họ sợ lão đại bị khi dễ mà là sợ lão đại nhất thời tức giận, phá nát chỗ này, nơi này trang hoàng thời cũng kỳ công.

“Hỏa Viêm, đừng mà.” Tinh Không Văn Dương bị đẩy ra phía sau hô lên, trơ mắt nhìn người bị đánh kia, nhưng mà cũng may Hỏa Viêm nhẹ tay nên cô ả chỉ ngã xuống đất, hơi chật vật một chút thôi, cũng không có bị thương nặng gì.

Phải biết rằng, bằng vào sức mạnh đó Hỏa Viêm có thể đánh chết được một bộ đội đặc chủng.

“Dám đánh chủ ý vào người đàn ông của tôi à, nếu cô muốn chết tôi sẽ cho cô một vé xuống địa ngục, xem cô còn dám nghĩ muốn anh ta không.” Hỏa Viêm nhìn cô ả nằm dưới sàn, kiêu ngạo nói.

“Cô dám đánh tôi, cô có biết tôi là ai không, tôi muốn quyết đấu với cô, nếu thua người đàn ông này thuộc về tôi còn cô thì cút ra khỏi đây!” Cô gái đó đứng dậy, điên cuồng nhìn Hỏa Viêm khiêu chiến.

Cô ta lăn lộn trên gang hồ lâu như vậy, chưa ai dám đối với cô ta như vậy, hơn nữa còn đánh cô ta, hôm nay nhất định phải cho cái con đàn bà trước mặt này một trận đòn mới được.

Bị Hỏa Viêm làm cho nhục mặt cô ta đã sớm điên rồi.

“Quyết đấu? Cô muốn đấu với tôi? Hửn là cô biết quy cũ nơi này?” Hỏa Viêm nhũn mày, nhưng cũng rất hứng thú, quyết đấu ở đây có hai loại, hơn nữa do cô định ra, vì ở đây khách nhân có thể quyết đấu giải quyết chuyện của mình, hơn nữa, chỉ cần song phương quyết định quyết đấu, người thua sẽ làm theo yêu cầu của người kia, đây là một trò chơi điên cuồng.

Hai loại quyết đấu này cũng rất đơn giản, là đấu văn và đấu võ, đấu võ thì hai người đánh nhau mãi khi có người chịu thua mới thôi, mà văn đấu chính là đấu rượu, ai không say thì người đó thắng.

“Đô thị yêu tinh” mở được ba năm, lúc mới mở, có rất nhiều người rất hứng thú với loại hình so đấu này, vì thấy nó đơn giản, nhưng thực tế nó rất tàn khốc, khốc liệt nhất có hai nam nhân tranh đoạt một nữ nhân à đấu rượu kết quả bị ngộ độc rượu mà chết.

Tuy ít người so đấu, nhưng ai cũng biết kiểu đấu này còn tồn tại, hơn nữa chỉ tồn tại ở đây, bởi vì Hỏa Viêm quy định, chỉ cần là tới đây mọi người phải tuân theo quy cũ ở đây, mà quy củ này chính là bị người ta khiêu chiến thì không được quyền cự tuyệt, mà người thua cũng không thể không thực hiện lời hứa.

Bằng không, toàn bộ Hỏa bang sẽ nói người này không giữ chữ tín.

“Đương nhiên biết, Ngô Diễm Ngọc ăn lộn ở đây hai năm, cũng không phải là lần đầu tiên, hơn nữa chưa có ai thắng được tôi, cô tốt nhất nên cầu xin tôi tha cho cô đi, bằng không lát nữa thua, cô giao người đàn ông cho tôi còn phải đi ra ngoài nữa.” Người tên Ngô Diễm Ngọc này kiêu ngạo không chịu nổi, Hỏa viêm thật muốn cười cô ta.

“Được thôi, đấu thì đấu nếu tôi thua thì anh ta sẽ ở lại đây còn tôi sẽ đi, nhưng nếu cô thua thì phải cởi sạch đồ, ở đây nhảy khỏa thân hai giờ, cô đồng ý không?” Hỏa Viêm cười nhận khiêu chiến, so với Ngô Diễm Ngọc còn kiêu ngạo hơn.

Mặc kệ đấu võ hay văn thì cô ta đã định sẵn sẽ thua rồi.

“Hảo, ai sợ ai, chúng ta đấu văn, hôm nay cô mà không say chết, tôi sẽ ở đây nhảy thoát y.” Hiển nhiên cô ta rất tự tin với tửu lượng của mình.

“Hỏa Viêm, cô muốn đấu với cô ấy thật sao?” Thấy cô ta tự tin như thế, Tinh Không Văn Dương có chút lo lắng, anh cảm thấy hơi áy náy, vì anh mà mới xảy ra chuyện như vậy, mà bây giờ anh chỉ có thể khoanh tay đứng nhìn, anh thấy mình thật quá vô dụng.

“Hừ, từ lúc tôi bước chân vào giới này, mặc kệ là uống rượu hay đánh nhau cũng chưa từng thua, làm sao có thể sợ chứ, anh đứng ở đây nhìn đi, lát nữa chúng ta sẽ đi chơi tiếp, nào, mang rượu lên đây!”

Hỏa Viêm khinh thường hừ nhẹ, sau đó kêu nhân viên mang rượu lên.

Hôm nay cô sẽ cho mọi người thấy, tửu lượng của đại tỷ hắc đạo này như thế nào

. . . . .

Một lát sau, nhân viên mang lên 20 chén rượu, mỗi người 10 chén, đương nhiên rượu trong mỗi chén đều giống nhau.

Hỏa Viêm và Ngô Diễm Ngọc vây ở giữa, Tinh Không Văn Dương vừa xấu hổ vừa khần trương đứng ở phía sau Hỏa Viêm, những khách nhân kia trên mặt là biểu tình chờ xem kịch vui, về phần mấy tiểu đệ biết thân phận của Hỏa Viêm thì đồng cảm với Ngô Diễm Ngọc không biết sống chết này.

Không có biện pháp, người trong Hỏa bang đều biết uống rượu, đua xe, đánh nhau là ba thú tiêu khiển mà lão đại thích nhất, hơn nữa, cũng là ba thứ lão đại am hiểu nhất, cho tới nay, bọn họ chưa từng thấy lão đại thua bao giờ.

Khi biết đối thủ của lão đại là Ngô Diễm Ngọc, họ cũng biết cô ta, vì đây cũng là khách quen, cũng thường xuyên ở đây ăn chơi tìm vui, cô ta cũng là thiên kim, nhưng thường so đấu với các cô gái giành nam nhân của họ, sau chén thứ năm, cô gái kia ngã xuống cũng xem như rất lợi hại rồi.

Chẳng qua, ai bảo đối thủ của cô ta là lão đại chứ, làm gì có phần thắng đây.

Mấy tiểu đệ của Hòa Viêm cũng tưởng tượng trường hợp Ngô Diễm Ngọc nhảy thoát y.

Ngô Diễm Ngọc tiếp tục khiêu khích Hòa Viêm.

“Bây giờ bắt đầu, cũng đừng nói tôi khi dễ cô, tôi uống trước!” Ngô Diễm Ngọc cố làm ra vẻ cầm lấy một chén rượu giữa đầu uống hết.

Nếu là người mới đến, nhìn thấy 10 chén rượu thì sẽ nói đầu như vậy có phải quá đơn giản không, nhưng thực tế, 10 chén rượu này đều do bartender chuyên nghiệp điều chế ra, độ rượu rất nặng, mỗi một chén hàm lượng cồn cao đến dọa người, hơn nữa, hương vị cũng rất mới lạ, đây là chiêu bài của Đồ thị yêu tinh, người bình thường chỉ uống 2 chén đã chịu hết nổi, mà người có tư lượng tốt cũng chỉ được chén, nhớ ngày đó Ngô Diễm Ngọc uống được 5 chén đã khoe mẽ.

Thấy Ngô Diễm Ngọc uống xong, Hòa Viêm lạnh lùng nở nụ cười, không làm gì hết

“Sao cô không uống? Không phải sợ rồi chứ?” Buồng chén rượu, Ngô Diễm Ngọc khinh bỉ nhìn Hòa Viêm.

“Cô uống đi, đợi cô không uống nổi nữa tôi mới uống.” Hòa Viêm thoải mái nói, cũng không quan ngại người bởi vì lời của cô mà khinh thường cô, ai cũng cho rằng cô sợ.

“Hòa Viêm, bằng không để tôi uống, cô đừng uống.” Đúng lúc này Tinh Không Văn Dương muốn thay Hòa Viêm uống.

“Nam nhân thì đứng sang một bên, đây là chuyện của nữ nhân chúng tôi.” Hòa Viêm trừng mắt nhìn Tinh Không Văn Dương, khiến anh khỏi nhiều chuyện quấy rầy cô.

Tinh Không Văn Dương bất đắc dĩ đành phải lui về phía sau.

“Hừ, uống thì uống, cô cũng sẽ thua thôi.” Ngô Diễm Ngọc tự cho mình tư lượng hơn người, cũng không có so đo với Hòa Viêm

Nói xong, Ngô Diễm Ngọc uống xong chén thứ hai!

“Hào!” Trong đám người đã có người bắt đầu hoan hô.

Ngô Diễm Ngọc liếc sang Hòa Viêm kiêu khích, lại cầm lấy chén thứ ba, lúc này hai gò má Ngô Diễm Ngọc đã đỏ ửng.

Uống xong chén thứ ba, mọi người vỗ tay cuồng nhiệt hơn, Ngô Diễm Ngọc cười khoa trương, tựa hồ đã nắm chắc phần thắng.

“Uống uống uống.....” Mọi người bắt đầu kêu gào, Ngô Diễm Ngọc cầm lấy chén thứ tư

.....

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Cuồng ngạo hỏa diễm (1)

Edit: Julia

“Uống uống uống.....” Mọi người bắt đầu kêu gào, Ngô Diễm Ngọc cầm lấy chén thứ tư.

“Tôi uống, nhưng tôi uống xong chén này thì cô cũng uống đi.”

Ngô Diễm Ngọc nhìn Hòa Viêm, ánh mắt đã có chút mơ hồ, nhưng cũng xem như thanh tỉnh, dù sao đã uống ba chén, người bình thường sẽ gục xuồng lâu rồi.

Hơi nhũn mảy, Hòa Viêm cầm chén lên, xem như đáp ứng Ngô Diễm Ngọc

Sau đó Ngô Diễm Ngọc giữa đầu uống xong chén thứ tư, toàn trường nhất thời vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt

Ngô Diễm Ngọc càng thêm tự tin, dùng ánh mắt kiêu ngạo khiêu khích Hòa Viêm, lúc này lực chú ý của mọi người chuyển hết lên người Hòa Viêm.

Hòa Viêm cười cuồng ngạo, sau đó ngoác phục vụ đến ní vài câu, người phục vụ ánh mắt kinh ngạc tránh một chút, sau đó lĩnh mệnh mà đi, mọi người

bắt đầu tò mò chờ xem Hỏa Viêm định làm gì.

“Hỏa Viêm, bằng không để ta uống thay, cô không cần..... Ngộ!” Lần này, Tinh Không Văn Dương còn chưa nói xong đã bị Hỏa Viêm đánh ngã, anh ôm bụng có chút ủy khuất nhìn Hỏa Viêm, không phải anh là vì tốt cho cô sao.

Mọi người cảm thán vì tính tình nóng nảy của Hỏa Viêm, đồng thời cũng đồng cảm với nam nhân đang thương kia.

Đẹp thì có đẹp nhưng tính tình yếu đuối khiến người ta không tài nào chấp nhận nổi

.....

Một lát sau, phục vụ quay trở lại nhưng trong tay còn cầm theo một cái bát lớn, Hỏa Viêm thuận tay tiếp nhận, dưới cái nhìn của mọi người xung quanh, cô cầm ly rượu vào bát lớn

Dưới cái nhìn nghi hoặc của mọi người, Hỏa Viêm lấy chén thứ hai, chén thứ ba, mãi đến khi chén thứ mười ừng đổ vào, lúc này mọi người rốt cục hiểu Hỏa Viêm muốn làm cái gì!

Tiếng kinh hô nổi lên bốn phía, có người bắt đầu cảm thấy Hỏa Viêm điên rồi. Hỏa Viêm dưới con mắt kinh ngạc của mọi người, cầm cái bát rượu lớn, ngửa đầu uống sạch.

“A!” Toàn trường kinh ngạc!

“Hỏa Viêm, cô không muốn sống nữa à!” Tinh Không Văn Dương lo lắng vô cùng, anh không rượu này mạnh thế nào, nhưng uống nhiều như thế sẽ xảy ra tai nạn chết người mất, tuy biết cô cuồng ngạo như vậy nhưng lại chẳng ngờ cô liều mạng đến mạng sống cũng chà đạp.

Một chút đau lòng khiến cho Tinh Không Văn Dương muốn tiến tới đoạt lấy bát rượu từ tay Hỏa Viêm, mà anh thành công đoạt được nhưng bát rượu đã trống không

Trong mắt Hỏa Viêm xuất hiện tia lửa nóng, lúc nhìn thấy sự quan tâm trong mắt Tinh Không Văn Dương, mắt đột nhiên lóe lên ánh sáng khác thường, cô để cho anh đoạt lấy bát rượu, xong kéo tay anh, Tinh Không Văn Dương theo quán tính ngã chúi xuống, một nụ hôn nồng nhiệt đặt lên môi anh, mà ngụm rượu cuối cùng chưa uống hết, theo nụ hôn đi vào miệng anh

Một loại cảm giác nóng bừng bừng lại ngọt ngào khiến miệng Tinh Không Văn Dương mở lớn hơn.

Không biết là do đang mơ màng hay là bị mọi người vây ở giữa, Tinh Không Văn Dương cùng Hỏa Viêm kịch liệt ôm hôn, chung quanh an tĩnh kỳ dị.

Hôn xong, Hỏa Viêm buông Tinh Không Văn Dương ra, nhưng Tinh Không Văn Dương dùng ánh mắt nóng rực nhìn Hỏa Viêm, đây là lần đầu tiên Hỏa Viêm nhìn thấy ánh mắt này của anh, mang theo dục vọng lại yêu chiều, quyến luyến không thôi.

Sắc mặt Hỏa Viêm cực kì hồng nhuận, không biết là do rượu hay là do nụ hôn nồng nhiệt vừa rồi.

.....

“Cô, cởi quần áo!” Xoay người, Hỏa Viêm bá đạo chỉ vào Ngô Diễm Ngọc, không lưu tình chút nào bắt cô ta thực hiện giao ước.

Đối với Hỏa Viêm mà nói, đã nhận lời hay lập lời thề thì phải làm cho bằng được, không được phép chối bỏ, hơn nữa một khi đã đồng ý thì không cho phép vi phạm, với lại cô là một người yêu thích tự do nên không bao giờ tự tiện hứa hẹn lung tung, nhưng với lời thề thì cô lại rất coi trọng.

Ngô Diễm Ngọc có chút kinh hoàng, cô ta không ngờ Hỏa Viêm lại kiêu ngạo đến mức dùng cách này để uống rượu

Đột nhiên cô ta không biết phải làm sao, chỉ đứng khựng một chỗ

Ánh mắt nóng bỏng của Hỏa Viêm dần trở nên lạnh lùng, đối với loại người dám làm mà không dám nhận, cô khinh thường vô cùng, dù sao phải có ý thức trách nhiệm một chút chứ.

“Các người mau nói cho cô gái này nghe quy củ của đô thị yêu tinh đi.” Từ người Hỏa Viêm tỏa ra khí thế mãnh liệt củ một lão đại hắc bang già dặn.

“Dạ!” Mấy tiểu đệ trong đô thị yêu tinh chấp hành mệnh lệnh, tiến tới.

“Cô, cô rốt cuộc là ai?” Thấy thái độ cung kính của nhân viên, Ngô Diễm Ngọc tựa hồ nghĩ tới gì đó, kinh sợ nhìn Hỏa Viêm.

Mà những người còn lại đang xem kịch tựa hồ đoán ra, chỉ đứng ở một bên xem tình hình.

“Hừ, ngay cả lão nương còn không biết mà dám ở trong này ngang ngược à, nói cho cô biết, lần sau có nhìn trúng nam nhân nào thì phải mở to mắt chó ra nhìn xem đó là nam nhân của ai, tụi bây sao còn không động thủ, đứng đực ra đó làm gì.” Khinh thường giáo huấn Ngô Diễm Ngọc, Hỏa Viêm ra lệnh đám tiểu đệ làm việc, còn mình thì xoay người kéo Tinh Không Văn Dương đi.

Mà những người khác tự động lui sang hai bên tạo thành một con đường, mà phía sau họ là tiếng la hét của nữ nhân.

... ..

Uống hết mười ly rượu nặng, đối với Hỏa Viêm mà nói không có ảnh hưởng, chỉ là do cô trời sinh kháng cự với cồn, nên tử lượng của cô tốt hơn những người bình thường nhiều, nhưng uống quá nhiều rượu mạnh như thế, một lượng nhiệt hỏa lắng đọng muốn tìm chỗ phát ra hết.

“Hỏa Viêm, chúng ta đi đâu vậy? Tôi lái xe nha?” Tuy rằng nhìn Hỏa Viêm không có gì khác thường, nhưng nhìn thấy ánh mắt nóng bỏng này của cô, Tinh Không Văn Dương biết cô khó chịu trong người.

“Đề anh lái xe tốc độ rùa bò hả? Tôi không đèn mới lạ, đi, lên xe tôi dẫn anh đi chơi cái gì đó kích thích một chút.” Cự tuyệt ý tốt của Tinh Không Văn Dương, Hỏa Viêm xoay người nhảy lên xe, Tinh Không Văn Dương bất đắc dĩ ngồi ở chỗ phó lái.

Siêu xe lần nữa chạy với tốc độ chóng mặt, Tinh Không Văn Dương vừa khấn trương nhưng không thiếu điều quan tâm nhìn Hỏa Viêm đang lái xe.

Với tốc độ chóng mặt, vượt qua mấy đại lộ cao tốc, ước chừng 10 phút sau, Hỏa Viêm dừng xe ở một bãi đỗ xe hoang vu.

Vài cái tiêu đề vừa thấy là xe của Hỏa Viêm, liền chạy đến nghênh đón, Hỏa Viêm hạ kính xe xuống.

“Hỏa lão đại, ngài đã tới, hôm nay ngài muốn chơi sao?” Đám tiêu đề ân cần hỏi thăm Hỏa Viêm

“Hôm nay chơi cái gì?” Đây là một bãi đỗ xe, nhưng thực tế nó là trường đua xe, mà trò chơi đua xe cũng có nhiều loại, cho nên Hỏa Viêm mới hỏi thế.

“Dừng trước bờ vực, 10 phút sau bắt đầu, đã có rất nhiều người tụ tập ở đó.” Tiêu đề hứng thú nói, giống như cảm giác trò chơi hôm nay sẽ thú vị lắm

“Có người lợi hại lắm à?” Trò chơi này Hỏa Viêm chơi đã lắm rồi, tuy rằng thiết kế thực kích thích, nhưng đối thủ đều quá yếu, Hỏa Viêm căn bản là chơi chưa tận hưởng.

“Có, gần đây có một tiểu tử, tựa hồ là thiếu tiền, mà hình như cũng không muốn sống, mỗi lần chơi đều giành hạng nhất, hôm nay thằng nhóc đó cũng đến đây, lão đại có muốn chơi không?” Tiêu đề đó ngày càng hưng phấn, chờ mong xem trò hay sắp diễn ra.

“Đương nhiên!” Hỏa Viêm đạp chân ga chạy về phía sau bãi đỗ xe.

Trong xe, Tinh Không Văn Dương tỏ ra không hiểu, dừng trước bờ vực? Là ý gì?

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Cuồng ngạo hỏa diễm (2)

Edit: Juia

.....

“A, là xe của Hỏa lão đại!” Một thiếu niên tinh mắt hô lớn.

“Hỏa lão đại đến đây, Hỏa lão đại đến đây!” Thiếu nữ bên cạnh thiếu niên thất thanh kêu lên.

“Hỏa Viêm, là Hỏa Viêm của Hỏa bang, mọi người mau nhìn kìa, hôm nay rốt cục cũng nhìn thấy được người thật nha.” Một người nam nhân chỉ cho đồng bạn hướng xe Hỏa Viêm chạy tới.

Ngay sau đó, Hỏa Viêm lái chiếc Hummer hấp dẫn biết bao ánh nhìn.

“Hỏa Viêm, chúng ta chơi gì vậy?” Nhìn đám người nger xà hỗn tạp, Tinh Không Văn Dương tò mò không chịu được lên tiếng hỏi.

“Thì chơi trò kích thích.” Hỏa Viêm dừng xe lại, chỗ này là chỗ đặc biệt chỉ dành cho cô, cho dù cô không đến, người khác cũng là không thể chiếm dụng, đây là quyền lực đặc thù của Hỏa Viêm!

Ở trong giới hắc đạo, địa vị của Hỏa Viêm không ai có thể so sánh được, kể cả tính táo bạo hay phóng túng của cô, Hỏa bang có lão đại là Hỏa Viêm chính là sự hiện hữu mạnh mẽ nhất, không người tài giỏi nào mà không ngả rạp trước nữ nhân kiêu diễm kiêu ngạo này.

“Lão đại, ngài có gì cần căn dặn ạ?” Một tiêu đề Hỏa bang chạy đến trước xe của Hỏa Viêm hỏi, ánh mắt tò mò nhìn Tinh Không Văn Dương ngồi vị trí bên cạnh.

Trong xe của lão đại có đàn ông kia!

“Đi đặt cược một vạn ta thắng.” Dặn dò một câu, Hỏa Viêm nhìn qua kính xe quan sát mọi thứ bên ngoài, ngoài trừ tiếng hò la ra, Hỏa Viêm miễn cảm phát hiện địch ý phát ra từ một chiếc xe màu đen.

“Đạ!” Tiểu đệ chạy đi làm ngay, tuy không nói thêm lời vô nghĩa nào, nhưng thầm nghĩ mình nên đặt bao nhiêu tiền cược lão đại thắng đây, cái này gọi là sinh ý lớn kiếm hoài mà không mệt nè.

.....

“Hỏa Viêm, cô đánh cược gì vậy, nói cho tôi biết được không?” Tinh Không Văn Dương thấy Hỏa Viêm cứ thần bí trả lời như thế, có chút bất mãn, không biết vì sao, nhìn mấy người xung quanh đây hồ hết mà anh hết hồn, linh cảm mạch bảo nhất định có chuyện không hay ho sắp xảy ra.

“Cược xe.” Hỏa Viêm chỉ vào mấy chiếc xe đậu song song, trong mắt đầy hưng phấn.

“Cược thế nào chứ?” Tinh Không Văn Dương sờ dĩ hỏi như vậy là do anh không có để ý mấy chiếc xe còn lại, ngoài vùng đất vàng trước mặt hai người, cũng chẳng có gì.

“Một lát nữa anh sẽ biết.” Hỏa Viêm thần bí không nói cho Tinh Không Văn Dương biết cược thế nào, thân thể đã bắt đầu tiến vào trạng thái chuẩn bị.

Ngoài xe, một cô gái tay cầm cờ đỏ phát qua phát lại, tay cầm loa bắt đầu đếm ngược

“19,1817,1,15..... 3,2,1! Bắt đầu!” Cô gái vừa dứt lời, ước chừng có hơn hai mươi chiếc xe liều mạng phóng nhanh

Tinh Không Văn Dương lần này không có la hét gì, tay anh nắm chặt ghế, bởi vì, bởi vì anh không muốn Hỏa Viêm bị phân tán lực chú ý.

Nếu có lựa chọn, anh sẽ không để Hỏa Viêm làm chuyện nguy hiểm như vậy, mặc kệ Hỏa Viêm là người thế nào, anh cũng không muốn cô dùng sinh mệnh để đặt cược trò chơi, tuy là thời gian quen biết Hỏa Viêm rất ngắn, nhưng với tính cách bướng bỉnh, táo bạo cùng cuồng ngạo của cô, Tinh Không Văn Dương biết rất rõ, anh nghĩ nếu ở cùng với cô, anh cũng chỉ có thể tập cách thích ứng với cách sống này của cô, bởi vì, cô là người yêu tự do lại cuồng ngạo sẽ không bao giờ chịu sự câu thúc.

Nếu ngọn lửa không có không khí, nó không bùng cháy mà chỉ có thể tàn lụi.

.....

Tốc độ xe càng ngày càng nhanh, những chiếc xe khác như không muốn sống liều mạng phóng nhanh, có điều theo con đường trước mặt hiện ra, Tinh Không Văn Dương phát hiện một chuyện thật đáng sợ!

Phía trước không có đường nào cả, mà là một cái vách núi đen!

Lúc này, Tinh Không Văn Dương rốt cục hiểu vì sao tất cả bọn họ đều điên cuồng như thế rồi, vì sao trò chơi này gọi là dừng trước bờ vực!

Cái này đúng là dùng mạng sống để đánh cược mà!

Tinh Không Văn Dương mở to mắt nhìn Hỏa Viêm!

Mà ưc này, khi Hỏa Viêm đang nhấn chân ga, còn quay lại nở một nụ cười cuồng ngạo với anh, nhất thời, mọi cảm xúc kinh sợ đều biến mất, Tinh Không Văn Dương thấy thật bất đắc dĩ.

Tốc độ xe rất nhanh, tiến gần đến vách núi, đã có nhiều xe giảm tốc độ lại, dù sao họ vẫn sợ chết, thế mà Hỏa Viêm lại không có giảm tốc độ lại, ngược lại còn nhấn mạnh chân ga chạy thẳng về phía trước, hơn nữa cùng với chiếc Hummer của Hỏa Viêm còn có một chiếc xe thể thao màu đen khác.

Hai chiếc xe như muốn tự sát dùng tốc độ nhanh nhất chạy về phía vách núi!

Tinh Không Văn Dương khẩn trương muốn nhắm mắt lại, nhưng anh không thể nào nhắm lại được, hơn nữa, trước ranh giới sinh tử, Tinh Không Văn Dương thế nhưng lại nhớ đến khuôn mặt kiều diễm của Hỏa Viêm. ...

Cô thực sự rất đẹp, rất đẹp, chỉ là, cô hấp dẫn người khác không phải bởi vẻ bề ngoài của mình, mà là nhiệt huyết tỏa ra từ người cô, cái sức sống mãnh liệt này có thể lây sang người khác, ở cạnh cô, anh thấy mình càng tỉnh táo đến lạ thường.

Anh biết, anh bị cô hấp dẫn giống như mặt trời này mê hoặc rồi, cô giống như một thanh nam châm, mà chính anh giống như một khối sắt không thể gãy dựa được mà bị cô hấp dẫn, ở bên cô, tuy rằng luôn bị cô làm cho kinh sợ như xem phim kinh dị, nhưng lại trầm mê không thể nào thoát được.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Uy hiếp, làm người đàn ông của tôi (1)

Edit: Julia

Xe chạy nhanh về phía trước, Hỏa Viêm vừa hưng phấn vừa nhìn sang xe thể thao màu đen chạy bên cạnh, cô mơ hồ nhận ra một tia ác ý nàng cùng khiêu khích cả người trong xe, mà điều này làm cho tế bào muốn chiến đấu trong cô nhộn nhạo cả lên.

Mà Tinh Không Văn Dương ngồi bên cạnh còn đang chìm vào trong suy nghĩ của mình.

Từ đêm đó hai người mơ hồ gặp nhau, lại mơ hồ làm ra cái chuyện... , cũng là lần đầu tiên trong cuộc đời anh xuất hiện một người mà anh không thể nào trốn thoát khỏi.

Tuy rằng có rất nhiều thống khổ, nhưng con người rất xem nhẹ nỗi đau thân thể, cho nên, trước trò chơi sinh tử này, Tinh Không Văn Dương chỉ nhớ đến cái nhiệt tình ngọt ngào kia mà thôi!

Anh nghĩ, có thể ở cùng một cô gái như cô, hẳn là sẽ không bao giờ biết nhàm chán là gì.

Chỉ là, hình như cô không thích ở cùng anh, mỗi lần đều hung dữ như thế, không phải nắm đấm thì là uy hiếp, muốn đánh anh, hơn nữa, cách sống của anh rất đơn giản sợ là khiến cô nhàm chán, còn có một chuyện làm anh luôn canh cánh trong lòng, ngày đó anh nói muốn phụ trách, cô liền mắng anh sau đó quăng anh ra ngoài xe.

Chẳng lẽ nhìn anh dễ tiện lắm sao, haizz, nên làm gì bây giờ?

Tinh Không Văn Dương mãi suy nghĩ, gương mặt baby nhẵn nhụi, đột nhiên anh giật mình nhớ lại, cái vấn đề sinh tử này anh quên mất rồi.

“Két. ....” Tiếng phanh xe chói tai vang lên, chiếc xe màu đen bên cạnh dừng lại, mà lúc này Hỏa Viêm cười xán lạn, đập mạnh phanh xe.

Dựa theo quán tính, xe ngoặt sang bên mới dừng lại, Tinh Không Văn Dương bị tiếng phanh xe chói tai giật tỉnh, mắt mở to nhìn vách núi đen sẫm trước mặt, không biết từ đâu nhảy xuống sẽ như thế nào đây.

“A!” Rốt cục, xe đã dừng, Tinh Không Văn Dương không không chế được kêu to, lúc này trong đầu Tinh Không Văn Dương tràn ngập cảm giác tử vong!

Trong nháy mắt này, tay Tinh Không Văn Dương không tự chủ nắm lấy tay Hỏa Viêm, cảm nhận được độ ấm từ Hỏa Viêm, cảm giác tử vong kia dường như biến mất, lúc này, anh chợt nghĩ, cho dù có chết như vậy cũng không sao, chỉ cần có cô bầu bạn thì trên đường xuống hoàng tuyền sẽ không cô độc!

Mà đối với Hỏa Viêm cảm giác uy hiếp trước sinh tử này chẳng là gì, chỉ là lúc Tinh Không Văn Dương mở to hai mắt khẩn thiết nhìn cô, Hỏa Viêm đột nhiên có một loại xúc động muốn hôn người đàn ông này.

Cô cảm giác được Tinh Không Văn Dương đang nắm chặt tay cô, Hỏa Viêm cũng nắm lấy tay anh thật chặt, bởi vì cô rất tự tin với khả năng lái xe của mình, tất nhiên hai người sẽ không gặp nguy hiểm được, nhưng mà, đôi tay đang nắm chặt tay cô của anh, không biết vì sao cô lại nhìn thấy sự kiên định của anh, cái loại cùng nhau đồng sinh đồng tử.

Suy nghĩ rất nhiều, cảm giác rất nhiều, cũng quyết định rất nhiều, nhưng trên thực tế từ lúc xuất phát đến khi về đích chỉ vùn vện 3,4 phút mà thôi.

“Sợ hãi sao?” Hỏa Viêm nhẹ nhàng hỏi, lúc này, xe đã ngừng lại, chỉ có đầu xe là còn run nhẹ nhàng mà thôi.

“Sợ.” Đối mặt tử vong, Tinh Không Văn Dương đúng là 7 in có chút sợ hãi.

“Hối hận?” Hỏa Viêm nghĩ, nếu không phải tin tưởng vào khả năng của mình, e là cô cũng sợ.

.....

“Nếu cô đồng ý, sau này tôi vẫn sẽ ngồi đây cùng cô như lúc này.” Đây đúng là một câu nói lãng mạn, nhưng mà.....

“Ngu ngốc, lần đầu tiên tôi gặp phải một người không muốn sống như anh đấy, anh ngốc quá đi!” Đúng vậy, cô gái như Hỏa Viêm không hiểu lãng mạn là gì.

Mắt Hỏa Viêm lóe lên tia sáng kì dị

“Ha ha.” Tinh Không Văn Dương cười ngây ngô, anh cũng đâu nói mình là người thông minh

Thấy anh cười, Hỏa Viêm vươn tay kéo đầu anh xuống, sau đó ở cái nơi ‘lãng mạn’ kia cùng Tinh Không Văn Dương diễn tấu một màn hôn nóng rực.

Mà đám tiểu đệ mới tới chỉ có thể xấu hổ đứng chờ ngoài xe, không dám quấy rầy lão đại đang hôn say đắm kia, sợ rằng sẽ bị đánh bầm dập.

“Làm người đàn ông của tôi đi.” Hôn xong, Hỏa Viêm bá đạo nói, ánh mắt trừng không cho cơ hội cự tuyệt.

Hừ, đây là lần đầu tiên cô nói ra lời này, nếu anh ngu ngốc cự tuyệt thì cô sẽ đánh anh cho quý thầy cũng phải kêu, “Gặp quý”!

Tinh Không Vãn Dương đại ra, không nói gì.

Hỏa Viêm ảo não, tay nắm chặt thành nắm đấm.

“Này anh kia, anh dám nói không xem, tôi sẽ đánh anh bầm dập ngay.” Hỏa Viêm đe dọa, trong mắt tràn đầy ý uy hiếp.

“Tôi đồng ý.” Lần này, Tinh Không Vãn Dương phản ứng rất nhanh, nhưng không phải là do Hỏa Viêm uy hiếp, mà thật tình đồng ý, nhưng có lẽ, Hỏa Viêm không biết.

Trong khoảng thời gian dài mới quyết định, Hỏa Viêm đều cho rằng Tinh Không Vãn Dương đồng ý với cô vì sợ cô đánh anh, mà không phải vì anh thích cô.

“Cốc cốc!” Cửa kính bị ai đó gõ, tuy không muốn dừng câu chuyện yêu đương này, nhưng xe đang đậu sát vách núi đen, thật khiến người ta run sợ, hơn nữa đứng bên cạnh vị tiểu đệ là một người đàn ông sát khí đằng đằng, nên đành hải liều mạng gõ cửa làm phiền lão đại.

“Giữ chứ?” Còn chưa có nói cho Tinh Không Vãn Dương biết yêu cầu khi làm người đàn ông của cô đã bị cắt đứt, cho nên giọng điệu của Hỏa Viêm không tốt chút nào.

Tiểu đệ kia run run.

“Lão đại, đây là tiền thưởng của ngài, còn có ngài cũng nên dời xe đi, ở đây không an toàn.” Tiểu đệ đưa một cái túi đen vào cửa sổ, Hỏa Viêm xem cũng không xem ném cho Tinh Không Vãn Dương.

“Lão đại, em xin đi trước, không làm phiền chị và tỷ phụ.” Nói xong, tiểu đệ kia dùng tốc độ ánh sáng chạy đi, không chạy mới là ngu đấy.

Hỏa Viêm đang tức giận bị một câu tỷ phụ của tiểu đệ mà tiêu tan, cô rất thích cách xưng hô này, vui vẻ lái xe đi.

“Tôi.....” Hỏa Viêm xoay người muốn tiếp tục đề tài vừa nãy, nhưng cửa xe bị gõ lần nữa.

Hỏa Viêm quay đầu, lạnh lùng nhìn, nhưng vừa thấy Hỏa Viêm liền nhận ra người tới chính là người lái chiếc xe thể thao đen kia.

Hắn đứng ở ngoài xe, biểu tình trên mặt cực hung ác.

Hỏa Viêm khinh thường hừ nhẹ, sau đó mở cửa xe ra, tên đứng ở ngoài không kịp né thì bị cửa xe quẹt trúng.

Cô mạnh mẽ đóng cửa xe lại, tấp chân ga hướng tên đó.

Nam nhân kinh hoàng chạy đi, Hỏa Viêm lái xe chạy về phía trước, đụng người tên đó, khiến hắn ngã xuống.

“Cô điên rồi!” Nam nhân nằm dưới đất gào thét.

Hỏa Viêm khinh thường đạp chân ga, xe tiến lên một chút, tên đó nằm dưới xe nhưng không đến mức bị thương, nhưng mà trong mắt hắn đầy kinh sợ, lần này hắn không dám kêu gào.

Hỏa Viêm lạnh lùng nhìn hắn rồi quay đầu xe, lái đi.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Uy hiếp, làm người đàn ông của tôi (2)

Edit: Julia

Sau khi lái xe đến một bãi đất trống khác, Hỏa Viêm nhìn xung quanh thấy không có ai, liền quay đầu hướng Tinh Không Vãn Dương nói những lời chưa nói xong.

“Bây giờ anh là nam nhân của tôi, chúng ta cần phải nói rõ vài điều, về sau, anh làm gì tôi cũng mặc kệ, giống vậy, tôi làm cái gì anh cũng không được

quần, nếu anh mà dong dài là tôi sẽ đánh anh, còn có, lúc tôi có tìm anh ra ngoài chơi anh cũng không được cự tuyệt, không thể không đi, bằng không tôi sẽ có cách cho anh đi ra, anh có nghe rõ không?” Đối với nam nhân, Hỏa Viêm yêu cầu không nhiều lắm, chỉ cần không dong dài, quần việc của cô là ok rồi.

Hơn nữa xưa nay cô cực ghét những kẻ dám can thiệp vào chuyện của cô

“..... Kia, tôi c1 thể tìm cô ra ngoài chơi không?” Nghĩ một hồi, Tinh Không Văn Dương nhỏ giọng hỏi.

“Vô nghĩa!” Hỏa Viêm cốc mạnh vào đầu Tinh Không Văn Dương, Tinh Không Văn Dương ủy khuất xoa đầu, chẳng lẽ anh nói sai gì?

.....

Vài ngày sau đó, Hỏa Viêm dẫn theo Tinh Không Văn Dương đi rất nhiều nơi.

Vũ trường, phòng boxing, phòng khiêu vũ, sông bạc, hộp đêm, tiệm vịt, đua xe, xe máy vân vân, Hỏa Viêm dẫn Tinh Không Văn Dương đi chơi nhiều trò kích thích.

Hỏa Viêm chơi vui vẻ, mà Tinh Không Văn Dương thì kinh hi đan xen nhau.

Trước kia thế giới của anh, quá mức an tĩnh, hiện tại thế giới tắc quá mức cho bây giờ lại quá điên cuồng, khác biệt lớn này làm cho Tinh Không Văn Dương không kịp thích ứng, mà những người thân cận với Tinh Không Văn Dương phát hiện ra ánh mắt vốn sáng ngời của nh ngày càng sáng hơn,, hơn nữa nhìn anh đáng yêu hơn trước, thật sự làm cho người khác kinh ngạc mà.

Mọi người đều cảm giác Tinh Không Văn Dương bùng bùng sức sống đến kỳ lạ.

Mà Hỏa Viêm vẫn như trước không thay đổi gì cả, tuy rằng mọi người trong Hỏa bang biết lão đại yêu đương, nhưng ngoại trừ có thêm người đàn ông đáng yêu bên cạnh lão đại ra, thì lúc nghỉ ngơi, thói quen đều không có thay đổi, lúc điên thì điên, lúc đùa thì đùa quá trớn, lúc đánh người cung không khách khí chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phũ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Nam nhân ngốc nghếch đáng yêu (1)

Edit: Julia

Tinh Không gia.

“Cha mẹ, hai người quay về sao không báo cho con biết, để con ra đón.” Tinh Không Văn Dương kinh ngạc nhìn cha mẹ đứng trong đại sảnh, không phải cả hai bỏ rơi anh đi du lịch vòng quanh thế giới mấy năm sao, giờ đột nhiên quay về không làm người ta ngạc nhiên mới lạ.

“Cha mẹ muốn cho con một kinh hi, ha ha ha.” Cha Tinh Không Văn Dương là Tinh Không Tư Dư hiền lành nói, ông và Tinh Không Văn Dương giống nhau đều có gương mặt đáng yêu làm cho người ta nhìn không ra đây là người đã làm cha.

Tinh Không Văn Dương và Tinh Không Tư Dư đứng chung với nhau đừng nói là cha con mà nói là anh em còn giống hơn.

“Ai, mỗi lần nhìn thấy hai người đứng cùng một chỗ, tôi cảm thấy thế giới này thật không công bằng mà.” Mai Thanh Uyển mẹ của Tinh Không Văn Dương mỉm cười nhìn hai cha con, có một ông chồng nhìn trẻ tuổi và một đứa con như chưa trưởng thành không biết là vận hạnh hay bất hạnh đây.

“Mẹ.” Tinh Không Văn Dương bắt đầu kêu một tiến mẹ, đề tài này nhà họ đã nói hơn 10 năm rồi.

“Được rồi, được rồi, mẹ không nói nữa, nhưng mà, Văn Dương con mặc thế này là định đi ra ngoài à?” Mai Thanh Uyển cẩn thận đánh giá cách ăn mặc của Tinh Không Văn Dương, sao bà có cảm giác con trai có chút thay đổi nhỉ, hình như ngày càng tỏa sáng hơn.

“Con có hẹn với một người bạn.” Tinh Không Văn Dương nghĩ đến lát nữa gặp Hỏa Viêm, nụ cười hơi mất tự nhiên, tuy rằng mấy ngày qua bọn họ luôn đi cùng nhau, nhưng mỗi lần nghĩ đến cô, anh luôn mất tự nhiên, cô gái kia giống như một ngọn lửa, thiêu đốt anh, khiến anh không quên được.

“Đi ra ngoài nhiều cũng tốt, nhưng mà tối nay nhà chúng ta có mời vài người bạn đến chơi, con phải trở về đấy.” Mai Thanh Uyển nói xong còn nở một nụ cười thần bí, mà Tinh Không Văn Dương nhìn thấy nụ cười này, cảm giác như có chuyện chẳng lành xảy ra, nhưng nghĩ đến lát nữa có thể gặp Hỏa Viêm, liền vui sướng khiến cho Tinh Không Văn Dương xem nhẹ vấn đề này.

“Tốt, buổi tối con sẽ về nhà đúng giờ.” Đối với lời của mẹ, Tinh Không Văn Dương rất nghe lời.

.....

Tinh Không Văn Dương cùng Hòa Viêm mà đi chung với nhau luôn có một hiện tượng đặc biệt, đó là lái xe lúc nào cũng là Hòa Viêm

Bên ngoài Tinh Không gia, Hòa Viêm ngồi trên Hummer lẳng lặng chờ ở đó.

“Viêm” Tinh Không Văn Dương ngồi chỗ phó lái, ôn nhu gọi tên Hòa Viêm

“Hôm nay tôi dẫn anh đi đánh nhau. Cái đám chết tiệt cũng dám chạy đến địa bàn của tôi quậy, tôi liền đến địa bàn của chúng quậy, để xem chúng còn kiêu ngạo được bao lâu.” Nói thì nghe có vẻ nghiêm trọng, nhưng thực tế là có mấy tên côn đồ đến quán bar của Hòa Viêm ăn chơi, trong lúc vô ý nháo với mấy tên côn đồ khác.

Nhưng mà, mấy ngày nay Hòa Viêm vừa vận ngựa tay, cho nên đem việc nhỏ xé ra to, đem mấy huynh đệ kéo đến địa bàn người ta hoạt động tay chân.

“Không có giết người chứ?” Ở cùng Hòa Viêm có lúc không tránh được mấy trường hợp huyết tính, cho nên Tinh Không Văn Dương cũng có chút thích ứng, chính là với tính cách thiện lương của mình anh không hy vọng Hòa Viêm quá mức bạo lực.

“Haiz” Hòa Viêm nhẹ thở một hơi, không có trả lời, nhưng đối với Hòa Viêm mà nói, cô cũng không phải là kiểu tùy ý giết người mấy lão hồn chiến quy mô nhỏ này cô đều dùng đánh đấm để giải quyết, có đôi khi đối phương dùng vũ khí lạnh, mà bọn họ cũng đâu thể đứng yên để bị đánh, nên chuyện chết người cũng đâu thể tránh được.

Mà sở dĩ mang theo nam nhân này, là vì Hòa Viêm muốn để anh nhanh chóng làm quen thế giới của cô, kể ả sau khi kết hôn, anh sẽ không bị những việc của cô làm dọa sợ, cứ vậy Hòa Viêm đã quyết định anh sớm là người của mình.

.....

“Lão đại, tỷ phu!” Tiểu đệ nhìn thấy Hòa Viêm cùng Tinh Không Văn Dương cung kính kêu hai tiếng.

“Bọn họ đều ở bên trong sao?” Hòa Viêm tùy ý hỏi một tiểu đệ, mà Tinh Không Văn Dương đối với xưng hô kiểu này còn chưa thích ứng nổi, xấu hổ cúi đầu.

Tỷ phu? Ai, anh bây giờ giống như đại ca xã hội đen rồi, nhưng nói được gì đây, ai bảo anh lại yêu một đại tỷ xã hội đen chi.

“Dạ, bọn họ đều ở bên trong, bọn em luôn đứng ở đây canh chừng, chỉ có một tiểu đệ đi ra rồi về, thì không ai ra nữa.” Một tiểu đệ giữ nhiệm vụ canh chừng báo cáo.

“Đối phương có đem vũ khí lạnh không?” Tuy rằng đối phương đều là mấy tên côn đồ, nhưng tung hoành trên giang hồ, nói không chừng có 1,2 thứ vũ khí lạnh.

“Em đã điều tra, lão đại bọn chúng hình như có 1 cái, còn bọn tiểu đệ thì không có.” Bọn họ canh chừng đương nhiên cũng điều tra qua, vì biết thế nào lão đại cũng hỏi mà.

Tuy rằng lão đại bọn họ nhìn hung bạo, hiểu chiến thế kia nhưng rất cẩn trọng, mỗi lần co đánh nhau sẽ để họ điều tra qua xem, để chuẩn bị đầy đủ, đây cũng là lý do tại sao bang chúng trong bang ít bị thương vong.

“Hảo, chúng ta hiện tại vào, chú ý đối phương, Văn Dương, anh ở đây chờ bọn tôi đi.” Nói xong Hòa Viêm dẫn đầu vọt vào nhưng bị Văn Dương kéo lại.

“Tôi cũng đi!” Văn Dương kiên trì, từ sau khi ở cùng Hòa Viêm, anh bắt đầu học võ, chính là vì muốn sát cánh cùng cô đánh nhau.

“..... Các người bảo vệ anh ấy cho tốt, chúng ta vào.” Hòa Viêm nghiêm túc nhìn thoáng qua Tinh Không Văn Dương, không có cự tuyệt, chỉ để mấy tiểu đệ bảo vệ anh, còn mình vọt vào trước

Đối với yêu cầu của Không Văn Dương, Hòa Viêm có chút kinh ngạc, nam nhân này vốn đơn thuần này, chính là trước khi gặp cô

Nhưng trong khoảng thời gian này cùng nàng cùng nhau, tựa hồ bị nàng giáo dục rất nhiều, giống như là một tấm trắng trơn giấy trắng bị nhiễm lên bất đồng nhan sắc.

Mặc kệ thay đổi thế nào, bản tính thiện lương của anh mơ hồ không thay đổi, mỗi khi thấy một chuyện gì mới anh đều ở to hai mắt nhìn, Hảo Viêm cảm thấy không biết sao anh sống nổi đến 30 năm này.

Nếu không phải Tinh Không Văn Dương đem chứng minh thư cho cô xem, nói với cô anh thực sự ba mươi tuổi, Hòa Viêm tin tưởng từ bề ngoài đến tính cách của anh, cô sẽ không tin nổi là anh đã 30 đầu.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Nam nhân ngọc ngách đáng yêu (2)

Edit: Julia

.....

Hỏa Viêm ở phía trước mở đường, cơ hồ mấy tiểu đệ phía sau không có nước dụng võ, chỉ khi nào có cá lọt lưới mấy tiểu đệ mới ra tay, nên đa số chỉ có thể đứng bên cạnh xem diễn.

Mà bị vây ở bên trong Tinh Không Văn Dương nhằm chán nhìn xung quanh.

Tuy rằng tình huống đẫm máu, nhưng Tinh Không Văn Dương bị Hỏa Viêm dạy dỗ đã có chút thói quen.

Có câu nói thế này, khả năng thích ứng của con người là vô hạn, mà Tinh Không Văn Dương chính là minh chứng tốt nhất.

Chỉ là, làm người cũng không thể quá kiêu ngạo, bằng không sẽ gặp chuyện ngoài ý muốn.

“Đoàng!” Một tiếng sùng vang lên, Hỏa Viêm lập tức xoay người, tuy không bị bắn trúng nhưng đạn vẫn xướt qua da, máu tươi liền chảy xuống.

“Mẹ nó!” Hỏa Viêm thấp giọng mắng chửi, không nghĩ tới sẽ ở lật thuyền trong mương, cái tên lão đại bị ỏi kia gian manh trốn ở góc tối nổ súng.

“Viêm!” Tinh Không Văn Dương kêu to, không để ý mọi người ngăn trở vọt lại đây, bởi vì tốc độ của viên đạn và tốc độ của Hỏa Viêm đều nhanh, cho nên Tinh Không Văn Dương chỉ nhìn thấy Hỏa Viêm chảy máu chứ cũng không biết thương thế của Hỏa Viêm thế nào, anh chỉ biết là Hỏa Viêm bị thương!

Mà ngay tại một khắc kia, anh không làm chủ được thân thể mình nhảy đến, cho nên mới có cảnh xông ra không màng sống chết của bản thân.

“Ngu ngốc, dừng lại đây, nơi này nguy hiểm!” Hỏa Viêm hô lớn, cái tên tiểu nhân kia không biết trốn ở góc khuất nào, mà nam nhân này lại chạy đến chỗ cô không phải làm mục tiêu cho người ta chứ làm gì.

Nhưng Hỏa Viêm đang nói thì Tinh Không Văn Dương đã nhanh chân, dứt lời, Tinh Không Văn Dương đã chạy tới bên cạnh Hỏa Viêm.

“Cô không sao chứ?” Tinh Không Văn Dương khẩn trương xem Hỏa Viêm chảy máu ở chỗ nào.

Hỏa Viêm trừng mắt nhìn anh, nhanh chóng kéo anh đến góc an toàn, mấy tiểu đệ phía sau rất nhanh tìm chỗ nấp vào, sau đó dựa theo địa thế tìm kẻ địch nấp trong tối.

“Viêm, có sao không, viên đạn bắn vào chỗ nào, chúng ta mau đến bệnh viện, đừng sợ nhất định sẽ không có việc gì.” Tinh Không Văn Dương gắt gỏng tay Hỏa Viêm, tuy lo lắng nhưng không quên an ủi Hỏa Viêm.

Mà Hỏa Viêm dùng ánh mắt phức tạp nhìn Tinh Không Văn Dương.

Nam nhân này thực ngốc, bằng không sẽ không phát hiện cô không có bị sao hết. Hơn nữa làm sao lại cố nén khóc an ủi cô, mà anh cũng dong dài quá đi, cứ lải nhải bên tai cô.

Có điều, đầu óc cô hình như có vấn đề, lại cảm thấy nam nhân ngọc ngách này đáng yêu mới chết.

“Ngu ngốc! Tôi không có làm sao hết, mắt anh dùng để làm gì thế hả, sao không nhìn cho cẩn thận vào.” Nam nhân đáng yêu thì sao cũng không thể yêu chiều, lúc nên cần giáo huấn thì phải giáo huấn, cho nên Hỏa Viêm có chút đau vào đầu Tinh Không Văn Dương, anh ăn đau liền che đầu.

Sau đó dùng khuôn mặt vừa ủy khuất vừa cao hứng nhìn Hỏa Viêm.

“Cô thật sự không sao? Không có trúng đạn sao? Vậy sao lại chảy máu? Cô đừng có gạt tôi.” Mặc dù nghe giọng nói chắc chắn của Hỏa Viêm, nhưng Tinh Không Văn Dương vẫn có chút lo lắng, có điều, cảm giác lực đạo đánh vào đầu mình Hỏa Viêm không nhẹ, Tinh Không Văn Dương yên tâm không ít, chỉ là, Hỏa Viêm vì sao lại đánh anh a!

Haizzz, từ sau khi anh ở cùng Hỏa Viêm, mấy chuyện bị đánh này như cơm bữa, có đôi khi anh nghĩ, nếu ngày đó mà Hỏa Viêm không đánh mình nữa, liệu anh có quen không.

“Tôi lừa anh làm cái gì, tôi nói không có việc gì là không có việc gì sờ dĩ chảy máu là do xướt qua da.” Tuy ngữ khí không được tốt, nhưng Hỏa Viêm có thể nhẫn nại giải thích đã khó, mà chỉ giải thích với Tinh Không Văn Dương đã xem như là đãi ngộ đặc biệt rồi.

Phải biết rằng, Hỏa Viêm rất ít khi cùng người khác giải thích cái gì.

“Xướt qua da? Ở nơi đâu?”

“Ở đây, tôi nói là không sao mà.” Hòa Viêm chỉ vào vết thương đã ngưng chảy máu cho Tinh Không Văn Dương xem.

“Đồ như vậy, nhất định rất đau đi, xem chỗ này, Viêm, có phải rất đau không, tôi thổi thổi cho nha.” Nói xong, Tinh Không Văn Dương kéo cánh tay bị xước da của Hòa Viêm qua thổi.

Hòa Viêm đại ra, mà đám tiểu đệ đứng gần đó muốn cười mà cười không được, còn có vài tiểu muội thì hâm mộ không thôi.

“Ngu ngốc!” Lại thêm một cái cốc đầu vào đầu Tinh Không Văn Dương, có điều Tinh Không Văn Dương cảm giác, tựa hồ không có đau.

“Lão đại, người đã bắt được, chị muốn xử lý thế nào.” Không lâu sau, vài tiểu đệ bắt một người đàn ông lại đây, người đó rất hoảng sợ.

“Hóa lão đại, không phải tôi cố ý nổ súng, lúc này tôi sợ quá nên lỡ tay bóp cò, ngài tha cho tôi đi, Hóa lão đại, ngài đại nhân không chấp nhặt tiểu nhân, tôi biết sai rồi, ngài bỏ qua cho tôi đi mà.” Người đàn ông nhìn Hòa Viêm liền quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ, nước mắt cũng thuận thể chảy ra.

Hòa Viêm cùng đám tiểu đệ ở phía sau thấy tên này thật hèn mọn, mà Tinh Không Văn Dương cau mày nhìn ông.

“Ông,.....” Hòa Viêm đang muốn mở miệng giáo huấn người đàn ông này, nhưng là lại bị Tinh Không Văn Dương đánh gãy.

“Là ông nổ súng?” Tinh Không Văn Dương hỏi người đàn ông đó.

“A, tôi không có cố ý, thực sự không có cố ý, các người bỏ qua cho tôi đi.” Người đàn ông đó không quản ai hỏi, chỉ kêu khóc cầu xin tha.

Tất cả mọi người cảm thấy mắt mặt thay ông ta, nhưng cũng tò mò nhìn Tinh Không Văn Dương, bọn họ đều muốn biết tỷ phu bình thường ôn hòa lại đáng yêu này sẽ làm gì, sẽ không thấy người ta đáng thương mà thả đi chứ.

“Ông,.....”

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Nhuộm sắc trắng

“Ông cái tên xấu xa này, không phải thứ tốt gì, dám nổ súng người yêu của tôi, xem tôi không đánh ông là không được.” Nói xong, Tinh Không Văn Dương đâm một quyền tới.

Sau đó một quyền lại một cước, Tinh Không Văn Dương đem tất cả sự sợ hãi lúc này phát tiết lên người đàn ông này.

Không biết qua bao lâu, mãi đến khi Tinh Không Văn Dương vô lực, mọi người mới phản ứng lại, sau đó, là một tiếng lại một tiếng vỗ tay vang lên.

“Tỷ phu, thật suất nha!” Một tiểu muội hoan hô.

“Tỷ phu, không hổ là nam nhân của lão đại, thực hung hãn a.” Tiểu đệ khác sùng bái, nhưng không nhìn Tinh Không Văn Dương, mà nhìn Hòa Viêm.

Hòa Viêm bước đến cạnh Tinh Không Văn Dương, nắm tay anh.

“A! Lão đại, tỷ phu, lão đại, tỷ phu!” Tiếng reo hò của đám tiểu đệ vang lên lần lượt.

Hòa Viêm cực kỳ lấy làm kiêu ngạo, Tinh Không Văn Dương thì kinh ngạc sau đó cười toe toét, lại có chút ngượng ngùng xấu hổ cười cười.

Vừa nãy anh vì xúc động mà đánh người, không ngờ lại đổi lấy hiệu quả tốt như vậy.

.....

Đem chuyện còn lại giao cho mấy tiểu đệ đi xử lý, Hòa Viêm kéo Tinh Không Văn Dương về xe.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, sau đó, Tinh Không Văn Dương ôm chặt lấy Hòa Viêm.

“Viêm, vừa nãy tôi rất sợ, sợ cô sẽ rời xa tôi mãi, tôi sợ mất đi cô.” Gắt gao ôm chặt lấy, mà Hòa Viêm bị anh ôm chặt hít thở không thông.

Nhưng Hòa Viêm cứ thế tùy ý để anh ôm, tùy ý để anh phát tiết nỗi sợ trong lòng mình, không có giãy dụa, ngược lại nhẹ nhàng vỗ về lưng Tinh Không Văn Dương.

Lúc này Hòa Viêm, dĩ thường ôn nhu.

“Viêm, về sau đừng làm những chuyện nguy hiểm như thế được không?” Thật lâu sau, Tinh Không Văn Dương mới nói ra một câu, không khí ảm áp liền biến mất

“A, đau!” Bị một quyền đánh vào trên bụng, Tinh Không Văn Dương hô ra tiếng, sau đó lại là ủy khuất nhìn Hòa Viêm, lúc này con tốt mà, sao giờ lại đánh anh chứ.

“Tên kia, anh muốn can thiệp vào cuộc sống của tôi?” Ánh mắt Hòa Viêm nguy hiểm nhìn chăm chăm Tinh Không Văn Dương, tuy rằng vừa mới vừa nãy cô có chút cảm động, nhưng mà, cô không cho phép bất cứ ai can thiệp vào cuộc sống của cô.

“Viêm, không phải tôi muốn can thiệp vào cuộc sống của cô, tôi chỉ là lo lắng cô, thực sự không phải muốn can thiệp vào cuộc sống của cô đâu.” Nhìn thấy Hòa Viêm tức giận, Tinh Không Văn Dương vội vàng giải thích.

Anh sao lại quên mất cô gái mà anh thích là người không thích người khác quản chuyện của cô ấy, nhưng mỗi khi nhìn thấy cô phải gặp nguy hiểm, tâm của anh trở nên sợ hãi vô cùng.

“Nam nhân, tôi nói cho anh biết, tôi sẽ không gặp chuyện gì đâu” Hòa Viêm nghiêm túc nhìn Tinh Không Văn Dương, sau đó kéo qua đầu của anh lại, hung hãn hôn lấy hôn để.

Vô luận là vì anh, hay là vì chính mình, Hòa Viêm đều sẽ không để mình gặp chuyện, huống chi, có mấy người thật sự làm cô tổn thương được.

“A, Viêm, tối nay tôi phải về nhà, cha và mẹ tôi đã về, bọn họ nói có khách đến nhà làm khách.” Đột nhiên, Tinh Không Văn Dương nghĩ tới chuyện thiếu chút nữa quên mất.

“Khi nào thì về, tôi đưa anh về?” Mặc dù không thích người khác can thiệp vào cuộc sống của mình, đồng thời Hòa Viêm cũng không thích can thiệp vào cuộc sống của người khác, hai người ở chung, cũng phải có khoảng không tự do riêng, không phải lúc nào cũng khống chế đối phương, làm nhau ngột ngạt.

“Tối nay.”

“Àn.” Bên trong xe, hai người không nói chuyện nữa, khó được không khí yên tĩnh như thế.

.....

Buổi tối

“Tôi vào đây, cô về cẩn thận đấy” Tinh Không Văn Dương cười thật đáng yêu, khiến bầu trời đang sẫm tối bỗng nhiên có ánh nắng chiếu rọi.

“Dài dòng, anh mau vào đi, lần nào cũng nói thế, anh không thấy phiền sao, lần sau còn nói nữa, tôi sẽ đánh anh.” Hòa Viêm nói xong giờ nắm đấm lên, có điều không có giận gì, khiến người ta cảm giác như hồ giấy mà thôi

“Chẳng phải mỗi lần cô đều nói như vậy sao.” Giọng nói có chút chế nhạo Tinh Không Văn Dương nói xong liền thừa dịp Hòa Viêm không có phát hỏa, xoay người chạy vào nhà Anh vẫn sợ bị đánh.

Phía sau, Hòa Viêm trừng to mắt, tức giận.

.....

“Cha, mẹ con về rồi.” Tinh Không Văn Dương vừa vào nhà đã thấy vẻ mặt tươi cười của cha mẹ.

“Văn Dương, con về rồi à, mau đến đây chào chú Phùng và di Phùng, còn đây là Vân Nhi con của họ, lão Phùng, đây là Văn Dương, con trai tôi, ông nhìn đi.” Tinh Không Tư Dư trung vẻ mặt thần bí ra, khiến cho Tinh Không Văn Dương có chút không hiểu.

“Chú Phùng, di Phùng, Phùng tiểu thư, xin chào, tôi là Tinh Không Văn Dương.” Tinh Không Văn Dương cực kỳ lễ phép chào hỏi.

Chú Phùng là một nam trung niên mập mạp có chút ôn trọng, di Phùng xem như vẫn giữ được vóc dáng thướt tha, mơ hồ có thể nhìn ra nă xưa cũng là một mỹ nhân, mà Phùng tiểu thư nhìn rất giống mẹ mình, là một cô gái dịu dàng thanh lịch, giống như tiểu thư khuê các ngày xưa.

Bỗng nhiên, Tinh Không Văn Dương tựa hồ hiểu được chút gì, sau đó quay đầu có chút kinh ngạc nhìn Tinh Không Tư Dư cùng Mai Thanh Uyển, hai người mỉm cười nhìn anh.

“Xin chào.” Phùng Vân Nhi dịu dàng cười, bộ dáng thực nữ nói lời chào.

“Cháu à, rất vui khi quen biết cháu, về sau nếu có thời gian chúng ta nói chuyện nhiều hơn được chứ.” Chú Phùng khách khí cùng Tinh Không Văn Dương bắt chuyện, trong giọng nói mang chút thân thiện khác thường.

“Định Văn, người ta là người trẻ tuổi, muốn nói chuyện nhiều cũng nên cùng con gái chúng ta, làm sao tìm ông được.” Chú Phùng vừa nói xong, dì Phùng ngồi bên cạnh xướng theo, sau đó đẩy con gái mình tới.

Nói đến đây, Tinh Không Văn Dương rốt cục có thể xác định hôm nay đang có vụ gì rồi.

Haizz, cái này cũng tại anh, ai bảo 30 tuổi đầu rồi còn chưa kết hôn, để cho cha mẹ sốt ruột, có điều, anh có bạn gái rồi, hơn nữa rất thích ở cùng cô, chỉ là cô gái kia không thể nào nhu thuận theo anh về nhà gặp cha mẹ.

Có chút đau đầu, Tinh Không Văn Dương xoa trán, tựa hồ sau khi ở cùng Hòa Viêm, anh vốn mang tư tưởng đơn thuần cũng chậm đổi khác, cũng có thể đoán được tình hình quanh mình.

“Làm sao vậy, Văn Dương, con không thoải mái sao?” Mẹ Tinh Không Văn Dương quan tâm hỏi.

“Không có, con tốt lắm.” Nở một nụ cười trấn an, Văn Dương trầm suy nghĩ xem làm sao đưa Hòa Viêm về nhà.

“Vậy là tốt rồi, bữa tối cũng chuẩn bị xong, chúng ta mau đi dùng cơm.” Mai Thanh Uyển nhìn người hầu chuẩn bị ở một bên, biết bữa tối đã chuẩn bị tốt.

“Hảo.” Mọi người cười cười, đến nhà ăn

.....

“Văn Dương, anh thật sự chỉ mới 30 tuổi sao?” Đây là lần đầu tiên Phùng Văn nhi chủ động đặt câu hỏi, cô không tin nổi tuổi của Tinh Không Văn Dương, bởi vì Tinh Không Văn Dương thoát nhìn cứ như thiếu niên 20 vậy.

Đối với điểm này, Hòa Viêm cũng phải thích ứng thật lâu

.

Con gái đúng là hay đề ý tới vấn đề tuổi tác

“Phùng tiểu thư, tôi thật sự 30 tuổi.” Đối với tuổi của mình, Tinh Không Văn Dương cũng là thực bất đắc dĩ

“Văn Dương, bình thường cháu thích làm gì?” Dì Phùng như vô ý hỏi

“Trước kia cháu thích ngủ, nhưng bây giờ thích đi chơi, bạn gái của cháu nói ngủ thấy là lãng phí sinh mệnh.” Tinh Không Văn Dương làm như vô tình nói đến Hòa Viêm.

Nhưng mà, lời nói của Tinh Không Văn Dương giống như một quả bom, nổ mạnh trong đầu mọi người.

“Con nói cái gì?” Tinh Không Tư Dư kinh ngạc đứng lên, trên mặt là kinh hãi, nhưng lập tức lại có chút xấu hổ nhìn một nhà họ Phùng.

Con có bạn gái đối với Tinh Không Tư Dư mà nói tuyệt đối là chuyện lớn, có điều, vốn tìm người đến cho con xem mắt, vậy mà nó lại có bạn gái, nói như thế nào cũng thật xin lỗi nhà người ta.

Mà vợ chồng Phùng gia ngồi đối diện nhú mày.

“Con nói, trước kia con thích ngủ nhưng giờ thích đi chơi.” Tinh Không Văn Dương cười lặp lại lời nói lần nữa, nhưng không nói hết.

Tinh Không Tư Dư kinh ngạc nhìn nụ cười cực kỳ ôn nhu của Tinh Không Văn Dương, lần này ông trở về, sao thấy con trai khác trước quá vậy.

Tuy rằng cũng là nụ cười đơn thuần đó, nhưng lại mang gì đó khác, không giống với...Lẽ nào là do cô gái kia?

Con ông không đơn thuần giống như không biết mùi vị nhân gian cực khổ.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Bạn gái con là xã hội đen

Edit: Julia

“Văn Dương, con nói con có bạn gái?” Giọng Mai Thanh Uyển phá vỡ không gian trầm mặc.

“Đúng vậy, mẹ, con có bạn gái.” Tinh Không Văn Dương không trêu đùa mọi người nữa, nghiêm túc nói, mà khi nói lời này trong mắt lóe lên tia ôn nhu khó cưỡng.

Mọi người nghe được đáp án của Tinh Không Văn Dương không nói nữa, mà là hai mặt nhìn nhau có chút xấu hổ, cuối cùng, vẫn là cha Tinh Không Văn Dương – Tinh Không Tư Dư lên tiếng trước.

“Ha ha, thực ngại quá, chúng ta ăn cơm trước đi.” nhìn khuôn mặt không vui của một nhà trước mặt, cho nên, Tinh Không Tư Dư thực uyển chuyển biểu đạt xin lỗi, nói như thế nào, cũng muốn phải ăn xong bữa cơm này đã.

“Ài, là chúng ta không có duyên với nhau, ăn cơm thôi.” Phùng Định Văn là người từng trải, cũng biết không thể bởi vì chuyện tình cảm này mà ghét lấy Tinh Không gia, cho nên cũng chỉ là xấu hổ cười cười, xem như chuyện qua rồi

Sau đó, dưới không khí im lặng, mọi người ăn cho xong bữa tối, Tinh Không Văn Dương tuy ăn bữa tối, nhưng trong lòng lại mang ý cười

Tiến bước ba người Phùng gia về, ba người Tinh Không gia cùng nhau ngồi quay quần bên sofa ở đại sảnh

Tinh Không Tư Dư cùng Mai Thanh Uyển ngồi đối diện Tinh Không Văn Dương, tư thế như thăm vấn.

“Cô gái đó là ai?” Mai Thanh Uyển vừa nói đại biểu là cuộc thăm vấn bắt đầu.

Tinh Không Văn Dương quái dị nhìn cha mẹ, tư thế này kiên anh nhớ tới lần đi chơi với Hóa Viêm sau đó đụng phải bạn của cô, hình như tên là Tư Đồ Từ Nhiên, mà vị bạn tốt kia không ngừng tra hỏi Hóa Viêm.

Kết quả là Hóa Viêm đánh một quyền qua, vị tiểu thư kia như đoán được, nhanh chóng nghiêng người tránh khỏi,, sau đó dùng vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa nhìn anh “Vị tiên sinh này, tôi rất thông cảm với anh nha, hy vọng anh ở bên cạnh bạo nữ này có thể sống lâu hơn một chút...”

Mà vị Tư Đồ tiểu thư nói xong liền chạy biến, chỉ để lại một tràng cười, cùng có khuôn mặt tức giận của Hóa Viêm.

Vị tiểu thư kia vừa đi, Hóa Viêm hung ác nhìn anh sau đó hỏi một vấn đề.

“Anh kia, tôi thật sự rất dữ sao” biểu cảm lúc đó của Hóa Viêm thật sự rất hung dữ

“Thực dữ.....” Tinh Không Văn Dương luôn luôn là một người trung thực

“Anh muốn ăn đòn!” Nghe được Tinh Không Văn Dương nói mình thật dữ, Hóa Viêm tức giận đánh một quyền vào bụng anh

Tinh Không Văn Dương tuy đau nhưng vẫn cố gắng nhìn cô mỉm cười.

“Cô thật dữ, cô đánh tôi, nhưng mà cô như vậy rất đáng yêu, tôi thích cô như vậy.” Cố hết sức đem suy nghĩ của mình nói ra, khi ấy Tinh Không Văn Dương ọa hồ nhìn thấy cô đỏ mặt..... Thực sự rất đáng yêu.

“Văn Dương, con đang nghĩ gì vậy, mẹ hỏi sao con không trả lời?” Mai Thanh Uyển kinh ngạc nhìn con, nghĩ con trai hẳn đang nhớ đến cô gái đó.

Là ai có mị lực như vậy, khiến cho con trai ba không bao giờ để ý chuyện gì cũng có thể động tâm

“A, mẹ, con xin lỗi, con vừa nghĩ việc khác, mẹ hỏi gì vậy?” Tinh Không Văn Dương bị đánh gãy suy nghĩ, xấu hổ nhìn về mặt nghi hoặc của mẹ.

“mẹ hỏi con, bạn gái của con là ai? Ba mẹ có quen không? Khi nào con mang người ta về gặp ba mẹ.” Ngữ khí của Mai Thanh Uyển mềm mỏng hỏi lại lần nữa, cũng không có bởi vì Tinh Không Văn Dương thần thờ mà tức giận, ngược lại trong mắt lóe lên tia sáng, nếu con trai đang nghĩ đến cô ái ả, vậy cha mẹ như họ không cần lo lắng cho con nữa.

Nghĩ đến đây, Mai Thanh Uyển nhìn ông xã, trong mắt Tinh Không Tư Dư đồng dạng có ánh mắt như hiểu rõ.

“Bạn gái của con tên là Hóa Viêm, ba mẹ hẳn là không biết, về phần ba mẹ muốn gặp cô ấy, ha ha, con sẽ cố gắng tìm cô ấy đến gặp cả hai, vì công việc của cô ấy rất bận rộn.” Tuy lời nói có chút chột dạ, nhưng tất cả đều là thật cả Hóa Viêm quả thật bận rộn nhiều việc, có điều là vội đánh nhau.

Đối với thân phận huấn luyện viên của Hóa Viêm, Tinh Không Văn Dương không biết, cũng không phải Hóa Viêm cố ý giấu diếm, mà là chính cô cho rằng cái này chẳng quan trọng, sở dĩ Hóa Viêm làm huấn luyện viên là do trong quân đội có thể thoải mái so đấu, mà cô mỗi lần đánh nhau đều rất thích.

“Họ Hóa? Cái họ thật đặc biệt, cô gái đó làm việc gì? Ngay cả thời gian gặp mặt cũng không có sao?”

“Này, hẳn nên gọi là cộng tác viên, vì thời gian làm việc của cô ấy rất tự do.” Xã hội đen chắc là cộng tác viên.

“Cộng tác viên tự do? Đó là.....”

“Mẹ, chắc là mẹ cũng mệt rồi, mau đi nghỉ ngơi đi, nếu có cơ hội con sẽ dẫn cô ấy đến gặp mẹ.” Tinh Không Văn Dương muốn chuyển hướng đề tài, nếu hỏi nữa, anh không biết phải trả lời làm sao.

“Đợi chút, Văn Dương, con đừng có trốn tránh vấn đề, con nói cho ẹm nghe cô gái con thích là người thế nào đi, có phải cũng giống như Phùng tiểu thư, là một thực nữ, hay là hoạt bát, không thì thành thực không ít? Văn Dương, nếu hôm nay con không nói rõ ràng, mẹ sẽ không cho con đi.” Giọng Mai Thanh Uyển thông thả nhĩ7 trước, nhưng ẩn sâu bên trong mang theo sự uy hiếp.

Con trai của bà sao mà bà không biết, phải có vấn đề gì đó nó mới biểu hiện như vậy, bằng không làm sao có thể mang bộ dáng đuối lý này.

Tĩnh Không Văn Dương sợ không phải là sợ nói cho người nhà biết thân phận của Hòa Viêm, mà là anh biết Hòa Viêm không thích phiền toái, sợ Hòa Viêm mất hứng thôi.

Ở trong lòng anh, Hòa Viêm tuy rằng là đại tỷ hắc bang, hơn nữa lại hung dữ, nhưng Tĩnh Không Văn Dương cũng không thể không thừa nhận Hòa Viêm không tốt ở điểm nào.

Chỉ là cha mẹ nh có thể tiếp nhận được không?

“Con.....” Tĩnh Không Văn Dương muốn giải thích một chút, chính mình chẳng phải trốn tránh, nhưng mà lại bị Tĩnh Không Tư Dư đánh gãy.

“Văn Dương, nếu con không muốn nói thì cha mẹ không ép con, nhưng con không nói là vì không thích cô gái kia? Bằng không sao lại không nói cho cha mẹ biết, làm nam nhân a, không phải không hoa tâm, con xem cả đời cha chỉ yêu mình mẹ con, con thì khác, nhưng chung quy vẫn là con cha, cha luôn hy vọng con tìm thấy hạnh phúc.” Lời Tĩnh Không Tư Dư thâm thía cùng biểu cảm kia thật khiến Tĩnh Không Văn Dương ngạc nhiên.

Anh hoa tâm? Làm sao có thể! Không cần nói anh không muốn, anh muốn nghĩ đến, khẳng định nữ nhân kia sẽ đánh anh chết.

“Đúng vậy, con xem cha con chỉ yêu một mình mẹ, mà mẹ cũng rất yêu cha con, cha mẹ rất hạnh phúc, cho nên con phải tìm một cô gái tốt sống cùng mình cả đời, mà không phải đem tình cảm ra làm tro chơi, con...” Mai Thanh Uyển tiếp lời Tĩnh Không Tư Dư.

“Cha mẹ, con không có, con rất thích cô ấy, hơn nữa, con rất nghiêm túc với chuyện này, hai người hãy yên tâm” Tĩnh Không Văn Dương đánh gãy lời cha mẹ nói, đồng thời cũng thấy thật bất đắc dĩ, anh nào không nghiêm túc chứ, sao lại hoa tâm được, chỉ là do lo lắng quá thôi.

“Vậy sao con không nói rõ cho cha mẹ nghe, lẽ nào gia thế của cô gái kia không tốt? Cái nà không quan trọng, con cũng biết mà, nhà chúng ta có rất nhiều tiền, nên cũng không yêu cầu gia thế phải tốt.” Mai Thanh Uyển bắt đầu đoán nguyên nhân.

“Không phải đâu mẹ, nhà cô ấy hẳn có rất nhiều tiền.” Tuy rằng không biết nhà Hòa Viêm có bao nhiêu tiền, nhưng mỗi lần cùng cô ra ngoài đi chơi, đều là những nơi có sản nghiệp củ cô, mà chi phí ăn mặc của cô đều tốt nhất, nên anh mới đoán cô có rất nhiều tiền.

“Vậy chẳng lẽ cô ấy rất khó coi, nên con mới sợ cha mẹ chê cười?” Tĩnh Không Tư Dư đứng ở góc độ một nam nhân suy đoán.

“Cô ấy rất xinh đẹp, nhất là đôi mắt như sao sáng.” Tuy rằng tính cách của Hòa Viêm không giống con gái bình thường, nhưng cô ấy rất có sức hút với cánh mày râu

“Chẳng lẽ bản thân có vấn đề? Từng li hôn hay là có đứa nhỏ?” Mai Thanh Uyển suy đoán càng ngày càng thái quá.

“Cha mẹ sai rồi, cô ấy không có vấn đề gì, nếu hai người muốn gặp thì con sẽ gọi điện hỏi khi nào cô ấy có thời gian, đừng đoán nữa, không có cái nào đúng hết đâu.” Bị cha mẹ làm cho bất đắc dĩ Tĩnh Không Văn Dương rốt cục không chịu nổi, hải ngăn suy đoán của cả hai lại

“Được, vậy con gọi đi.” Nói xong, Mai Thanh Uyển liền đem điện thoại đưa cho Tĩnh Không Văn Dương!

“Ài, được rồi.” Không nghĩ tới mẹ mình tích cực như vậy, Tĩnh Không Văn Dương than nhẹ một tiếng, bất đắc dĩ lấy điện thoại, nhấn số của Hòa Viêm.

“..... Đơ đơ đơ đơ.....” Tiếng điện thoại van rất lớn, Tĩnh Không Tư Dư cùng Mai Thanh Uyển đứng bên cạnh đều có thể nghe được, sau đó đang lúc ba người chờ, thì bên kia bắt máy.

“Lúc này anh gọi điện thoại làm gì? Nói nhanh đi, nếu không có chuyện gì thì tôi cúp máy! Hồn đản, mày dám đánh tiểu đệ tao, muốn chết!” Hòa Viêm không kiên nhẫn, ở đầu bên kia quát tháo, mà một tay Hòa Viêm cầm điện thoại, một tay đánh ngã tên vừa đánh tiểu đệ của mình.

“A, đánh nhau, vậy em cẩn thận chút, đừng dễ bị thương, anh cúp máy đây!” Tĩnh Không Văn Dương cả kinh, lập tức lo lắng nói, sau đó không muốn ảnh hưởng Hòa Viêm này cúp điện thoại.

Hòa Viêm nghe lời Tĩnh Không Văn Dương nói cũng cắt điện thoại, chuyên tâm bắt đầu đánh nhau, lúc cô đưa Tĩnh không Văn Dương về nhà xong, liền nghe tiểu đệ gọi đến, nói có kẻ gây sự, cho nên cô lập tức chạy qua...

.....

“.....”

Trong đại sảnh Tĩnh Không gia một mảnh trầm mặc, Tĩnh Không Tư Dư cùng Mai Thanh Uyển kinh ngạc nhìn nhau.

Bọn họ không có nghe lầm đi, cái cô gái khẩu khí hung ác đang đánh nhau đó là bạn gái của con trai.

“Cha mẹ, hai người cũng nghe thấy rồi, cô ấy đang bận, chờ cô ấy hết bận con sẽ gọi lại sau.” Tinh Không Văn Dương làm sao có thể không biết cha mẹ kinh ngạc, chính là, anh cũng không biết nên nói thế nào.

Anh không nghĩ lại khéo như vậy, lại trùng lúc Hòa Viêm đang đánh nhau, chỉ là mỗi lần Hòa Viêm đánh nhau thì tỷ lệ thắng luôn cao

“Đợi chút, Văn Dương, cô gái vừa này là bạn gái của con thật sao? Con xác định không có gọi nhầm số?” Mai Thanh Uyển chưa từ bỏ ý định hỏi, bà không thể nào tin được con trai sẽ đi thích loại con gái thích đánh nhau.

“..... Con không muốn giấu cha mẹ, chỉ là con sợ hai người chưa chuẩn bị tốt, Hòa Viêm là người Hòa bang, cho nên, cô ấy hẳn là xem như xã hội đen.” Nhẹ nhàng cau mày, Tinh Không Văn Dương nghiêm túc nhìn cha mẹ nói.

“Xã hội đen! Con vậy mà thích một đứa xã hội đen!” Mai Thanh Uyển không thể tin nhìn Tinh Không Văn Dương

“Văn Dương, con đang nói đùa đúng không, không vuichút nào đâu.” Tinh Không Tư Dư tận lực làm cho giọng mình trở nên bình thường chút, nhưng ẩn sâu lại là kinh nghi khiến cho Văn Dương biết ông đối với chuyện này kho6g tài nào chấp nhận nổi.

“Con thật sự nghiêm túc, cô ấy đúng là xã hội đen, hơn nữa có rất nhiều tiểu đệ, nh7ng mà cô ấy tốt lắm, con yêu cô ấy, nếu cô ấy đồng ý, con muốn cùng cô ấy nắm tay đi hết đời.”

Nắm tay đi hết đời, điều này cho thấy cuộc sống của anh sẽ muôn màu muôn vẻ.

“Văn Dương, neon thật sự nghiêm túc?” Tinh Không Tư Dư hỏi lần cuối

“Vâng, con rất nghiêm túc, đây là lần đầu tiên trong 30 năm con quyết định nghiêm túc như vậy.” Tuy rằng anh có chút đơn thuần, nhưng đối với chuyện tình cảm của mình, Tinh Không Văn Dương vô cùng kiên định

“..... Cha không nói nữa, nhưng cha mẹ muốn gặp cô gái này, mặc kệ thế nào đi nữa, con chuẩn bị một cuộc ga95p mặt đi. ” Dù saocũng là người từng trải, Tinh Không Tư Dư không có phản đối mà lắng lắng trầm nghĩ cách giải quyết

Ông thật sự không biết con trai là nhất thời mê luyến hay nghiêm túc thật sự, nhưng mặc kệ thế nào đi nữa, cũng phải gặp cô gái này một lần, nhất là khi nhìn thấy khuôn mặt kiên định này của con, ông có một loại dự cảm, con đúng là nghiêm túc thật

“..... Được rồi” Suy nghĩ một chút, đối với đề nghị của cha, Tinh Không Văn Dương biết là bình thường, hơn nữa, nếu thực sự muốn cùng Hòa Viêm ở cùng nhau, chuyện gặp người nhà là phải làm, có điều, liệu Hòa Viêm có nghĩ giống anh?

Tuy nhìn cô rất đáng hoàng, nhưng anh không xác định cô liệu có giống như mấy cô gái thường rất mong đợi việc này.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phũ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Gặp nhau ở bữa tiệc

Edit: Julia

Có người nói, trên đời này tất cả mọi chuyện xảy ra đều do duyên phận, mà bây giờ, Tinh Không Văn Dương cũng cảm giác được những lời này rất có lý.

Ngày ấy sau khi nói chuyện với cha mẹ xong, Tinh Không Văn Dương đồng ý sẽ hẹn Hòa Viêm đến gặp hai người, chỉ là không có cơ hội nói, vì mỗi lần đi đâu cùng cô anh sẽ quên hết chuyện cần làm. Một phần nữa là Hòa Viêm đem đến cho anh nhiều bất ngờ, nên khi ở cùng nhau, hai người không có thời gian nghĩ đến việc khác.

Hiện tại, Tinh Không Tư Dư đang dự buổi tiệc sinh nhật quyền thế của một bằng hữu, mà Tinh Không Văn Dương lại nhìn thấy Hòa Viêm mặc một bộ lễ phục màu đỏ đứng ở đây, nhìn sang phía cha mẹ, anh cảm thấy lúc ấy rất thích hợp giới thiệu họ với nhau.

Hơn nữa anh cũng rất kinh ngạc, không nghĩ tới Hòa Viêm sẽ ở đây, hoặc là nói, Hòa Viêm khiến mọi người ở đây kinh ngạc, cô như là một ngọn lửa, đốt cháy nhiệt tình, lúc cô vừa bước vào cửa đã thu hút không ít ánh mắt của khách khứa xung quanh

“Hòa Viêm, cảm ơn cậu đã nỗ lực mà tới đây” Long Tư Nghị mỉm cười nhìn Hòa Viêm mặc lễ phục, cô có thể tới đây là rất nỗ lực rồi, bởi vì ai cũng biết Hòa Viêm rất ghét những trường hợp như thế này.

“Không phải là tớ nể mặt cậu, mà là nể mặt chú nên tớ mới đến đây.” Hỏa Viêm cuồng ngoạo nói, không nể mặt Long Tư Nghị, một người có cấp bậc thiếu tướng, nhưng cũng có thể cảm giác được cô rất tôn kính cha của Long Tư Nghị.

“Cậu không nói tớ cũng biết, dù sao tớ không có cách nào bắt buộc được cậu, quên đi, hôm nay khách khứa nhiều sẽ không cùng cậu cãi nhau, bọn Từ Nhiên đều ở bên đó kia, cậu quá đó đi.” Long Tư Nghị bắt đầu đi lắc lắc đầu, Hỏa Viêm cuồng ngoạo, cô (LTN) không thể dùng trí mà khai thông cô (HV) được.

“Ừ, Tớ... Hừ, sao anh ta lại ở đây?” Hỏa Viêm vốn định đồng ý, thì nhìn thấy Tinh Không Văn Dương đang ở một góc nhìn mình, sau đó có chút kinh ngạc bước đến chỗ Tinh Không Văn Dương.

Long Tư Nghị thấy kỳ lạ nên nhìn theo Hỏa Viêm, mà đám bạn của Hỏa Viêm thấy cô đi ngược hướng với họ, nên cũng nhìn theo, các cô đều rất tò mò, cái gì hấp dẫn ánh mắt Hỏa Viêm vậy nhỉ.

“Viêm” Thấy Hỏa Viêm tới chỗ mình, Tinh Không Văn Dương mang theo ý cười gọi tên cô.

Mà đứng cạnh anh, vợ chồng Tinh Không cảm thấy kỳ quái, tự nhiên Tinh Không Văn Dương thay đổi thái độ khi thấy cô gái như ngọn lửa này.

Hai người có quan hệ gì? Vừa nãy Văn Dương gọi cô là “Viêm”, chẳng lẽ cô gái này là bạn gái của con trai?

Đồng thời phản ứng lại, vợ chồng Tinh Không kinh ngạc nhìn Hỏa Viêm, cô gái này đúng là khiến cho người ta phải kinh ngạc.

“Hai vị này là?” Hỏa Viêm không thích cảm giác bị xem là động vật quý hiếm để ngắm nhìn, nhưng hai người này đứng cạnh Tinh Không Văn Dương, lại có nét giống anh, theo trực giác của mình, cô cho rằng đây là người nhà của anh, cho nên ngữ khí mới khách khí như vậy.

“Viêm, đây cha anh, Tinh Không Tư Dư còn đây là mẹ anh, Mai Thanh Uyển, cha mẹ, đây là bạn gái con, Hỏa Viêm” Nghe Hỏa Viêm câu hỏi, Tinh Không Văn Dương mới nhớ đến cha mẹ mình, vừa nãy anh đặt toàn bộ tâm tư lên người cô không.

Hôm nay nhìn cô rất khác với ngày thường, không chỉ mặc đầm rất ít khi mặc, mà còn trang điểm nữa, làm cho cả người cô tỏa sáng ra hơi thở nóng rực hơn ngày bình thường, Tinh Không Văn Dương bị bộ dáng này của cô mê hoặc, có điều tư tâm của anh không thích bộ dạng này của cô, vì không chỉ anh nhìn thấy mà rất nhiều tên đàn ông khác nhìn thấy nữa.

Bộ dáng này của Hỏa Viêm khiến cho Tinh Không Văn Dương có một loại cảm giác nguy cơ, anh muốn đem gĩa cô ở trong nhà, nhưng anh biết đây chỉ là giấc mơ hão huyền!

“Chào hai bác, cháu là Hỏa Viêm, rất vui khi gặp hai bác.” Không có tận lực lấy lòng, cũng không có quá mức cung kính, nhưng ít ra không có ngữ khí cuồng ngoạo, lúc này Hỏa Viêm tựa hồ có một loại khí chất của tiểu thư khuê các, chẳng qua đó là cao quý, mà không phải thực sĩ văn nhã!

Mà đối mặt với Hỏa Viêm, vợ chồng Tinh Không lại kinh ngạc, giọng nói này là của người mấy ngày trước đánh nhau sao?

Hay là nên nói, con trai họ đổi cô bạn gái khác?

Tuy không hiểu vì sao, nhưng hai người cũng không phản ứng thái quá tí nào, Tinh Không Tư Dư cười nói: “Hỏa tiểu thư, rất vui khi gặp cháu, cháu thật sự là bạn gái của Văn Dương?”

Nghe câu hỏi này, Hỏa Viêm nhẹ nhàng nhún mày, cái gì mà thật sự? Cô vốn dĩ là bạn gái mà.

“Cha, sao cha lại hỏi vậy, Viêm đương nhiên là bạn gái con mà, chuyện như vậy sao còn giả được.” Hỏa Viêm không nói gì, mà mở miệng giải thích lại là Tinh Không Văn Dương, người luôn nhìn Hỏa Viêm

Đối với câu hỏi của cha mình, Tinh Không Văn Dương thấy thật bất đắc dĩ, anh sao có thể lấy chuyện này ra làm trò đùa được.

“Chỉ là có chút kinh ngạc mà thôi, Hỏa tiểu thư thật sự rất xinh đẹp.”

“Bác quá khen.” Hỏa Viêm nhàn nhạt đáp lễ, đồng thời cũng khiến Tinh Không Văn Dương ngạc nhiên.

“Hỏa tiểu thư khiêm tốn.”

“Tinh Không tiên sinh, Tinh Không phu nhân, Văn Dương, lâu rồi không gặp, rất vui khi ba người đến dự tiệc sinh nhật của tôi.” Một giọng nói hùng hậu vang lên đằng sau lưng Hỏa Viêm

Hỏa Viêm quay đầu, nhìn thấy gương mặt quen thuộc, người họ cũng thấy Hỏa Viêm

“Tiểu Viêm, sao cháu ở đây?” Long Chính Hành kinh ngạc hỏi, chẳng lẽ bọn họ quen biết?

“Long bá phụ, sinh nhật vui vẻ.” Hỏa Viêm có chút cung kính ân cần thăm hỏi thăm, cô còn nhớ lúc nhỏ, Long bá phụ dạy cô rất nhiều, mà võ thuật của cô phần lớn là do Long Chính Hành dạy, cho nên Hỏa Viêm mới tôn kính như vậy.

“Tiểu Viêm, mọi người quen nhau à?” Long Chính Hành nhìn Hỏa Viêm, mang theo chút hiền lành, đây là đứa nhỏ ông nhìn nó từ nhỏ đến lớn, tuy tính

tình nóng vội, cuồng ngạo chút, nhưng cô gái như ngọn lửa này thông minh đến mức làm cho người ta kính nể.

Nhớ lúc cô còn nhỏ, cũng mặc một bộ áo rực lửa như vậy, ngạo khí vút trời, cho dù bị ông đánh ngã biết bao lần, tiểu cô nương cũng sẽ đứng lên, cho đến hai năm sau, ông bị quật ngã, tiểu cô nương này mới đứng trước mặt ông, kiêu ngạo nhìn.

“Đây là bạn trai cháu, Tinh Không Văn Dương.” Hỏa Viêm chỉ vào Tinh Không Văn Dương đang kinh ngạc nói.

“Long bá phụ, xin chào” Tinh Không Văn Dương cũng biết Long Chính Hành, hai nhà quen nhau qua một buổi đấu giá từ thiện.

“Ha ha a, thật không nghĩ tới khéo như vậy, tiểu Viêm, cháu có bạn trai cũng không nói cho bác biết, nếu không phải hôm nay sinh nhật bác, cháu định giấu luôn đúng không?” Biết vậy, Long Chính Hành tuy rằng rất kinh ngạc, nhưng với nhân phẩm của Tinh Không Văn Dương, ông rất tin tưởng anh.

Chỉ là, ông không ngờ với tính cách của Hỏa Viêm lại có thể cùng Tinh Không Văn Dương quen nhau, ông lớn cho rằng bạn trai cô phải là quân nhân kia, phải là kẻ cường đại mới đánh bại được Hỏa Viêm, cùng cô đánh nhau, mà hình như ông sai rồi, Tinh Không Văn Dương cùng Hỏa Viêm đứng chung một chỗ, nhìn rất hài hòa.

Mà giờ phút này, Long Chính Hành bỗng nhiên nghĩ tới một từ, “Bù trừ”!

“Bá phụ, ngài nói đùa.” Hỏa Viêm cười cười, nhìn thoáng qua Tinh Không Văn Dương.

Kỳ thực, Tinh Không Văn Dương có là đàn ông tốt hay không Hỏa Viêm không quan tâm, nhưng khi ở cùng anh, cô cảm thấy tự do cũng rất vui vẻ, tuy anh hay lái nhái thật, nhưng rất đáng yêu, nhất lúc cô bị trúng đạn.

Có đôi khi, Hỏa Viêm cũng nghĩ, người đàn ông đi cùng mình đến cuối đời là người thế nào, nhưng mà khi cô nhìn Tinh Không Văn Dương, người đàn ông đáng yêu này, Hỏa Viêm có một loại cảm giác độc chiếm khó có được.

Có lẽ đây là duyên phận đi, hai con người như hai thái cực lại có thể ở cùng nhau.

Hỏa Viêm tuy cuồng ngạo như lửa, nhưng cô lại là người hướng đến tự do.

Tinh Không Văn Dương tinh thuần nhưng cũng nhiệt tình, cả hai đều muốn hướng đến tự do. ....

“Ha ha, Tinh Không tiên sinh, Tinh Không phu nhân, mọi người trò chuyện tiếp đi, tôi sang bên kia.” Long Chính Hành vừa lúc thấy chiến hữu của mình, cho nên nói cáo từ.

“Long tiên sinh, ngài cứ tự nhiên.” Tinh Không Tư Dư luôn luôn nhìn Long Chính Hành và Hỏa Viêm, tuy rằng bọn họ nói chuyện rất đơn giản, nhưng không khó nhìn ra giữa bọn họ cái loại cảm giác thân thuộc, vị Hỏa tiểu thư rốt cuộc là ai?

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Xã hội đen? Huấn luyện viên?

Edit: Julia

“Hỏa tiểu thư, tiểu thư làm việc ở đâu vậy?” Tuy có chút mạo muội, nhưng đối với vị bạn gái của con trai, Tinh Không Tư Dư rất muốn biết cô gái mang khí thế bá đạo này có thân phận bí ẩn gì.

Nhìn Tinh Không Tư Dư bằng con mắt quái dị, Hỏa Viêm suy nghĩ xem có nên kích thích vị lão nhân gia phong độ thân sĩ ngời ngời này không.

“A, xin chào huấn luyện viên!” Ngay lúc Hỏa Viêm nghĩ xem nên trả lời thế nào, thì từ phía sau có tiếng nói kính cẩn chào hỏi.

Mọi người lập tức nhìn nơi phát ra tiếng nói, là một người đàn ông mặc quân phục, khuôn mặt cương trực công chính, hình như là quân nhân, mà loại hình quân nhân này mang cho người ta cảm giác sát khí nhân nhạ bao quanh, đây tuyệt không giống khí thế của người bình thường.

Hỏa Viêm nhíu mày, cô không biết cái tên mới chào hỏi bằng quân lễ này, nhưng cô đoán đây hẳn là một trong những “học sinh” của cô đi, nói cách khác nam nhân này là một trong những bao cát bị cô đánh qua – bộ đội đặc chủng.

Nhắc tay, Hỏa Viêm cũng nhẹ nhàng kính một cái quân lễ, tuy rằng mặc một thân lễ phục dạ hội làm cho người ta cảm giác có chút quái dị, nhưng theo quân lễ này, Hỏa Viêm phóng ra khí chất hùng mãnh của một quân nhân, mọi người kinh ngạc!

“Huấn luyện viên, tôi là Trương Hành, là bộ đội của sư đoàn T210.” Tựa hồ đoán được ý của Hỏa Viêm, người nọ tự động báo cáo tên họ

Hỏa Viêm mang biểu cảm quả nhiên là thế, nhàn nhạt gật gật đầu, đây đúng là bộ đội đặc chủng.

“Huấn luyện viên, tôi không quấy rầy ngài nữa.” Ở bữa tiệc sinh nhật của Long tướng quân, nhìn thấy huấn luyện viên mà bộ tư lệnh đặc biệt mời tới, Trương Hành chẳng kinh ngạc cho lắm, nhưng khi nhìn thấy cô mặc lễ phục mới ngạc nhiên.

Tuy rằng là nữ nhân, nhưng là ở trong quân đội, huấn luyện viên Hỏa Viêm luôn mặc bộ quân trang bó sát, nắm đầm tung ra khiến toàn bộ mọi người trong quân đều run sợ nhưng lại kính trọng, đây là nguyên nhân anh đi chào hỏi.

Trong quân đội, Hỏa Viêm là mục tiêu, là thần tượng của quân lính, đối với công phu của Hỏa Viêm không ai nói không phục.

“Àn.” Hỏa Viêm đáp lời, hơi cười cười, có đồ đệ là quân nhân, cô cũng rất thích.

Sau đó, Trương Hành lại đáp quân lễ, xoay người hòa vào đám người, khiến ba người Tinh Không giật mắt nhìn.

“Huấn luyện viên?” Tinh Không Tư Dư nghi hoặc hỏi.

Nếu ông đoán không sai, người hỏi này là quân nhân, mà huấn luyện viên của quân nhân lại có năng lực gì?

“Bá phụ, ngài biết Hỏa bang không?” Hỏa Viêm không có trả lời câu hỏi của nhà Tinh Không, mà hỏi vấn đề khác.

Lúc này, trong mắt Hỏa Viêm có nhàn nhạt hứng thú.

Tinh Không Văn Dương nhìn Hỏa Viêm, đôi mắt đáng yêu tròn xoe, sau đó cúi đầu không nói, tuy rằng lúc này đối tượng mà Hỏa Viêm là cha mẹ mình, nhưng anh biết cô có chừng mực, hơn nữa với thân phận Hỏa bang chủ của cô, anh cũng không muốn giấu, chỉ là hình như cô còn giấu anh chuyện gì khác.

“Xã hội đen!” Tinh Không Tư Dư đối với Hỏa bang cũng không hiểu biết, nhưng mặc kệ là người hay giới thượng lưu không ai mà không biết tới Hỏa bang.

Chẳng lẽ cô gái này là người Hỏa bang?

Tuy rằng thế lực Hỏa bang tương đối cường đại, nhưng cũng không phải là người chính đạo. .... Đợi chút! Cô họ Hỏa? Hỏa bang lão đại không phải cũng là họ Hỏa sao?

Chẳng lẽ cô với Hỏa bang chủ có quan hệ thân thích gì?

“Rất vui khi bác biết tới sự tồn tại của Hỏa bang, vừa nãy bác cũng hỏi cháu làm nghề gì, hiện tại cháu có thể nói cho bác biết, cháu là người Hỏa bang, cũng xem như là xã hội đen đi” Ngữ khí của Hỏa Viêm tuy không chế nhạo, nhưng cũng không lễ phép cho lắm, chỉ là Hỏa Viêm cũng không có ác ý, cô là không thích người khác xem thường xã hội đen thôi.

Tung hoành hắc đạo là lý tưởng ngay từ nhỏ của cô, cô luôn thích cuộc sống tự do, đánh nhau, uống rượu, đi chơi này, tuy nó dơ bẩn trong mắt người khác nhưng lại sạch sẽ trong mắt cô.

Kỳ thực, cuộc sống của cô rất đơn giản, đơn giản tới mức không cần suy nghĩ nhiều.

Hỏa Viêm tin tưởng, bạo lực có thể giải quyết hết thảy vấn đề.

“Cô và Hỏa bang chủ có quan hệ gì?” Tinh Không Tư Dư hỏi.

Cái cô gái này có khí thế kiêu ngạo bất tuân, mặc kệ cô là ai, thân phận gì, cũng không thích hợp với đứa con trai đơn thuần nhà ông.

Lúc này, Tinh Không Tư Dư có chút lo lắng, mà đứng cạnh ông Mai Thanh Uyển cũng là hơi nhíu mày nhìn Hỏa Viêm.

“Cháu và cô ấy rất quen thuộc.” Căn bản chính là một người, chỉ là không nói hết câu sau, cô không muốn làm ảnh hưởng đến phán đoán của ông.

Hỏa Viêm không thích dùng não, nhưng cũng không nói lên là cô không hiểu, ngược lại khả năng quan sát của cô rất nhạy, cho nên Tinh Không Tư Dư lo lắng, cô đều thấy hết.

Nhíu mày, khoe miệng Hỏa Viêm hơi hơi nhếch lên, cô không thích phiền toái, nhưng cô thích trò khiêu chiến.

“Hỏa tiểu thư, cô cũng biết, Văn Dương có chút đơn thuần, có lẽ không thích hợp với cuộc sống của cô.” Mai Thanh Uyển nói thẳng vào trọng tâm, ngữ khí như là già mải che chở già con, đây chính là bản tính của phụ nữ.

“Tinh Không phu nhân, cháu và Văn Dương ở chung thắp, nhưng đâu có thấy anh ấy không thích hợp đâu.” Hỏa Viêm phản kích, vốn có thể không có trận chiến này, nhưng đây là người nhà người yêu, Hỏa Viêm thấy nên có sự hiểu biết lẫn nhau.

“Một tháng cũng đâu có dài, Hỏa tiểu thư, cô nên suy nghĩ cho kỹ.” Mai Thanh Uyển không phải không thích Hỏa Viêm, nhưng suy nghĩ cũng giống Tinh Không Tư Dư, bà cho rằng cô và Văn Dương không thích hợp.

“Tình Không phụ nhân, xinyên tâm, cho dù Văn Dương không hợp tâm ý củacháu, nhưng chỉ cần cháu nghĩ, cháu sẽ khiến anh ấy thay đổi theo tâm ý của cháu.”

Nở nụ cười kiêu ngạo, Hỏa Viêm khiêu khích nhìnVăn Dương luôn an tĩnh đứng ở một bên.

Tình Không Tư Dư cùng Mai Thanh Uyển nghe thế ty kinh ngạc nhưng không nói gì, chỉ nhìnTình Không Văn Dương, mà Tình Không Văn Dương nở nụ cười đáng yêu, sau đó nắm lấy tay Hỏa Viêm, như dung túng.

Lúc này thoát nhìn Tình Không Văn Dương như một người đàn ông thành thực, mà Hỏa Viêm dùng tay bị nắm, nhéoTình Không Văn Dương mộtcái, anh liền nở nụ cười.

“Cha mẹ, con sẽ không rời bỏHỏa Viêm, trừ phi cô ấy không cần con, hơn nữa con đãquen với cuộc sống của cô ấy, không, phải nói, cuộc sống của Viêm hai người không hiểu, nhưng con lại rất chờ mong ..... Viêm, anh rất muốn ở bên em” Nghiêm túc nhinch mẹ, Tình Không Văn Dương nói ra lời trong lòng, sau đóthâm tình nhìn Hỏa Viêm.

Tình Không Tư Dư vàMai Thanh Uyển vừakinh ngạc vừalo lắng, mà ánh mắt Hỏa Viêm ngày càng sáng, khóe miệng nhếch cao lên, sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, kéo đầu Tình Không Văn Dươngxuống, hung hăng hôn lên môi anh.

Mọi người xung quanh nhìn động tác lớn mật của cô,có coi nhẹ, có khinh thường, có kinh ngạc, còn cóâm mộ.....

Người có cuộc sống tùy ý, luôn được người khácâm mộ,bởi vì, cuộc sống của họ không được tự do...

Tình Không Văn Dương bị hôn, đầu tiên là có chút xấu hổ, nhưng rất nhanh, anh liền đắm mình trong nụ hôn của nhiệt tình của Hỏa Viêm, tay anh giữ chặtđầu cô.

Đối với Hỏa Viêm, anh còn muốn nhiều hơn, càng nhiều.....

“Này, cậu thật sự đến dự tiệc hay là đến quây thế hả?” một giọng nói hồn hậu vang bên taiHỏa Viêm cùng Tình Không Văn Dương, đánh gãy nhiệt tình cả hai người không coi ai ra gì này.

“Cậu không biết làm phiền người khác hôn nhau là sẽ bị báo ứng à?” Buông Tình Không Văn Dương ra, Hỏa Viêm dùng giọng nói có chút khàn khàn lại gọi cảm.

“Vậy tớ có nên đưa giường của mình cho cậu dùng không?” Long Tư Nghị nhìn Tình Không Văn Dương từ trên xuống dưới, trong ánh mắt mang theo sự hiếu kì khác với bề ngoài trầm ổn cả mình.

“Cậu dám nói nữa xem, xem tớ có đánh cậu không!” Hỏa Viêm bị Long Tư Nghị dùng giọng nói không lạnh không nóngchê nhạo, tuy ảo não nhưng lập tức huy nắm đấm lên.

Ở trước mặt bằng hữu, Hỏa Viêm mới lộ bản tính chân thực ra

“Ha ha.....” Long Tư Nghị cười khê, nhưng bị tình khúc phát trong bữa tiệc chèn mất

Yến hội tiến vào cao trào, tất cả đèn đều tắt hết,ánh đèn duy nhất đều chiếu vào Long Chính Hành mặc quân phục....

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuận Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Lo lắng tự do của Hỏa Viêm

Edit: Julia

“Rất vui, khi các vị bận thể này lại dành chút thời gian đến tham dự tiệc sinh nhật của tôi, hy vọng mọi người đều vui về.....”Giọng Long Chính Hành hùng hậu mang theo âm hưởng xuyên qua hết từng góc ngách.

Sau đoạn cảm ơn ngắn gọn, khúc nhạc du dương vang lên, vũ khúc bắt đầu, yến tiệc mở màn.

Từng đôi nam nữ nắm tay nhau đi về phía sàn nhảy, Tình Không Văn Dương nhìn cha mẹ như có điều muốn nói với mình, lại nhìn Hỏa Viêm hùng hực chiến khí, có chút muốn bước về phía sàn nhảy.

Anh muốn cùng Hỏa Viêm khiêu vũ, nhưng cha mẹ không có ý muốn thả người.

“Anh muốn khiêu vũ?” Hóa Viêm nhìn sâu vào mắt Tinh Không Văn Dương mà hỏi

Tinh Không Văn Dương gật gật đầu, ánh mắt liếc về phía Tinh Không Tư Dư cùng Mai Thanh Uyển.

“Vậy chúng ta đi khiêu vũ, Tinh Không tiên sinh, Tinh Không phu nhân, xin cứ tự nhiên đi.” Nhìn thấy động tác của Tinh Không Văn Dương, Hóa Viêm nhìn sang Tinh Không Tư Dư cùng Mai Thanh Uyển nhẹ nhàng gật đầu một cái, sau đó kéo anh đi đến sàn nhảy, khiến vợ chồng Tinh Không không kịp lên tiếng.

Tinh Không Văn Dương có chút ngượng ngùng hoảng nhìn cha mẹ, nhưng vẫn đi theo Hóa Viêm vào sàn nhảy.

Mặc dù Tinh Không Văn Dương có khuôn mặt đáng yêu khiến người ta không phân rõ được tuổi tác, nhưng đáng người là của một người nam nhân thành thực, 1m8 rất xứng với Hóa Viêm cao 1m7.

Hai người đứng chung một chỗ, nhất thời hấp dẫn ánh mắt mọi người

Tiết tấu vũ khúc có chút chậm, mới nhảy vài bước, Hóa Viêm không chút kiên nhẫn nhún nhảy lại, đương nhiên Tinh không Văn Dương luôn chú ý đến cô cũng cảm nhận được.

“Viêm, em không thích khiêu vũ đúng không?” Ngữ khí Tinh Không Văn Dương có chút bất đắc dĩ, anh nên sớm biết đối với loại nhảy có tiết tấu chậm thế này cô sẽ không thích.

“..... Anh đợi chút.” Hóa Viêm tựa hồ nghĩ tới cái gì, sau đó kéo Tinh Không Văn Dương ra khỏi sàn nhảy, đi tới trước mặt dàn nhạc.

Yến tiệc này Long Chính Hành mời dàn nhạc đến đệm nhạc cho mọi người mà.

Dàn dàn nhạc kia xong, Hóa Viêm lại lôi kéo Tinh Không Văn Dương về lại sàn nhảy, sau đó cứ đứng như vậy, giống như đang chờ đợi cái gì.

Mà Tinh Không Văn Dương đứng đối diện với cô không nhận được cười bất đắc dĩ.

“Viêm, em thật ác nha, bộ em không sợ mấy nhạc công này sẽ chạy đến cáo trạng với Long tiên sinh à?” Vừa nãy nhìn thấy Hóa Viêm giờ nắm dầm lên uy hiếp nhạc công phải nghe lời cô, Văn Dương chỉ biết lắc đầu theo thói quen từ ngày quen biết cô, anh cũng quen chuyện cô hay dùng nắm dầm để giải quyết mọi vấn đề rồi.

“Anh sợ sao?” Hóa Viêm không đáp mà hỏi lại, khiêu khích nhìn Tinh Không Văn Dương.

Tinh Không Văn Dương nhìn đôi mắt sáng ngời của cô, nở nụ cười nhân nhật, có một cô gái vô pháp vô thiên như vậy ở bên cạnh, anh hẳn là phải sợ, hưng không biết tại sao, trong lòng anh lại tràn ngập cảm giác ấm áp..... Có lẽ đây là duyên phận, đây là yêu đi.

“Không sợ!” Tinh Không Văn Dương nói, bộ dạng nghiêm túc không giống như nói đùa, mà là câu khẳng định cả đời.

Hóa Viêm cười, cười cuồng ngạo, nhìn rất đẹp mắt.

Mà lúc này, thư hoãn âm nhạc dừng lại, sau đó, khi mọi người còn đang khó hiểu thì tiếng nhạc Rock and Roll vang vọng toàn bộ đại sảnh.

“Đây là làm sao vậy?”

“Làm sao lại phát ra thể loại nhạc này?”

“A.....”

Mọi người xung quanh bắt đầu nghị luận ồn ào, mà Hóa Viêm và Tinh Không Văn Dương đứng ở giữa sàn nhảy chỉ mỉm cười, sau đó thân thể hai người hoạt động theo tiếng nhạc, động tác càng lúc càng nhanh.

Mà ánh mắt mọi người đều bị hấp dẫn bởi hai dáng người kia.....

Vợ chồng Tinh Không kinh ngạc nhìn hai người, Long Chính Hành bất đắc dĩ lắc đầu, Long Tư Nghị và đám bạn thì đứng ở một góc khác nhìn tới mà khinh thường, nhìn hai người đang nhảy nhót kia, rõ là có bạn trai vậy mà còn đến hội độc thân nữa chứ....

Một bài xong, hai người đứng ở giữa sàn nhảy, một bài này chỉ có hai người họ nhảy mà thôi.

“Em dẫn anh đi chơi?” Tuy rằng là hỏi, nhưng ngữ khí của Hóa Viêm bá đạo cực kì, không cho phép từ chối.

Vừa nãy nhảy có một bài không chỉ làm cho cô vui vẻ, ngược lại còn kích thích thú nhảy nhót của mình, nhớ ngày xưa cô là nữ hoàng dance, ngay cả khi nhảy hơn hai mươi bài cũng không có động tác nào lặp lại.....

Tuổi trẻ hết sức lông bông a.....

Còn Tinh Không Văn Dương, anh nhảy được là học từ Hóa Viêm, tuy nhìn có vẻ ngốc nhưng anh rất thông minh, hơn nữa cô bạn gái này tuy có chút bạo

lực thật nhưng tuyệt đối là sự phụ gò nhất.

“Hào!” Hòa Viêm như ngọn lửa tự do, bạn trai của cô cũng phải làm cho cô có cảm giác vô câu vô thức thì ngọn lửa này mới bùng cháy mạnh được.

Sau đó, dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, Hòa Viêm nắm tay Tinh Không Văn Dương rời khỏi yến hội, để lại cho mọi người những cái nhìn tò mò cùng đánh giá

.....

Lái xe với tốc độ nhanh chẳng mấy chốc trên con đường yên tĩnh chỉ còn lại tàn ảnh.

Một đêm điên cuồng, sáng sớm hôm sau, Tinh Không Văn Dương về tới Tinh Không gia, sau đó kinh ngạc phát hiện cha mẹ đang ngồi ở đại sảnh.

“Văn Dương, con thật sự muốn ở cùng Hòa tiểu thư?” Mai Thanh Uyển nhìn con trai mới về nhà, câu nói đầu tiên chính là vấn đề bà suy nghĩ suốt cả đêm.

“Vâng!” Không có chút do dự, Tinh Không Văn Dương gật đầu, giống như đứa con ngoan trả lời câu hỏi của mẹ.

Chỉ là đáp án không làm cho người ta hài lòng tí nào.

Từ trước tới nay, Mai Thanh Uyển đều cho rằng con dâu là một cô gái nhỏ đáng yêu, hoặc là một cô gái ôn nhu hiền thực, nhưng không tài nào nghĩ đến con trai sẽ thích mẫu con gái như vậy.

Không phải nói Hòa Viêm không tốt, Mai Thanh Uyển biết cô gái này trong mắt của cánh đàn ông, tuyệt đối là một nữ nhân hấp dẫn, có điều, cô gái này sao thích hợp với con trai mình được.

Tính cách hai người khác nhau lớn như vậy mà, Mai Thanh Uyển không chấp nhận ngay được vì tương lai hai người khiến cho bà lo ngại.

Suy nghĩ một đêm, mặc kệ Mai Thanh Uyển hay là Tinh Không Tư Dư, thì chuyện của Hòa Viêm cùng Tinh Không Văn Dương đều khiến họ lo lắng.

“Văn Dương, con phải suy nghĩ cho thật kỹ, con cũng biết là Hòa tiểu thư không phải là lựa chọn tốt cho con mà.” Tinh Không Tư Dư cố gắng dùng ngữ khí bình tĩnh nói với con, ông không muốn kích thích con trai mình.

“Cha, con cũng cảm giác được hai chúng con không thích hợp, nhưng cha đâu phải là con, không phải sao?” Ở cùng Hòa Viêm lâu như vậy, Văn Dương dường như có tính phản nghịch rồi.

Tinh Không Tư Dư chỉ nhủ mày, đối với câu hỏi của Tinh Không Văn Dương, ông không nói gì.

“Văn Dương, con tính kết hôn với Hòa tiểu thư?” Mai Thanh Uyển cau mày hỏi.

“Con cũng nghĩ tới, nhưng không biết ý Viêm thế nào.” Nhắc đến chuyện này Tinh Không Văn Dương cũng có chút thất vọng, anh cam giác được Hòa Viêm sẽ không dễ dàng đồng ý gả cho anh.

“Vậy con cũng biết gia quy Tinh Không gia” Mai Thanh Uyển nói tiếp.

Văn Dương gật gù đầu, gia quy Tinh Không gia không cho phép ly hôn, chỉ cần là người Tinh Không gia cả đời cũng chỉ có thể kết hôn một lần, hơn nữa, cho dù đối phương yêu cầu ly hôn, người Tinh Không gia sau khi ly hôn cũng không được phép tái giá.

Cho nên, mỗi một người Tinh Không gia nhân chỉ kết hôn với người mình yêu, sẽ không lấy hôn nhân làm trò chơi.

Nhưng cũng vì gia quy này, mà hôn nhân của người Tinh Không gia giống như trò đánh bạc, đồ thắng, anh sẽ có một tình yêu thiên trường địa cửu. Thua cuộc, anh sẽ mất đi bạn đời duy nhất của mình, cuối đời cũng không có người bầu bạn.

“Văn Dương, nếu con đã biết thì nên liệu sự mà làm cho tốt, hơn nữa, mẹ và cha không đồng ý cho hai đứa ở cùng nhau, con hãy suy nghĩ lại đi.” Mai Thanh Uyển nói ra ý kiến của mình, hy vọng Tinh Không Văn Dương không vì nhất thời xúc động mà hủy đi cuộc đời mình.

“..... Con biết, con sẽ suy nghĩ nghiêm túc.” Nghiêm túc nhìn thoáng qua cha mẹ, Tinh Không Văn Dương nói thì nói như thế nhưng trong lòng lại nghĩ, anh thật sự nên nghĩ xem làm sao cho Hòa Viêm gả cho anh.

Có vài lúc nam nhân cũng không quá ngốc, nếu không sẽ không cưới được vợ.

“..... Vậy con đi nghỉ ngơi đi.” Mai Thanh Uyển nghe lời Tinh Không Văn Dương nói, có chút an ủi, lại thấy con có vẻ mệt mỏi, rốt cuộc không hỏi nữa, mà đau lòng khuyên con đi nghỉ.

“Àn, vậy con đi về phòng nghỉ ngơi.” Văn Dương được đặc xá, mỉm cười về phòng mình.

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 20: Hẹn gặp

“Alo, tôi là Hóa Viêm, ai gọi vậy?” Hóa Viêm thấy dây số lạ, ngữ khí không kiên nhẫn tí nào lại mang theo nghi hoặc hỏi.

“..... Là Hóa tiểu thư sao? Tôi là Mai Thanh Uyển, mẹ Tinh Không Văn Dương.” Trầm mặc một lát, Mai Thanh Uyển có chút xấu hổ.

“Có việc không?” Hóa Viêm nhủ mảy, bởi vì trực giác mách bảo cô, có chuyện phiền toái tìm đến, không thể dùng nắm đấm để giải quyết được.

“Tôi muốn hẹn gặp cô, tôi nghĩ chúng ta nên gặp nhau nói chuyện tốt hơn, không biết lúc nào cô rảnh đây?” Mai Thanh Uyển nghe Hóa Viêm trực tiếp hỏi, cũng không lãng phí thời gian nói ra mục đích của mình.

“Ba giờ chiều, gặp nhau ở cỏ mạc Babylon.” Hóa Viêm nói xong liền cúp máy, bởi vì đứng trước mặt cô là một đội lính bộ đội đặc chủng xếp hàng chỉnh tề.

Mà Mai Thanh Uyển bị ngắt máy cái rụp chỉ nhủ mảy, Hóa Viêm vô lễ, điều này làm bà càng thêm xác định Hóa Viêm cùng Văn Dương không thích hợp.

.....

Buổi chiều, Hóa Viêm mặc bộ đồ bó sát xuất hiện tại cỏ mạc Babylon.

Cỏ mạc Babylon là một quán cafe sang trọng, chính vì chi phí quá cao, nên trở thành nơi mà tầng lớp thượng lưu yêu thích.

Hóa Viêm vừa bước vào đã nhìn thấy Mai Thanh Uyển đang ngồi chờ đợi, nên hướng đến chỗ bà bước qua.

Trực tiếp ngồi đối diện Mai Thanh Uyển, Hóa Viêm không nói một câu chỉ nhìn Mai Thanh Uyển.

“Hóa tiểu thư, cô không biết thái độ của cô đối với trường bối là rất tệ sao?” Có lẽ là không thể nhìn được nữa, Mai Thanh Uyển bày ra thân phận trường bối.

Nhủ mảy, Hóa Viêm hơi mỉm cười.

“Tinh Không phu nhân, nếu ngài không phải là mẹ Văn Dương, tôi có thể cam đoan ngay cả mặt tôi còn không thấy, huống chi là ngồi nói chuyện với nhau như thế này.”

“Cô quá mức cuồng ngạo!”

“Những người quen biết tôi đều biết đây là bản tính thật sự của tôi, mà đối với người không chấp nhận được tính này của tôi, thì tôi cần gì phải che giấu” Không phải không tôn kính bà, mà là bà không thật lòng thông cảm, khiến cho Hóa Viêm biết, bà không chấp nhận cô.

Người không tôn trọng người khác thì cũng không được người khác tôn trọng.

“..... Hóa tiểu thư, tôi không nói nhiều nữa, tôi hy vọng cô có thể rời xa Văn Dương, hai người không thể nào với nhau được!” Mai Thanh Uyển có chút nan kham, bà luôn là một người tao nhã, ôn nhu mà hiền lành, đối với cô gái cuồng ngạo như Hóa Viêm thật không thể thích nổi, cho nên bà mới một mình hẹn cô ra gặp mặt.

“Không có khả năng!” Hóa Viêm cười khinh thường, kiên định học ra ba chữ.

Nam nhân kia, gương mặt đáng yêu đã khắc sâu vào lòng Hóa Viêm, cô thích anh nhìn cô mỉm cười, thích đôi mắt sáng ngời đơn thuần, thích cách nói chuyện mang theo sự quan tâm, thích lúc anh bị cô đánh liền bày vẻ mặt đáng thương vô tội ..... Tóm lại một câu, nam nhân kia, mặc kệ cái gì đi nữa cô sẽ không buông tha.

“Hóa tiểu thư, rốt cuộc vì cái gì mà cô muốn ở cùng Văn Dương? Cô có yêu cầu gì, chúng ta có thể nói chuyện.” Trong cảnh cầu huyết trong phim tình cảm trên TV t lại một lần nữa trình diễn, Hóa Viêm xem thường.

“Tha thứ cho sự vô lễ của tôi, tôi không muốn nói chuyện này với phu nhân, cáo từ, sau này tốt nhất không gặp nhau, có điều lúc tôi với Văn Dương kết hôn, hy vọng phu nhân và Tinh Không tiên sinh đến dự.” Hóa Viêm đứng lên, sau đó trước sự kinh ngạc của Mai Thanh Uyển bước ra quán cà phê.

.....

Trong xe.

“Nam nhân, anh đang ở đâu?” Hòa Viêm gọi điện hỏi Tinh Không Văn Dương.

“Viêm, anh đang ở cô nhi viện, hôm nay có một hoạt động từ thiện cần anh tham gia.” N Hòa Viêm nghe giọng anh nhẹ nhàng, hiển nhiên lúc này Tinh Không Văn Dương vừa cầm điện thoại vừa chơi đùa cùng nhóm tiểu băng hữu.

“Cô nhi viện nào?” Đối với công việc của Tinh Không Văn Dương, Hòa Viêm cũng biết, hơn nữa cô quy nạp thành hai chữ..... Nhàm chán.

“Từ Tâm Viện, Viêm, em tìm anh có việc à? Anh sắp xong việc rồi”

“..... Chờ em!” Hòa Viêm nghĩ nghĩ, nói ra hai chữ sau đó tắt điện thoại.

Chân đạp chân ga, xe lao nhanh rời đi.

“Anh ơi, anh kể chuyện cho tui em nghe được không?” Một cô bé thoát nhìn bảy, tám tuổi, hồn nhiên ngây thơ, ngồi bên cạnh Tinh Không Văn Dương.

“Được.” Tinh Không Văn Dương cười cười, cầm lấy một quyển truyện, Viêm kêu anh chờ ở đây, vậy ngồi kể chuyện cho đám trẻ nghe cũng tốt.

“Ngày xưa ngày xưa, có một công chúa, nàng bị phù thủy hạ chú thuật, hôn mê bất tỉnh, sau đó còn có một vương tử cười.....” Tinh Không Văn Dương rất có kiên nhẫn đọc chậm chậm, ngẫu nhiên còn mang chút âm điệu, mấy đứa trẻ xung quanh đều bị anh hấp dẫn.

Lúc Hòa Viêm đến đã nhìn thấy cảnh này, một nam nhân đang yêu như nam hài, bị đám trẻ vây xung quanh, nói nói cười cười, rất ấm áp.

Hòa Viêm bước tới, đứng phía sau Tinh Không Văn Dương, hiếm khi có kiên nhẫn nghe Văn Dương kể chuyện.

“..... Sau đó, vương tử hôn lên môi công chúa, công chúa liền tỉnh dậy.....”

“Anh ơi, vậy vương tử cùng công chúa sẽ ở cùng nhau sao?” Tiểu cô nương mang theo chút mơ mộng khát khao hỏi Tinh Không Văn Dương.

“Đương nhiên, công chúa và vương tử nhất định sẽ vui vẻ sống hạnh phúc với.....”

“Mối không phải, công chúa cuối cùng coi trọng ác long, đem vương tử quăng đi, cho nên, vương tử cùng công chúa không có ở cùng nhau.” Tinh Không Văn Dương còn chưa nói xong đã bị Hòa Viêm đánh gãy, Hòa Viêm ác thanh ác khí hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Tinh Không Văn Dương bất đắc dĩ mang theo nụ cười ôn nhu, những tiểu băng hữu còn lại kinh ngạc trừng mắt thật lớn.

“Dì, sao dì lại nói vậy!”

Ông một tiếng, cô bé thành công khoi lên con giận của Hòa Viêm, thế nhưng gọi nam nhân kia là anh còn cô là dì!

“Nhóc nói cái gì?” Hòa Viêm bước nhanh qua, nhắc con bé lên.

“A, a, dì, thả cháu xuống, dì hư, dì hư! Anh ơi, anh, anh ơi cứu em! Cứu em với!”

Cô bé bởi vì Hòa Viêm đột nhiên nhắc mình lên sợ tới mức kêu to, ở trong không trung giãy dụa.

“Viêm, em mau buông, nó chỉ là đứa nhỏ thôi.” Tinh Không Văn Dương đứng lên, có chút sốt ruột ngăn cản cháy Hòa Viêm, ại, tính tình Hòa Viêm vốn nóng nảy như thế.

“Con nít, nếu nó không phải là con nít, em đã đánh nó! Hừ, dám gọi em là dì, gọi anh là anh, em không giáo huấn một chút, em không là Hòa Viêm!” Hòa Viêm nhắc cô bé con đang quấy đạp, có chút không phục, đứa nhỏ này nếu không chọc cô thì cô đã không giáo huấn nó.

Tinh Không Văn Dương có chút không biết nói gì, đối với vấn đề này, anh cũng có chút xấu hổ, diện mạo mình thế nào anh cũng biết, nhưng anh không thể nào thay đổi được, anh đâu thể đi chỉnh dung.

“Viêm, đừng so đo.” Tinh Không Văn Dương xấu hổ khuyên.

“Không được!” Hòa Viêm như cũ tiếp tục trừng mắt với cô bé trong tay, mà cô bé này cũng không chịu phục trừng mắt với cô.

“Viêm, em tìm anh có việc gì không, chúng ta đi thôi, con bé còn nhỏ, em đừng tức giận.” Tinh Không Văn Dương tiếp tục khuyên bảo.

Mặc kệ Văn Dương khuyên bảo, Hòa Viêm nhìn cô bé con đang trừng mắt với mình, tà ác cười cười, huy huy nắm đấm!

“Gọi ta là chị, bằng không ta liền đánh nhóc!” Hòa Viêm uy hiếp, lại giống cho kẹp dũa cô bé.

“..... Không muốn, oa, anh ơi cứu em, dì hư khi dễ người ta.....” Cô bé oa một tiếng khóc to, hướng Tinh Không Văn Dương cầu cứu.

Tinh Không Văn Dương cũng bất đắc dĩ, lấy tính cách của Hòa Viêm sẽ không dễ buông tha.

“Hỏa Viêm, chúng ta đi thôi, đừng ở đây chậm trễ nữa?” Tinh Không Văn Dương tiến lên nắm tay Hỏa Viêm, khuyên nhủ.

Nhiều khi, Hỏa Viêm giống như một đứa nhỏ, tuy có chút tùy hứng, nhưng làm cho anh cảm thấy đáng yêu, giống như bây giờ, rõ ràng là Hỏa Viêm đang khi dễ đứa nhỏ, nhưng anh cảm thấy Hỏa Viêm như vậy mới đáng yêu, anh muốn ôm cô.....

“Không cần!” Hỏa Viêm bướng bỉnh trừng mắt nhìn đứa nhỏ đang kêu dì, kêu Văn Dương là anh.

“Ài!” Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Văn Dương bước đến, ôm lấy Hỏa Viêm, sau đó dưới sự kinh ngạc của Hỏa Viêm, hôn cô, thừa dịp cô không chú ý, đoạt lấy cô bé trong tay cô, đem đặt xuống đất.

“Chúng ta đi thôi.” Tinh Không Văn Dương xấu hổ mỉm cười, anh rất sợ Hỏa Viêm tức giận.

Hỏa Viêm quái dị nhìn thoáng qua Văn Dương, sau đó lại trừng mắt với cô bé kia!

“Lần sau nhóc còn gọi ta là dì, ta sẽ đánh nhóc!” Nói xong, Hỏa Viêm liền kéo Văn Dương đi, nhưng lại bị câu nói của cô bé ngăn lại...

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Em nguyện ý đánh anh cả đời không? [Hoàn]

Edit: Julia

“Anh, anh đừng đi có được không?” Cô bé chạy đến kéo tay Tinh Không Văn Dương, thân thể cố cách xa Hỏa Viêm chút.

“Ha ha, anh sẽ đến thăm các em, lần sau anh sẽ kể chuyện tiếp cho các em được không?” Văn Dương xoa đầu cô bé, kiên nhẫn dụ dỗ, Văn Dương rất thích đứa nhỏ.

“Anh ơi..... Dì này là bạn gái anh sao?” Cô bé nghĩ nghĩ, dùng giọng nói rất nhỏ để hỏi, nhưng Hỏa Viêm đứng bên cạnh Tinh Không Văn Dương lại nghe được rất rõ ràng.

Văn Dương mất mạng theo nhu tình nhìn Hỏa Viêm đang bốc hỏa, khề gật đầu.

“Anh ơi, không cần đi ấy được không, đi ấy hung dữ lắm anh chờ em lớn lên, em làm bạn gái anh nha, em rất ôn nhu, anh ơi có được không?” Đứa nhỏ hồn nhiên hỏi.

Văn Dương kinh ngạc, sau đó cười mỉm, đồng ngôn vô kỵ, vô kỵ à.

Mà Hỏa Viêm thuận tay nhắc bổng cô bé lên lần nữa, mắt to trừng mắt nhỏ.

“Nhóc muốn đoạt nam nhân của ta!”

“A, anh ơi, anh ơi, cứu em!” Bị sự hung ác của Hỏa Viêm dọa cô bé liền cầu cứu Tinh Không Văn Dương.

“Viêm, đừng để ý, chúng ta đi thôi.” Lần này Tinh Không Văn Dương không chỉ nói, mà còn ôm Hỏa Viêm, đem cô bá đặt xuống, sau đó kéo cô ra ngoài.

Hỏa Viêm vốn không muốn, chợt có ý tưởng lóe lên, hai mắt Hỏa Viêm sáng lên nhìn cô bé, dẫn Tinh Không Văn Dương về xe mình, đổi thành Tinh Không Văn Dương có chút kinh ngạc, nhưng chỉ cần Hỏa Viêm không tìm cô bé gây phiền toái là tốt rồi, cho nên, Tinh Không Văn Dương mặc cho Hỏa Viêm lôi kéo.

Trong xe

Hỏa Viêm một quyền đánh vào bụng Tinh Không Văn Dương, Tinh Không Văn Dương ôm bụng thống khổ vô cùng, hơn nữa bởi vì quá đau đớn, khóe mắt đã có chút nước mắt.

Thực sự rất đau, cho dù không phải lần đầu tiên cảm thụ loại đau đớn này, nhưng mỗi lần Tinh Không Văn Dương đều sẽ cảm thấy có chút hít thở không thông, hơn nữa thân thể theo bản năng phản ứng.

Nhưng là, cho dù là vậy, Tinh Không Văn Dương vẫn yếu cô gái hung bạo này chết đi được, anh nghĩ, đây là loại suy nghĩ mâu thuẫn, vừa sợ hãi nhưng cũng yêu thích, đau đớn dần biến thành loại ngọt ngào như mật.

Giống như là lửa, cho dù bị phỏng nhưng vẫn ấm áp.....

“Nam nhân, lần sau mà còn như vậy nữa, tôi chính dung luôn cho anh đấy!” Hòa Viêm hung tợn cảnh cáo.

“.....” Không nói gì, Tinh Không Văn Dương vẫn ôm bụng như cũ, trong lòng tràn đầy ủy khuất, lớn lên với bộ dạng thế này đâu phải là anh muốn đâu!

“Uy, Từ Nhiên, cậu ở đâu?” Nhìn thoáng qua Tinh Không Văn Dương, Hòa Viêm cầm điện thoại.

“Hòa Viêm? Hôm nay trời đổ mưa hay sao mà cậu gọi cho tớ, có chuyện gì, tớ đang ở văn phòng.” Từ Đồ Từ Nhiên tuy kinh ngạc nhưng có dự cảm không tốt tí nào, bởi vì cô gái hung tàn này tìm cô nhất định là có chuyện nhờ giúp, hơn nữa nếu là Hòa Viêm, vậy phải giúp đỡ không công rồi

“Tốt lắm, 20 phút nữa tớ đến chỗ cậu.” Nói xong, Hòa Viêm không chờ bên kia trả lời đã tắt máy, đạp ga phóng đi.

.....

“Kết hôn?” Từ Đồ Từ Nhiên không thể tin được rống lớn.

“Kết hôn?” Tinh Không Văn Dương tròn to mắt nhìn Hòa Viêm không kiên nhẫn!

“Hai người làm sao vậy, chỉ là kết hôn thôi mà? Cậu mau đi chuẩn bị đi, còn anh, cái về mặt này là không muốn kết hôn với tôi?” Câu đầu tiên của Hòa Viêm là nói với Từ Đồ Từ Nhiên n, sau đó lại dùng vẻ mặt nguy hiểm nhìn Tinh Không Văn Dương.

Từ Đồ Từ Nhiên không để ý hình tượng, liếc mắt xem thường, sau đó ngồi ở một góc xem màn bức hôn kinh điển.

“Anh, anh không phải không muốn, chỉ là rất kinh ngạc, anh..... Chúng ta thực sự kết hôn sao?”

Kết hôn? Chuyện này đối với anh là chuyện thiên kinh đại nghĩa, anh đã suy nghĩ rất lâu, nhất là hôm nay khi nhìn thấy tụi nhỏ, anh lại nhớ đến Hòa Viêm, muốn cùng Hòa Viêm sánh bước, còn có cục cưng của họ..... Có điều, anh không ngờ được Hòa Viêm sẽ đồng ý kết hôn với anh, lại không ngờ sẽ nhanh như vậy!

“Vô nghĩa, đương nhiên là thật, em làm gì có thời gian để nói đùa, anh nói đi, là muốn hay không muốn!” Nhìn như là hỏi, nhưng cái vẻ mặt của Hòa Viêm dù không đồng ý cũng không được.

“..... Viêm, còn chưa cầu hôn, chúng ta làm vậy có vội vàng quá không?” Nghĩ nghĩ, Tinh Không Văn Dương hỏi một, trong suy nghĩ của anh, con gái thường thích có một màn cầu hôn lãng mạn, tuy rằng, Hòa Viêm tựa hồ không biết lãng mạn là cái gì.

“Anh muốn cầu hôn?” Nghe Tinh Không Văn Dương hỏi, Hòa Viêm thực tự nhiên hỏi lại, chẳng qu ý tứ trong lời nói hơi bất đồng, bởi vì lúc này thần sắc trên mặt Hòa Viêm kỳ quái vô cùng

Mà Tinh Không Văn Dương tuy rằng đối với câu hỏi lại của Hòa Viêm cảm thấy có chút quái dị, nhưng vẫn gật đầu.

“..... Vậy được rồi!” Nghĩ nghĩ, cuối cùng Hòa Viêm lộ ra vẻ mặt bi tráng, sau đó, cô hắng giọng nói với anh: “Nam nhân, anh có nguyện ý kết hôn không?”

“Ha ha ha.....” Từ Đồ Từ Nhiên không kiên nhẫn gì mà cười lớn, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng sẽ nhìn thấy cảnh tượng vi diệu thế này, coi như làm không công cũng đáng giá..

“Viêm a, không nghĩ tới cậu cũng có lúc ‘Tinh thú’ như thế!” Không sợ chết vẫn chế nhạo, Từ Đồ Từ Nhiên đem ha chữ tình thù nhấn thật mạnh..

Hòa Viêm rất tức giận, Tinh Không Văn Dương thì xấu hổ ngượng ngùng, nhưng trên mặt hơi đỏ

Thế nhưng lại bị một cô gái cầu hôn, Tinh Không Văn Dương thực sự có chút ngượng ngùng, nhất là còn có người khác ở đây.....

“Cậu muốn bị đánh đúng không?” Bị cười nhạo, Hòa Viêm giờ nắm đấm nhìn Từ Đồ Từ Nhiên.

Cô quên mất ở đây còn có một người không sợ thiên hạ đại loạn, chỉ là, chuyện cô cầu hôn thế nào cũng bị mọi người biết, hừ, biết thì biết, không phải chỉ giống nam nhân cầu hôn thôi sao, có chuyện gì to tát đâu, nhưng mà Văn Dương cũng thật là, trực tiếp kết hôn thì tốt rồi, làm gì phải phiền toái như vậy, còn muốn cô cầu hôn!

“Viêm a, nam nhân của cậu còn chờ cậu cầu hôn, giờ mà cậu đánh tớ, vậy hôm nay không cần phải kết hôn.” Từ Đồ Từ Nhiên lùi về phía sau một bước, tìm đường li cho mình, tuy rằng biết là không bị đánh, nhưng vạn nhất chọc giận Hòa Viêm cô chịu không nổi nha.

“©×××.” Hòa Viêm thấp giọng rửa, sau quay ại nhìn Tinh Không Văn Dương.

“Nam nhân, rốt cuộc anh có muốn kết hôn với em không!”

“.....” Không nói gì, Tinh Không Văn Dương nhìn Hòa Viêm, lại nhìn Từ Đồ Từ Nhiên đang xem kịch.

“Anh không nói xem như là đồng ý, tốt lắm, Từ đồ, bọn tớ đã quyết định muốn kết hôn, cậu mau đi làm thủ tục.” Hòa Viêm không muốn nói nhiều nữa,

cô cho rằng Văn Dương nguyện ý làm nên bảo Tư Đồ Từ Nhiên đi làm thủ tục.

Cô đã sớm nói kết hôn đúng là phiền toái àm, xem đi, còn phải làm một đồng thủ tục, hơn nữa nam nhân ra về không tình nguyện, giống như là cô buộc anh kết hôn!

Chờ trở về, cô phải giáo huấn anh mới được!

“Nữ bạo lực, cậu làm gì vậy, người ta còn chưa nói đồng ý hay không mà, là cậu đơn phương tình nguyện mà, ài, lòng người dễ đổi a, bây giờ toàn bức hôn, có điều, Vêm, từ khi nào mà cậu mất giá như vậy, tìm một nam hài đến kết hôn không nói còn bức hôn nữa chứ, làm bạn cậu đồng ý hỏi là luật sư, tư khuyên cậu một câu, kết hôn nên là hai bên tình nguyện mới tốt, bằng không tớ sợ ngày mai cậu chạy đến đây đòi ly hôn .....” Tư Đồ Từ Nhiên trêu đùa, rõ ràng là trêu đùa Hòa Viêm, chẳng qua cô còn chưa nói xong đã bị đánh gãy.

“Sẽ không! Tôi sẽ không ly hôn!” Tinh Không Văn Dương nghiêm túc nói, mới vừa rồi không hai anh muốn cùng Viêm sánh đôi với nhau, sao lại từ chối được.

Hơn nữa, mặc kệ là gia quy hay là do anh tình nguyện, anh sẽ không rời khỏi Hòa Viêm, nhưng Hòa Viêm cũng không biết, đối với Hòa Viêm, Tinh Không Văn Dương vẫn có chút không xác định.

Không nói nữa, Tư Đồ Từ Nhiên nhíu mày nhìn người đàn ông đang nghiêm túc này, ai, cổ nhân có phải từng nói, đây là bù trừ lẫn nhau không, một người đàn ông đơn thuần lại phối với cô gái hung tàn như Hòa Viêm.

“Tư Đồ Từ Nhiên, cậu cảm thấy xong rồi thì đi làm thủ tục đi.” Hòa Viêm nhìn mặt Tư Đồ Từ Nhiên là biết cô suy nghĩ cái quỷ gì rồi, cô gái này là vậy, không chọc người ta tức chết thì không yên.

“Ài!” Một tiếng thở dài khoa trương, Tư Đồ Từ Nhiên nhận mệnh làm nhân công miễn phí, chuyện kết hôn vốn chẳng phải là chuyện luật sư phải làm, nhưng ai bảo cô gái hung ác này à bạn tốt của mình, cho nên, cô phải làm công chứng viên, gọi vài cú điện thoại giúp bạn tốt..

.....

Đi ra khỏi văn phòng luật sư của Tư Đồ Từ Nhiên, Tinh Không Văn Dương luôn dùng ánh mắt cổ quái nhìn Hòa Viêm, mà sau khi Hòa Viêm lên xe nhìn không được hỏi.

“Anh nhìn em làm gì, muốn ăn đánh à?”

“..... Em nguyện ý gả cho anh sao?” Tuy rằng đã ký tên, nhưng Tinh Không Văn Dương có cảm giác không chân thật tí nào, giống con nít được kẹo mà nghĩ ngờ.

“Vô nghĩa, hôn thú cũng đã ký, anh cho là giả à, em không hỏi đâu mà đâu với anh.” Không có một chút thay đổi, Hòa Viêm vẫn là Hòa Viêm, chẳng qua chỉ biến thành một người phụ nữ đã kết hôn thôi, cũng có thể gọi là Tinh Không phu nhân.

“Viêm, vậy sau này, anh gọi em là bà xã được không.” Gan lớn hơn, Tinh Không Văn Dương kỳ vọng hỏi.

“..... Ngủ ngốc!” Sừng sốt một chút, Hòa Viêm cốc vào đầu Tinh Không Văn Dương, nhất thời, Tinh Không Văn Dương ôm đầu, mở mắt thật to, ừm khua nhìn cô.

“Anh.....” Văn Dương muốn nói cái gì, nhưng nhìn thấy mặt hung ác của Hòa Viêm đành thôi.

Thấy Văn Dương như vậy, ánh mắt Hòa Viêm dần nhu hòa.

Đáng yêu, không biết vì sao, thấy Văn Dương như thế, Hòa Viêm đã nghĩ đến hai chữ này, sau đó, khoảng cách giữa hai người kéo gần, một nụ hôn nồng nhiệt bắt đầu.

“Viêm.....” Giọng nói khàn khàn, ánh mắt Tinh Không Văn Dương thâm trầm rất nhiều.

Hòa Viêm không nói gì, mà dùng đôi mắt nóng rực nhìn Tinh Không Văn Dương, Tinh Không Văn Dương cúi đầu chậm rãi hôn lên cổ Hòa Viêm, tay nhẹ lần vào áo cô, nụ hôn dần trượt xuống, đến ngực trắng tuyết của cô, hai điểm màu son lộ ra giữa không khí, đặc biệt mê người.

“Nhiệt tình của tôi như ngọn lửa, thiêu đốt cả sa mạc.....” Tiếng chuông điện thoại vang lên, tay Hòa Viêm đang đặt trên lưng Tinh Không Văn Dương còn tay anh thì đặt bên hông cô, đầu chôn trước ngực.

“Shit!” Hòa Viêm mắng một câu, lấy điện thoại ra, nhìn thấy một dãy số quen thuộc.

“Mẹ nó, Phi Vũ, có việc gì thì nói, đừng có làm chậm việc của tớ.” Tiếng mắng mang theo hỏa bạo, nhưng nghe trong đó có ý vị gọi cảm vô cùng, đối phương cũng hiểu việc trong miệng cô là gì rồi.

“Thiên bang bắt nam nhân của tớ, tớ muốn bọn chúng không thấy được mặt trời ngày mai.” Bên kia điện thoại, giọng nói Mạnh Phi Vũ lạnh như băng, mà chính câu nói này dập tắt luôn lửa dục của Hòa Viêm.

Nếu nói Hỏa Viêm là lửa, như vậy Mạnh Phi Vũ khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo như băng!

“Shit,TND, Thiên bang, sớm không bắt, trễ không bắt lại nè ngay lúc này, tớ sớm không vừa mắt chúng rồi, nếu không phải vì giữa cân bằng trong hắc đạo, tớ đã sớm diệt hết, cậu chờ đi, tớ đến hang ổ bọn chúng, nam nhân của cậu đang ở đâu?Thuận tiện tớ cứu luôn.” Tính tình nóng nảy của Hỏa Viêm bộc phát, sau đó đẩy Tinh Không Văn Dương ra, bắt đầu sửa sang lại quần áo, đối với bằng hữu, cô tuyệt đối đủ nghĩa khí, vì bằng hữu xông pha không từ, chỉ cần đối phương là người cô nhận định!

“Không cần, nam nhân của tớ, tớ tự cứu!” Lạnh lùng nói một câu, Mạnh Phi Vũ tắt điện thoại, Hỏa Viêm hơi nhướn mày, tiếp theo gọi vài cuộc, nhìn sang Tinh Không Văn Dương đang ủy khuất.

“Đừng dùng ánh mắt này nhìn em!” Hỏa Viêm cảnh cáo, sau đó cảm giác nhiệt tình vừa rồi bị dập tắt, bùng lên lần nữa, còn có xu thế tăng cao.....

“Viêm, chúng ta tiếp tục được không?” ngữ khí có chút làm nũng, chẳng qua động tác lại mang theo chút bá đạo, Tinh Không Văn Dương sắp lại gần Hỏa Viêm,dùng thân thể nóng bừng nói cho Hỏa Viêm biết, anh khát vọng bao nhiêu.

“Nam nhân..... Anh học xấu, có điều, em thích!” Lần đầu tiên Hỏa Viêm nghiêm túc nói chuyện, nhưng có chút cung chiều nhìn Tinh Không Văn Dương, sau đó thân thể hai người sắp lại nhau, quần quít không ngừng.

Trong không gian nhỏ hẹp, vang lên hơi thở dốc.

Ngoa tào, Tinh Không Văn Dương xé rách quần áo cô, đem quần áo mới sửa lại biến thành mớ hỗn độn, da thịt tuyết trắng của Hỏa Viêm lần nữa bại lộ trong không khí, tản ra hương vị mê người.

Độ ẩm tăng cao, lúc Tinh Không Văn Dương nhìn thân thể Hỏa Viêm, nhận ra dục vọng của mình không khống chế được ngẩng đầu, đang chờ phát động.

“Viêm, anh muốn em.” Giọng Tinh Không Văn Dương khàn khà,tay bắt đầu thăm dò trên người Hỏa Viêm trêu chọc.

“Ấn.....” Hỏa Viêm rên rỉ, thân thể mềm mại bám sát vào người Tinh Không Văn Dương.

“Nhanh chút, ngốc nam nhân!” Giọng Hỏa Viêm quỵến rũ dị thường, chẳng qua còn có hương vị cuồng nhiệt

Được sự đồng ý, Tinh Không Văn Dương có chút vội vàng muốn tiến vào, nhưng mà ngay úc quan trọng thế này, điện thoại Tinh Không Văn Dương lại vang lên.

“Shit[Shit]!” Lần này là hai giọng đồng thanh!

Nháy mắt vô lực, Tinh Không Văn Dương ôm Hỏa Viêm mà hôn.

“Chờ anh một chút.” Giọng tuy ủy khuất, nhưng Tinh Không Văn Dương đứng dậy tiếp điện thoại, mà Hỏa Viêm nhúu mày nhìn Tinh Không Văn Dương

Hỏa Viêm ở trong lòng thề, lần sau lúc làm chuyện này, phải ném điện thoại ra xa.

“A lô, tôi là Tinh Không Văn Dương!”

“Thiếu gia, không tốt, lão gia và phu nhân bị bắt cóc, bọn cướp vừa mới gọi điện thoại, nói hải chuẩn bị một tỷ tiền mặt cho chúng, bằng không sẽ giết con tin.” Đầu kia điện thoại truyền đếngiọng nói lo lắng, mà Tinh Không Văn Dương nghe xong, mặt tái nhợt hẳn.

Nắm chặt điện thoại, Tinh Không Văn Dươngcó gắng giữ cho mình bình tĩnh.

“Đừng sốt ruột, đối phương còn nói gì nữa không?” Chuyện bắt cóc này không phải lần đầu tiên xảy ra, rất nhiều người vì tiền mà không từ thủ đoạn!

“Đối phương nói ngày mai sẽ gọi điện thoại đến nói cho chúng ta biết địa điểm giao, làm cho chúng ta không cần báo nguy.”

“Ta đã biết, ta sẽ xử lý, nếu có chuyện gì, người lại gọi điện thoại cho ta.” Quải thượng điện thoại, Tinh Không Văn Dương ngẩng đầu nhìn hơ lửa viêm

“Đã xảy ra chuyện gì?” Có chút bất đắc dĩ, Hỏa Viêm lại một lần nữa bắt đầu sửa sang lại quần áo, bởi vì nghe nội dung đứt quãng, khiến cô cảm giác chuyện này không dễ giải quyết.

Thật là, cô chỉ làm một ít chuyện thôi, sao mà khó quá vậy, vì sao xảy ra nhiều chuyện cùng lúc thế này? Chẳng lẽ hôm nay là không nên làm tình à?

“Cha mẹ anh bị bắt cóc, bọn cướp yêu cầu một tỷ tiền chuộc, hơn nữa yêu cầu bọn anh không được báo cảnh sát” Tinh Không Văn Dương đem sự tình nói một lần, nhúu chặt mày biểu hiện sự lo lắng.

Hỏa Viêm nghe xong liền mỉm cười, nụ cười tản ra hơi thở nguy hiểm!

Cho dù không thích đôi vợ chồng kia, nhưng nói thế nào đi nữa đều là cha mẹ chồng tương lai, không nghĩ tới lại có kẻ không có mắt dám bắt cóc họ, hừ, cô Hỏa Viêm nếu không cho những người này một chút bài học, tên cô đọc ngược lại liền.

“Hà Từ, đi điều tra xem, ai bắt vợ chồng Tinh Không vợ chồng!” Cầm lấy điện thoại thuận thực nhấn một dãy số, phân phó xong.

“Hừ, không phải em muốn cứu bọn họ, mà là có người dám đụng vào người của em, anh chờ, tối nay em sẽ đem họ bình an về nhà.”

“Viêm!” Tinh Không Văn Dương có chút cảm động kêu, tuy rằng Viêm nói chuyện không khách khí, nhưng anh cảm nhận được sự quan tâm của cô

“Hừ!” Hỏa Viêm hừ nhẹ một tiếng, đập ga, phóng xe đi

.....

“Lão đại, đã tra xong, là Nghịch Thiên Tam Hồ làm, bọn họ gần đây hay làm mấy phi vụ bắt cóc, lần này bắt cóc vợ chồng Tinh Không cũng là kế hoạch được lên lâu dài. .... Lão đại, ngài chuẩn bị xử lý như thế nào?” Ngô Hà nhìn lão đại đã về, liền báo cáo kết quả điều tra, trong lòng nghĩ này Tam hồ này dám xem lão đại là mèo bệnh à

“Ngay cả người thân của nam nhân ta còn dám bắt, không muốn sống nữa à, đi theo ta, khỏi cần dẫn theo đám tiểu đệ làm gì, một mình ta có thể quét hết chúng, để cho chúng biết ta là ai mà dám đụng vào, mẹ nó, người Hỏa bang ta cũng dám đụng,ta sẽ làm cho chúng hối hận vì sinh ra trên đời này”

Hỏa Viêm cuồng ngạo kêu gào, trong tay cũng không nhàn rỗi, kiểm tra một chút đồ tùy thân, lại rút một thanh trường đao, xoay người nhảy lên xe, Ngô Hà theo sát ở phía sau, Tinh Không Văn Dương đã ở trên xe rồi.

“Nam nhân, anh đi lên làm gì?” Hỏa Viêm nhìn Tinh Không Văn Dương, ý nói đừng đi theo làm vướng chân

“Anh cũng phải đi!” Tinh Không Văn Dương kiên trì,bà xã đi cứu cha mẹ anh, sao anh không đi cho được.

“Anh không biết đánh nhau, đi làm gì!” Hỏa Viêm ghét bỏ nói.

“Anh không đánh nhau, nhưng sẽ làm bao cát, có người đánh em thì còn có anh chống đỡ.” Tinh Không Văn Dương không nhìn về mặt ghét bỏ của Hỏa Viêm, mà nói tác dụng của mình, mỗi ngày anh đều bị cô đánh, nên khả năng kháng đánh được tăng cao! Hơn nữa, muốn anh ở đây chờ là không có khả năng, từ lần đó Hỏa Viêm bị thương, mỗi lần Hỏa Viêmđánh nhau, anh đều lo lắng.

“Anh... ngu ngốc a, nào có ai chịu để bị đánh, anh bị em đánh cho hồ đồ rồi à!” Hỏa Viêm nhìn anh, chịu đánh á? Suy nghĩ gì vậy trời, hơn nữa có ai đánh được cô, còn muốn anh giúp đỡ, quả thực chê cười. .... Chi là, nghe Tinh Không Văn Dương nói như vậy, Hỏa Viêm không biết vì sao trong lòngcó loại cảm giác ngọt ngào!

“Anh ngốc vậy đấy, em phải mang anh theo. .... Viêm, dẫn anh đi cùng đi” Lúc này Tinh Không Văn Dương tuy ền trì, nhưng bày vẻ mặt đáng thương nhìn cô.

“..... Ngốc nam nhân!” Bất đắc dĩ, Hỏa Viêm nắn một câu, liền đập chân ga, đến chỗ bọn bắt cóc.

.....

Trên đường

“Ngốc nam nhân, nếu có người không cho chúng ta ở cùng nhau, anh sẽ làm gì?” Nhớ chuyện hôm nói với Mai Thanh Uyển, Hỏa Viêm làm như vô ý hỏi.

“Quan trọng không?” Mím cười đơn thuần, nhưng Hỏa Viêm cảm giác không đơn thuần như vậy.

“Nam nhân, anh không thành thật a.” Ngữ khí Hỏa Viêm thoải mái chút ít, trong mắt mang ý cười nhàn nhạt.

“Viêm, nếu có người ngăn không cho chúng ta ở cùng nhau, em sẽ thế nào?” Tinh Không Văn Dương nhìn Hỏa Viêm, cũng hỏi một câu.

“Đánh hử, hừ, em muốn ở cùng ai là quyền của em, nếu ai dám không đáp ứng, em liền đánh, đánh đến khi không dám nói thì thôi.” Hỏa Viêm nói xong còn huy nắm đấm, sau đó một chiếc xe từ bên cạnh lao lên phía trước, Hỏa Viêm nhấn ga, chạy vượt qua.

“Ha ha, lão đại, bộ dạng này của chị, không sợ tỷ phu không dám cưới a.”

Ngô Hà lái xe đi bên cạnh nghe cuộc nói chuyện của cả hai, cho nên đánh bạo trêu ghẹo Hỏa viêm.

“Hà từ, muốn bị đánh đúng không, dám quàn chuyện của chị đây, hừ, niệm tình chị em sát cánh với nhau, chị đây nói cho mi biết chị không còn độc thân nữa rồi, chính là vừa này, bọn chị đã kết hôn, ch nên mi khỏi sợ chị không lấy được chồng.” Hỏa Viêm cười nhạo cùng ánh mắt kiêu ngạo nhìn Ngô Hà, hừ, hôm nay cô đã thành công gả mình ra ngoài!

Ngô Hà mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn Hỏa Viêm cùng Tinh Không Văn Dương.

“Lão đại, chị không nói đùa chứ.”

“Chồng à, anh nói xem chúng ta kết hôn chưa?”

Tĩnh Không Văn Dương nghe Hỏa Viêm hỏi mình, thành thật gật đầu, tuy rằng anh cũng có chút không tin, nhưng đúng là anh đã kết hôn.

“Tỷ phu a, anh như vậy là không được, anh phải học phản kháng chứ, nếu không sẽ bị lão đại đè đầu cưỡi cổ” Ngô Hà ý vào mình ngồi ở xe khác, Hỏa Viêm lái xe sẽ đánh không được mình, mới chế nhạo cô vài câu.

“Mì muốn chết a!” Hỏa Viêm tức giận hô to.

“..... Viêm, em muốn đánh anh sao?” Tĩnh Không Văn Dương nghe lời Ngô Hà nói, thực sự nghiêm túc suy xét một chút, sau đó nghiêm túc hỏi vấn đề này.

“Ngu ngốc!” Ngồi ở bên cạnh Tĩnh Không Văn Dương, cô huy nắm đấm công kích.

“Đau! Viêm, em đừng tức giận, anh chỉ hỏi thôi mà.” Tĩnh Không Văn Dương giải thích, anh chỉ hỏi chứ không muốn bị đánh thiệt.

“Tĩnh Không Văn Dương, em đánh anh thì sao, anh làm gì nào?” Cười cô rồi thì phải giác ngộ sẽ bị cô đánh chứ.

“..... Viêm, vậy em sẽ đánh anh cả đời sao?” Nghĩ nghĩ, Tĩnh Không Văn Dương lại hỏi nữa.

“.....” Hỏa Viêm không nói, mà là nhú mày nhìn Tĩnh Không Văn Dương, ý anh là gì đây?

“Viêm, nếu em nguyện đánh anh cả đời, như vậy, anh cũng nguyện để em đánh cả đời!” Hỏa nghiêm túc, hạo ngữ khí, Tĩnh Không Văn Dương nói ra suy nghĩ trong lòng.

“..... Ngu ngốc!” Kinh ngạc, sững sờ một chút, sau đó lại là một cú đấm. .... Có điều, Hỏa Viêm cười lớn, ánh mắt mang theo ý cười, đặc biệt xán lạn. ....

Một cái phanh lại, Hỏa Viêm dừng xe bên ngoài một kho hàng cũ.

“Viêm, chúng ta cứ vào như vậy sao?”

“Vô nghĩa, đương nhiên là đi vào.”

Nói xong, Hỏa Viêm đã xuống xe, tiêu sái đi vào, như một dũng sĩ không biết sợ là gì. ....

Phía sau Tĩnh Không Văn Dương tuy sững sốt, sau đó đi theo cô, như một người thủ hộ ôn nhu. . .

.....

Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Bạo Nữ Thuần Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.